

ஸ்ரீ:

ச ம ண மு னி வ ர்

இ ய த் தி ய

நாலடியார் மூலம்

மேற்கோள் விளக்கம்

அரும்பத அகராதி

முதலியவற்றுடன்

மயிலாப்பூர்

A. K. ஸ்வாமி அண்டு கம்பெனியார்

DONATED BY.

R. NATARAJAN.

(Grandson of Sadhu Seshayya)

in Memory of his father

K. RAMARATHNAM IYER.

இராயபேட்டை

சாது அச்சுக்கடத்திப் பதிப்பிக்கப்பட்டது

பொருளடக்கம்

முகவுரை

பக்கம் v

அச்சாகி வெளிவந்தனவாக இப்பொழுது

தெரிந்த நாலடியார்ப் பிரதிகளின் விவரம் iv
இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்

முதற்குறிப்பகராதி முதலியன

xii

அறத்துப்பால்

க. துறவறவியல்

3—31

1. செல்வநிலையாமை
2. இளமைநிலையாமை
3. யாக்கைநிலையாமை
4. அறன்வலியுறுத்தல்
5. தூய்தன்மை
6. துறவு
7. சினமின்மை

3

8

12

15

20

24

28

உ. இல்லறவியல்

32—56

1. பொறையுடைமை
2. பிறர்மனைநயவாமை
3. ஈகை
4. பழவினை
5. மெய்ம்மை
6. தீவினையச்சம்

32

36

40

44

48

52

பொருட்பால்

க. அரசியல்

56—78

1. கல்வி
2. குடிப்பிறப்பு
3. மேன்மக்கள்
1. மேன்மக்களியல்பு
5. நல்லினஞ்சேர்தல்
6. பெருமை
7. தாளாண்மை.

56

60

63

67

69

72

75

செய்யுளகராதி

79—80

அரும்பதமுதலியவற்றினகராதி

அச்சாகி வெளிவந்தனவாக இப்பொழுது தெரிந்த நலமுடையப் பிரதிகளின் விவரம்.

மூலம் or மூலமும் உரையும்	பதிப்பித்தோர் பெயர்	உரையாசிரியர் பெயர்	பதிப்பித்த ஆண்டு	இயந்திரகாலம்	விலை முதலியன
1 மூலமும் மூலமும்	முத்துசாமி முதலியார்	புதுவை நயனப்பமுதலியார்	சாலிவாகனசகம் 1767 ருத்ரோத்தகாரி கார்த்திகைமீ	ரிகார்டு பிரஸ்	ரூ. 7-0-0
2 மூலம்	ஞானப்பிரகாசர்		1812	மாசத்தினசரிதை	
3 " "	தாண்டவராயமுதலியார்		1831	சர்ச்சிமிசியோன்	
4 மூலமும் மூலமும்	யமிலை-திருவேங்கட முதலியார்	வேதகிரிமுதலியார்	1908	பண்டிதமித்திரன்	
5 " "	குமாரசாமிபிள்ளை	கோமனபுரம் ராசகோபாலபிள்ளை	1903 ஏப்ரல்	ரிப்பன் பிரஸ்	ரூ. 1-0-0
6 " "	கே. பொ. சிங்கரவேலு		1913	பூமகன்விலாஸ்	ரூ. 1-4-0
7 " "	முதலியார்	கனத்தூர் வேதகிரிமுதலியார்	1921	ஸ்ரீகணேச	ரூ. 2-0-0
8 மூலம்	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்	வை. மு. சடகோபாராமானுசாசாரிய	1837	பட்டளிக் இன்ஸ்ட்	ரூ. 1-0-0
9 " "	சீநிவாஸபிள்ளை	புதுவை அ. வேதகிரிமுதலியார்	1861	ரக்ஷன்	ரூ. 1-0-0
10 " "	பி. க. ஸ்ரீனிவாசாசாரியார்		1915	வித்யாரத்னாகரம்	ரூ. 0-10-0
11 மூலமும் மூலமும்	பின்னத்தூர் A. நாராயண சாமி ஐயர்		1907, 1908	Tamil Text for F. A. 1909	
12 மூலம்	Rev. G. U. Pope.		1893	at the Clarendon Press, Oxford 1893	

மு க வு னை

நாலடியார் என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

கீழ்க்கணக்குநூல்களாவன:—க - நாலடி, உ - நான்மணிக்கடிகை, ஈ - இனியதுநாற்பது, ச - இன்னாநாற்பது, று - களவழிநாற்பது, கூ - கார்நாற்பது எ - ஐந்திணையம்பது, அ - ஐந்திணையெழுபது, கூ - திணைமொழியைம்பது, க௦ - திணைமாலையாற்றைம்பது, கக - திருவள்ளுவப்பயன், கஉ - திரிகடுகம், கங - ஆசாரக்கோவை, கச - பழமொழி, கரு - சிறுபஞ்சமூலம், ககூ - முதுமொழிக்காஞ்சி, கள - ஏலாதி, கஅ - கைநிலை என இவை ; இதனை,

“ நாலடி நான்மணி நானற்ப * தைந்திணைமும்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழிமாமூல
† மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
‡ கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு ”

என்னும் வெண்பாவாலறிந்து கொள்க.

கணக்கு - மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்தாறு இறுதியாக ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும். அவ்வகையெண்ணில் அறம் பொருள் இன்பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றானே வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கு இலக்கணம்:—

“ மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே ”
“ மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே ”
“ அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிறைந் தாதி பதிறைம்ப தீரூ
மிகுத்துடன் ரெருப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யென்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே ”

. (பி. - ம்) * ‘ ஐந்தொகை ’ † ‘ இன்னிலைசொல் ’ ‡ ‘ கைநிலையோடாம் ’ ‘ நன்னிலையவாழ் ’

“ஐம்பது முதலா வைந்தா றீரூ
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
றொருக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

“அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வகைத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பன்னிருபாட்டியற்குத்திரங்களாலுணர்க. கீழ்க்கணக்கிற்கு
வெண்பாவேயன்றி அதனினமும் ஆம் என்பது முதுமொழிக்காஞ்சியில்

“ஆயுர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை”

என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றானறிக. மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்
பது முதலா வைந்தா றீரூ” எனவும் “பதிற்றைந் தாதி பதிற்
றைம்ப தீரூ” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்
வரையரை கூறி, “அவ்வகை யெண்பெறின்” எனவும் “அடி
நிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஒதினமையாற் கீழ்க்
கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும் ஐந்துற்றின்மிக்கும்
வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னா, களவழி, கார் நான்கும் ஐம்
பதிற்குறைந்துவந்தன. முப்பால் ஐந்துற்றின் மிக்குவந்தது. இக்
கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே “தாயபனுவல்” என்னும் (தோல்.
செய். சூ. 236) பெயரால் கூறுவர் எனவும், இவை அறம் பொரு
ளின்பமென்னு மூன்றற்குமிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறியை
யிடை அவையன்றியுந் தாஅய்ச்செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்
யுட்கள் அடிநிமிராத இரண்டடிமுதல் ஆறடியிறுதியாக வருவன
எனவும், அவை எழுத்தினானகன்றுகாட்டாது சில எழுத்தினான்
வருவன எனவும், அவையெண்ணுச்சுருங்கிச் சிலவாக வருவன என
வும், “வனப்பிய றுனே” என்னும் செய்யுளியற்குத்திரத்துப்
பேராசிரியரும், நச்சினுர்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றானுணர்ந்துகொள்க.

“சின்மென் மொழியாற் றுய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே”

என்ற தோல்காப்பியநெறியே போற்றி இப்பன்னிருபாட்டியற்கண்
னும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனக் கூறிய

துங்காண்க. இந்நாலடியார் * அறம் † பொருள் ‡ இன்பமென மூன்றையும், சிலவாய மெல்லியசொற்களால் நான்கடியினேறாமல் நானூறு எண்ணுள்ள வெண்பாவாள் வந்தமையாற் கீழ்க்கணக்காயவாறு சுண்டு கொள்க.

“நானூறும் வேதமா நானூறு நன்னூலா
நானூறுங் சுற்றற்கு நற்றுணையா - நானூறும்
பண்மொழியாள் பாகம் பகிர்ந்து சடைக்கரந்த
கண்ணுதலான் பெற்ற களிற்று”

இது, நாலடிப்பாக்களிற் சிறப்புற்று நாலடியார் (பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயர்) என்ற தனிப் பெயர் பெற்று நூலுக்குக் கருவியாகுபெயராயிற்று. சைனரும் சைன நூல்களும் நாசமடைந்த பின்னும் காலகதியாய ஆற்றுப்பெருக்கால் அழியாமல் இந்நானூறுபாடல்கள் பிழைத்தன என்பது விளங்க,

“மன்னன் வழுதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றி
னெண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவ - ருன்னி
யெழுதியிடு மேட்டுக்கு னேடெதிரே யேறும்
பழுதிலா நாலடியைப் பார்”

என்று ஒரு பழைய வெண்பா உள்ளது.

‘வேறுசில ஏடுகளும் நீந்தின; அவைதாம் பழமொழி முதலியன’ என்பாரும், ‘நீர்நிலைக்குமேல் இவை நாலடி நின்றனவாதலால் ‘நாலடியார்’ என்று வழங்கலாயிற்று’ என்பாரும் எனக் கொள்கை

* “அறவிய லிருவகைத்தா மவை தம்முட்
டுறவே ழில்லற மிருமூன் றென்ப”

† “பொருளியல் வகையே புலப்படக் கிளப்பி
னாசிய லேழதி கார மாகு
நட்பிய னான்கே நண்ணுதலை யின்ப
மூன்றே துன்ப வியலதி கார
நான்கே யொன்றே பொதுவியல் பகையியல்
கூறதி கார நான்கே பன்னெறி
கூறதி கார மொன்றெனக் கிளப்பர்”

‡ “கடையின்ப வகைதான் கருதி னிருவகை
யின்பதுன்ப வதிகார மொன்றே யேனை
யின்பங் கூறதிகார மிரண்டே”

வேறுபட்டோர் பலருள். இந்நூலைப்பற்றிய வேறு பல மாறுபாடுற்ற கன்னபரம்பரைச் செய்திகளும் கேட்கப்படுகின்றன.

படினும், “இந்நூல், பதுமனார் என்பவர் தொகுத்த தனிப்பாடற் றிரட்டு; அவர் பழைய சைனநூல்களினின்று அம்மதக்கொள்கைகள் நீங்கிய நீதிமொழிகளை, இளம்பூரணர், பேராசிரியர், பரிமேலழகர், * அடியார்க்குநல்லார், கல்லாடர், சேனாவரையர் முதலானவரும், † வீரசோழிய உரையாசிரியரும் பிறநூலாசிரியரும் கையாண்டவாறு, சேரத்திரட்டிப் பொருள் வழியே பாகுபாடுசெய்து இவ்வாறு அமைத்தனர்” என்பது வெளியாகின்றது. ஆயினும், பதுமனாரைப்பற்றி யாதும் விளங்கவில்லை. கடவுள்வாழ்த்துப்பாடியவர் அவராயின் அவரும் சைனராதல் வேண் டும்; நூலை வகுத்த வகையினின்றும் துறவறத்தை முன் வைத்துக் காமத்துப் பாலுக்கு ஒருபது பாடலையே அமைத்துக் கொண்டதி னின்றும், இவரைச்சைனராகக்கொள்ளுதல் தக்கதெனத்தோற்று கின்றது.

இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட நூல், ஒரு காலத்துக் கவிஞர் செய்த தன்று என்பதற்குத் தக்க காரணம் வேண்டும். பதுமனார் சங்ககாலத் துக்கு மிகப்பிந்தியவராக ‡ இருப்பின், அவர் தமது காலத்திற் சங்க நூல்களென்று கொள்ளப்பட்டவற்றினின்றும் இந்நூலைத் தொகுத் திருப்பாராயினும் சிற்சில பிழைகள் நேர்ந்திருக்கக் கூடும்; கடைச் சங்கத்தினின்று நூல் பல பெருகிச் செழித்த நாட்கள் சென்றபின் வந்த பெரியார் அந்நூல்களிற் சிறப்புற்றனவற்றைத் தொகுத்துக் கணக்கிடுவது பொருத்தமேயாம். அவ்வாறான மூலநூல்களுக்குச் சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னரே தொகைநூல்கள் தொகுக்கப்படுவன. தொகுத்தவர் காலத்தைக்கொண்டு மூலநூல்களின் காலத்தை அறி வது சிரம சாத்தியமாகும்.

நாலடி 200,296 ஆம் § பாடல்களிற், ‘பெருமுத்தரையர்’ என் பவர் பாராட்டப்படுகின்றனர். அவர் ஒருவரோ பலரோ என்பதிற்

* இவரைப் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்தவர் என்ப; செந்தமிழ். Vol. IV : pp. 401—403.

† க - பி 1064 - 1070 ல் வீரசோழன் பெயரால் இயற்றப்பட்டது வீர சோழியம்; செந்தமிழ். Vol. X : p. 287.

‡ க - பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தவராகக் கருதப்படும் நச்சினார்க்கினி யருக்கு இவர் முற்பட்டவர்.

§ “பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயுங் கருனைச்சோ றார்குவர் கயவர்”, “நல்கூர்ந்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே, செல்வரைச்சென்றிரவா தார்”.

கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. சிலபாண்டிய அரசார்க்கும், சில பல்லவ அரசார்க்கும், வேறு சிற்றரசார்க்கும் ‘முத்தரையர்’ என்ற பட்டப்பெயர் இருந்ததென்ற தெரியவருகின்றது. இம்மூவகையினரில் எவரைக்குறிப்பன இப்பாடல்கள் என்று அறியவழியில்லை. முடிபுடைமன்னர் மூவரையுமே பொதுப்படக் குறிக்குமோ என்ற ஐயமும் நிகழ்கின்றது. பெருமுத்தரையர் காலம் விளங்கினாலும், 200, 296 ஆம் பாக்களின் காலம் விளங்குமேயன்றி, ‘மற்றைய பாக்கள் சங்ககாலத்தன அல்ல’ என மறுத்தற்கு இயலாது. பெருமுத்தரையர், பதுமனார் காலத்து மன்னராயின் அவர்களது வம்சத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறும் பாக்களைச் சரிவர ஆராயாமல், ‘சங்ககாலத்தன’ என்று கொண்டு சேர்த்திருக்கலாம். சங்ககாலத்திற் * பெருமுத்தரையர் என்ற பெயர்கொண்டவரே இல்லை என்று உறுதி கூறுவதற்குச் சங்ககாலமுழுமையும் நமக்கு இப்பொழுதினும் தெளிவாக விளங்கவேண்டுமன்றோ? புகழ்படைத்த ஏனைய நூலாசிரியரும் உரையாசிரியரும் கையாண்ட பாக்களையேனும் சங்ககாலத்தன என்று கொள்ளாதல் அவசியமாகும்; ஏனெனில், அவர்கள் சங்கநூல்களை யன்றிப் பிற்காலத்து நூல்களினின்றும் மேற்கோள் காட்டுவது வழக்கமில்லையாதலின்

வடமொழிச் சுலோகங்களின் கருத்தை ஒட்டினவாகச் சிற்சில பாடல்கள் நாலடியாரிற் காணப்படுகின்றன; † ஆயினும், அவை மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை என்று சொல்லமுடியா. தமிழ்நாட்டுச் சைன முனிவரிற்பெரும்பாலாரும் இருமொழியிலும் தேர்ந்தவர். அவரே இருமொழிலும் (வடமொழி, தென்மொழி) ஆக்கியிருக்கலாம். ஒன்றினின்றொன்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கலாம். வடமொழிச் சுலோகங்களைச் செய்த புலவரின் காலதேசவர்த்தமானங்கள் விளங்காதிருக்கையில் எவ்வித முடிவுக்கும் வரக்கூடாது என்பது ஒருதலை. “பர்த்ருஹரி” என்பவர் காலம் தெரிந்ததே (கி - பி. 651); அவரது “முந்நூ” சுலோகங்களிற் சிலவற்றைத் தழுவின பாடல்கள் நாலடியாரிற் காணப்படுகின்றனவே; ஆகையால் நாலடியார், பர்த்ருஹரிக்குப் பிற்பட்ட நூலன்றோ? என்பர் ‡ சிலர்; வேறு சிலர் “பர்த்ருஹரியும் தொகை

* Vide Reports On Epigraphy, Para 9 of 1896—97; Paras 19—22 of 1898—9; Para 22 of 1906—7 and South Indian Reports by Dr. E. Hultzsch. Vol. I. Page, II

† பஞ்சதந்திரம் (கி பி. 531-72), சாங்கதரபத்தி, கி-பி 1063. (சேந்தமிழ், தொகுதி, 10; பக்கம், 285)

‡ சேந்தமிழ், தொகுதி, 10; பக்கம், 280-36, 281-85.

நூல் தொகுத்தவரே ; அவரது ‘முந்நூறு’ சுலோகங்களிற் பல தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்தனவே * நீதிநூல் தொகுத்த அவர் சைனரின் தென்மொழி நூல்களைக் கற்றுணர்தல் இயலாதோ? அன்றி, பேரறிவும் சொன்னயமும் ஒருவர் பக்கல் இருப்பனவோ? பலமொழி களுக்கும் பொதுவல்லவோ? தனித்தனி ஒருபொருள்பட இருவர் எழுதுவதும் அசாத்திபடுமா? என்று சமாதானங்கூறுவர். மற்றொருவர் † ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அரசுபுரிந்த வச்சிரநந்தி என்னும் சைனனது சங்கத்து நூலாக இருக்கலாமோ இந்நாலடியார் என்ற ஐயத்தையும் மேற்கொள்கின்றனர்.

இந்நாலடியார் முற்றும் பிற்காலத்து வாக்கன்று ; சிற்சில இடங் களிற் பதுமனார் சேர்வுற்றிருப்பினும் அவர் சங்ககாலநூல்களி னின்றுமே அநேகமாய்த் தொகுத்திருக்க வேண்டும். ‘உண்மையாதேனுமாகுக’ என்றுகொண்டு “நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி” என்றும், “பழகுதமிழ்ச், சொல்லருமை நாலிரண்டில்” என்றும்,

“நாலடி வள்ளுவ நாமேயிப் பாலை நடந்தபெருங்

காலடி மேலடி மானடி யேகட் டொலிற் பட்ட

பாலடிசில் வெண்ணை யுண்டோ னரங்கன் பனிவரையில்

வேலடி முன்னுக்குப் பாயமிட் டேகும் விராகு நன்றே” என்றும்

குறளோடு ஒப்பவைக்கப்பட்ட இப்பாடல்கள் மிகச் சிறந்த நூலா சிரியராலும் உரையாசிரியராலும் எவ்வாறு பாராட்டப்பட்டன என்ப தை ஈங்கு எடுத்துக் காட்டிய குறிப்புகளினின்றாவது உணர்ந்து இச்சிறப்புற்ற நூலைக்கற்பது அவசியமென நாம்தெளிவுறல் வேண்டும்.

வெள்ளான் மாபுக்கு வேதமெனச் சான்றோர்கள்

எல்லாருந் கூடி யெடுத்துரைத்த—சொல்லார்ந்த

நாலடிநா னூறு நன்கினிதா வென்மனத்தே

சீலமுட னிற்க தெளிந்து.

என்று வழுத்தித் தமிழ்மக்கள் முன்னுளில் இந்நூலையே முதற் பாடமாக இளமையிற் கற்று வந்தனராம் ; அவ்வாறே தற்கால மாண வரும் இனிது கற்றுணருமாறு பல பிரதிகளுடன் ஆராய்ந்து மேற் கோள்விளக்கம் அரும்பதஅகராதி முதலியன அமைத்து எனது நண்

* தமிழ்வாலாறு, பக்கம், 33.

† தமிழ்வாலாறு, பக்கம், 35.

பர் பதிப்பித்திருக்கின்றனர். இவர் முயற்சியீடேறும் வண்ணம், தமிழுலகத்தார் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு இயன்ற அளவு மன மொழி மெய்களால் உதவி புரியுமாறு வேண்டுகின்றேன். இதைப் போலவே பழைய தமிழ்நூல்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து உரைகண்டும், புதுநூல்கள் இயற்றியும் தமிழ்மக்களுக்கு உதவும்படி என் நண்பருக்கு வேண்டிய ஊக்கமும் ஆயுளும் செழுமையும் மன முவப்ப அருளுமாறு கடவுளைப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம் :

“சந்தரவிலாசம்” }
மயிலாப்பூர்
25—5—24.

வே. நாராயணையர், M.A., M.L.,

Advocate.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா, அகம் - அகநானூறு.
அசை - அசையோத்து.
அடியார் - அடியார்க்குநல்லாருரை.
அதி - அதிகாணம், அதிகாரம்.
அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதிக்கோவை.
அயோத்தி - அயோத்தியாகாண்டம்.
அரசாட்சி - அரசாட்சிப்படலம்.
அரசு - அரசாட்சிச்சுருக்கம்.
அலங்கார - அலங்காரப்படலம்.
அவிரோதவுந்தியார்.
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்.
ஆசுவக - ஆசுவகவாதச்சுருக்கம்.
ஆத்திசூடி.
இடை - இடைச்சொல்லியல்.
இராத - இராதநாபுரசக்கரவாளச்சுருக்கம்.
இராமாவதாரம்.
இ. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இ. வி - இலக்கணவிளக்கம்.
இளம் - இளம்பூரணம்.
இறை - இறையனாகப்பொருள்.
இனியது - இனியதுநாற்பது.
இனியவை - இனியவைநாற்பது.
உபகாரப் - உபகாரப்படலம்.
உவம - உரிமவியல்.
உரி - உரிச்சொல்லியல்.
எச்ச - எச்சவியல்.
ஏலாதி
ஒழிபு - ஒழிபியல்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடருரை.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பராணி.
காசிகண்டம்
களவு - களவியல்
காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
கிளவி - கிளவியாக்கம்.
கிலோகண்டு - கிலோகண்டுநீங்குபடலம்.
குசேலோபாக்கியானம்.

குண்டலகேசி. [புணரியல்.
குற்றியலுகரம் - குற்றியலுகரப்
குறள் - திருக்குறள்.
குறந்திரட்டு.
கொலைமறுத்தல்.
கொன்றைவேந்தன்.
சந்தவிருத்தம் - திருச்சந்தவிருத்தம்.
சிதம்பரப்பாட்டியல்.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிவஞானசரிதை.
சிவஞானநிலயம்.
சிவஞான போதமாபாடியம்.
சிறபஞ்ச - சிறபஞ்சமூலம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சூ - சூத்திரம்.
சூளா - சூளாமணி.
செய் - செய்யுளியல், செய்யுளோத்து.
சே - சேனாவரையம்.
சோணசைல - சோணசைலமாலே.
தக்கயாகப்பராணி.
ஞானவாசிபட்டம்.
ஞானமிர்தம்.
தண்டலை - தண்டலையார்சத்தகம்.
தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
திருச்சிற - திருச்சிறத்தம்பலக்
கோவையார்.
திருநூற்று - திருநூற்றந்தாதி.
திருவாய்மொழி.
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்.
துறவு - துறவுச்சுருக்கம்.
தொடை - தொடையோத்து.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
தோன்றி.
ந - நச்சினார்க்கினியம்.
நல்வழி.
நறுந்தொகை.
நன். பயிலை - நன்னூல் பயிலைநாதருரை.
நன். வி - நன்னூல்விருந்தியுரை.
நன்னெறி.

நாடு - நாட்டுப்படலம்.
 நாலடி - நாலடியார்.
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
 நீதிநெறி - நீதிநெறிவிளக்கம்.
 நீதிவெண்பா.
 நீலகேசி - நீலகேசித்தெருட்டு.
 நேமி - நேமிநாதம்.
 நைடதம்.
 பட்டினத்தார் - பட்டினத்தார் பாடல்.
 பதி - பதிகம்.
 பரிமேல் - பரிமேலழகருரை.
 பழ - பழமொழி.
 பழியஞ்சின - பழியஞ்சின
 திருவிளையாடல்.
 பன்னாற்றிரட்டு.
 பாரதவெண்பா.
 பி. ம் - பிரதிபேதம்.
 பிரயோக - பிரயோகவிவேகம்.
 புணரியல்.
 புறத்திணை - புறத்திணையியல்.
 புறநா, புறம் - புறநானூறு.
 பெருங் - பெருங்கதை.
 பெரியதிருமொழி.
 பெருந்தேவனார்.
 பெரும்பாண் - பெரும்பாணாற்றுப்படை.
 பேர் - பேராசிரியம்.

பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 பொருளியல்.
 மணி - மணிமேகலை.
 மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி.
 மந்திரமாலை - திருமந்திரமாலை.
 மரபு - மரபியல்.
 முதுமொழிக்காஞ்சி.
 முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 மூதுரை.
 மெய்ப்பாடு - மெய்ப்பாட்டியல்.
 மேருமந்தரம் - மேருமந்தரபுராணம்.
 மேற் - மேற்கோள்.
 மோகவதைப்பராணி.
 யா. கா - யாப்பருங்கலக்காரிகை.
 யாப்பு - யாப்பதிகாரம்.
 யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
 விளையாபதி.
 விநாயக - விநாயகபுராணம்.
 வி. பா - வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்.
 வினை - வினைச்சொல்லியல்.
 வீர - . வீரசொழியம்.
 வெங்கைக்கோவை.
 வெற்றிவேற்கை.
 வேள்வி - வேள்விப்படலம்.
 வைராக்கியசத்தம்.

உ
ஸ்ரீ :

நாலடியார்

கடவுள்வாழ்த்து.

வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையாற்
கானிலந் தோயாக் கடவுளை—யாநிலஞ்
சென்னி யுறவணங்கிச் சேர்துமெம் முள்ளத்து
முன்னி யவைமுடிக வென்று.

1. “வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மையால்: இது செய்யாவென்னும் வீனையெச்சம்” (தோல். வீனே. சூ. 33 - பேரீ); கட்டளையொழுஉமோனைத் தொடைக்கு (தோல். செய். சூ. 92 - ந) மேற்கோள்.

2. கானிலந் தோயாக் கடவுள்: “பாரணையாவடி” (திருநாற்று. 91) எனப் பிறர் கூறுதலும் காண்க.

1-2. தம்மொடு தாம் வந்த கட்டளையடியெதுகைக்கு (தோல் செய். சூ. 93 - ந) மேற்கோள்.

3. சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்; “மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்” (குறள். 3) என்பதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய விசேட வரையைப் பார்க்க.

மு. தேவர்களின் தோற்றத்திற்கு இந்திரவில்ல உவமைகூறுதல்பாபு; இதனை, “திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்.....பெருவிறல் வானவன்” (சிலப். 15 : 156 - 160); “திருவி லிட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்” (மணி. 6 : 10) “அந்தரப்பே ருலகத்து ளமரரைமற் றறையுங்கா, லிந்திரவில் லெனவெளிப் பட்டிமையவர்க டொழுதேத்தச், சுந்தரான் மணிப்படிவ மெனச்சுடர்ந்து தோன்று வரே” (சூளா. துறவு. 209); “மற்றவன் தேவனாகி வானிடு சிலையிற் றோன்றி” (சீவக. 951) “நூல்கள், இந்திரவில் இன்னவாறு தோன்றுபென்று அது தோன்று முறைமை கூறவாகலின், அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தேவர்க்கு அஃது உவமையாயிற்று; இக்கருத்தானன்றே ‘வானிடு வில்லின் வரவறியா’ என்றார் பிறரும்” (ஹெ. ஹெ. உரை); “வானிடு வில்லின் வரவறியா: த வகையன்” (நீல கேசி. ஆசீவக. 26), “வானத்து ஐயுயநுபெய்வுப் போல இன்னவாறு வந்ததென்றறியாமற் றோன்றுவனெம்முடைய ஆப்தன்” (ஹெ. ஹெ. உரை) என்பனவற்றாலறிக. இவ்வவமைக்குக் கூறப்பட்டுள்ள காரணம் ஈண்டறிந்து இன் புறப்பாலது. கடவுள்வாழ்த்தின் வேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு (தோல். செய். சூ. 109 - ந) மேற்கோள்.

நூல்

முதலாவது, அறத்துப்பால்

துறவறவியல்

முதலாம் அதிகாரம், செல்வநிலையாமை.

1. அறுசுவை யுண்டி யமர்ந்தில்லா னுட்ட

மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும்—வறிஞராய்ச்

சென்றிரப்ப ரோரிடத்துக் கூடுழனிற் செல்வமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

1. அளவடிக்கு (தொல். செய். சூ. 32 - பேரீ) மேற்கோள் ; அறுசுவை
யுண்டி : (நன் - மயிலை. சூ. 453) மேற்கோள்.

2. சிகை - பிடிஅளவுகொண்ட உணவு ; “ இருசிகையு முண்டரோ ”
(நாலடி. 18 : 2). மறுசிகை நீக்கியுண்டல் - முதற்சிகையைமாத்திரம்புசித்தல் ;
செல்வர் தமக்குப் படைத்த உணவுப்பொருள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு
பிடி யெடுத்துண்டு மிச்சத்தை எச்சிலென நீக்குதல் மாபு ; “ தன்னெச்சி லுண்
ணத் தகைமையான் ” (பாரதவேண்பா, 311) என்பதும் இதனை வலி
யுறுத்தும்.

3. இச்செய்யுளுடன், நாலடி. 289 - ஆம் செய்யுளும், “ முல்லைமுனை
சொரிந்தாற்போன் றினியபாலடிசின் மகளிரேந்த, நல்லகருணையா னுள்வாயும்
பொற்கலத்து நயந்துண்டார்க, எல்லலடைய வடகிடுமி னோட்டகத்தென் றயில்
வார்க் கண்டுஞ், செல்வநமராங்கா ணினையன்மின் செய்தவமே நினைமின்கண்டிர்”
(சீவக 2623) ; “ ஆமின் சுவையவை யாரோ டடிசிலுண் டார்த்தபின், றாமென்
மொழிமடவா ரிரக்கப் பின்னுந் துற்றுவா, நீமி நெமக்கொரு துற்றென் றிடறவ
ராதலிற், கோமின் துழாய்முடி யாதியஞ் சோதி குணங்களை ” (திருவாய்மொழி
4. 1 : 7), “சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோ, ரறக்கூழ்ச் சூலை யடை
யினு மடைவர்” (வேற்றிவேற்கை) என்பனவும் ஒப்பிடற்பாலன.

இச்செய்யுளை, ஒருநோக்காக ஒடிய நோக்கிற்கும் (தொல். செய். சூ. 104),
நேரிசைவெண்பாவிற்கும் (ஷெ. ஷெ. சூ. 118) மேற்கோள் காட்டுவர் இளம்
புரணர்.

2. துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்

பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடுண்க

வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்

சகடக்கால் போல வரும்.

1. துகடீர் பெருஞ் செல்வம் - குற்றம் நீங்கிய மிக்க பொருள் = தருட
கூழியில் தேடிய பொருள்.

2. பகடு நடந்த கூழ் - ஏருழுதலினுலுண்டாகிய உணவுப்பொருளை ; இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைக்கு (தொல். எச்ச. சூ. 17 - ந) மேற்கோள்.

1 - 2. “படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ ணென்னு, முடைப்பெருஞ் செல்வர்” (புறநா. 188); “அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா, லற்குப வாங்கே செயல்” குறள், 333.

மு. “துகடர் பெருஞ் செல்வர் தோன்றியக்காற் றொட்டி” எனவும்..... எனவும், இந்நால்வகைச் செய்யுட்கண், முடியுந் துணையும் அடிதோறுங் குறித்த பொருளை முடிய நாட்டியவாறு காண்க” (தொல். செய். சூ. 78 - ந); தனிச் சொலிற்றி ஒருவிதப்பத்தான் வந்த இன்னிசைவேன்பாவிற்கு மேற்கோள் காட்டுவர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியரும் காரிகையுரையாசிரியரும் (யா - வி. செய். சூ. 7; யா - கா. செய். 4); “சென்றோர் முகப்பப் பொருந் கிடவா, தொழிந்தவ ரெல்லா முண்ணுதுஞ் செல்லார்” கலி. 18.

3. யாளை யெருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்ச்

சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரு—மேனை

வினையுலப்ப வேறாகி வீழ்வார்தாம் கொண்ட

மனையாளை மாற்றார் கொள.

2. “சேனைத்தலைவராய்’ என்னும் பாட்டுப்போல ஆயென்னுஞ் ‘சன்’ கொடுத்து விரவாவினையெச்சமாக்குவர்” (பிரயோக. சூ. 39), “சேனைத் தலைவராய்’ என்பனபோலின்றன கெடுதல்விசாரப்பட்டுின்றனவென்பாரும், ஆயென்னுமொழி வருவிக்க வேண்டுமென்பாருமுளர்” இ - கொ. சூ. 89 - உரை.

1 - 2. நாலடி. 21:1 - 2; “அலகுடன் விளங்கு மம்பொற் குடைநிழ லரசர்குழ, வலகுடன் வணங்க வோடை யுயர்களிற் றெருத்த மேலாற், பலகுடை பணியச் செல்லும் பண்பிது” துளா. துறவு. 4.

2-3. மேனைவினையுலத்தல் - நல்வினை உதவுதலால் ; மேனை.....வீழ்வார் ; “நல்வினை, தீர்விடத்து நிற்குமார் தீது” (நாலடி. 51); “முதிர்வினை நுங்கட்கு முடிந்த தாகலின்” (சிலப். பதி. 45) என்பதனுரையில் “மேனை, வினையுலப்ப” என்னும் இப்பகுதியை மேற்கோள் காட்டுவர் அடியார்க்குநல்லாரர். [மேனை வினை - பழவினை ; ‘மேல’ என்பது ‘மேன’ (இறை. சூ. 60) எனவருதல் போல்வந்தது.

மு. “உய்ம்மின் றிரைகொணர்ந்தென் றுலகாண்டவ ரிம்மையே, தம்மின் சுவை மடவாரைப் பிறர்கொள்ளத் தலம்விட்டு, வெம்மி னொளிவெயிற் கானகம் போய்க் குமை தின்பர்கள்,” (திருவாய்மொழி, 4:1:2), “குடைநிழ லிருந்து குஞ்சா மூர்ந்தோர், நடைமெலிந்தோரார் நண்ணினு நண்ணுவார்”, “குன்றத்தனை யிருநிதியைப் படைத்தோ, ரன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்” (வேற்றிவேற் றை). திருநாற்புறநாதி, 44 ஆம்பாட்டு உரையில் இச்செய்யுள் முற்றும் மேற் கோளாகக் காட்டப்பெற்றிருக்கிறது. “நாளைகுழ மண்ணுலகை யரண்டழிபவ

ரென்பதற்கு உதாரணமாகக் கூறுவர் (வைபாக்கிய சதகம், 6 - உரை) இச் செய்யுளுக்கு அரிச்சந்திரசரிதையும் மன்மதன்மனைவியாகிய இராதியைச் சம்பராசுரன் கைக்கொண்டகன்றதும் உவமைகளாம்.

4. நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வென்றின வல்லே செயிற்செய்க
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன்
வந்தது வந்தது கூற்று.

1 - 2. “நின்றன நின்றன..... செயிற்செய்க’ என்றவழி நின்றன பலவாதலின் அடுக்கிவந்தசொல்லும் பொருள்குறித்துநின்றது” நோல். எச்ச. சூ. 26-பேரீ.

4. இவ்வடி, விரைவின்கண் ஒருசொல்லடுக்கி வந்ததற்கும் (நோல். எச்ச. சூ. 15 - ந; இ-வி. சூ. 346), அல்வழிச்சந்தியுள், அடுக்குத்தொடருக்கும் (ஹெ. சூ. 54) மேற்கோள்; “கூற்று - வாழ்நாள் இடையறாது செல்லும் காலத்தினைப் பொருள் வகையாற் கூறுபடுத்தும் கடவுள்” (நோல். புறத்திணை. சூ. 24) என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

3 - 4. தெளிவுபற்றி, நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் இறந்தகாலத்தால் வந்தமைக்கும் (நோல். வினை. சூ. 48 - பேரீ), சதிர்ப்பிரத்தியயத்தில் முற்றுச் சொல் அடுக்கி வந்ததற்கும் (பிரயோக. சூ. 39 - உரை) உவப்புக்கும் (நேய். சொல். 10) மேற்கோள்.

மு. “காலச் செய்வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சாலச் செய்வாரே தலைப்படுவார் - மாலை, கிடந்தா னெழுத லரிதான் மற்றென்கொ, லறங் காலே செய்யாத வாறு” (அறநேறி. 67) என்பதை ஒப்பிடுக.

5. என்னுனு மொன்றுதங் கையுறப் பெற்றக்காற்
பின்னுவ தென்று ி பிடித்திரா—முன்னே
கொடுத்தா ருயப்போவார் கோடிமிக் கூற்றந்
தொடுத்தாறு செல்லுஞ் சுரம்.

2. இரா - இராமல்; “பின்னுவ.....முன்னே : இது கட்டளை ஒருஉ முரண்” நோல். செய். சூ. 95 - ந.

3. கொடு இல் தீக்கூற்றம் எனப் பிரிக்க.

4. தொடுத்து - கட்டி; “நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலென்” (நாலடி. 26) என்புழியும் காண்க.

மு. குறள், 36.

(பி - ம்) ி ‘பிடித்திரார்’

6. இழைத்தநா ளெல்லை யிகவா பிழைத்தொரீஇக்
கூற்றங் ‡ குதித்துயந்தா ரீங்கிலலை—யாற்றப்

பெரும்பொருள் வைத்தீர் வழங்குமி னுளைத்
தழீஇந்தழீஇந் தண்ணம் படும்.

2. குதித்தல் - தப்புதல் ; “கூற்றங் குதித்துய்ந்த நாவாரோ வில்” (பழ மொழி, 183); “கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும்” (குறள். 269); “கூழைமை பயின்ற கூற்ற வாசனைக் குதிக்குஞ் சூழ்ச்சி, பாழியந் தடக்கை வேந்தே பயின்றிலம் யாங்க ளென்றார்” (சூளா. துறவு. 18) என்னுமிடங்களிலும் காண்க.

3 - 4. நானை.....படும் : “சென்றநா ளெல்லாஞ் சிறுவிரல்வைத் தெண் ணலா, நின்றநாள் யார்க்கு முணர்வரிது” (அறநெறி, 69) தண்ணம் - பிணப் பறை ; தண்ணுமை விகாரப்பட்டது.

மு. இச்செய்யுளுடன், “கோட்டு நாளிட்டுக் குறையுணர வாராதால், மீட் டொருநா ளிடையுந் தாராதால் - வீட்டுதற்கே, வஞ்சஞ்செய் கூற்றம் வருதலா னன்றாற்றி, யஞ்சா தமைந்திருக்கற் பாற்று” (அறநெறி. 109) என்பது ஒப் பிதற்பாலது.

(பி - ம்) ‡ ‘குதித்துய்ந்தீ ரீங்கு’

7. தோற்றஞ்சான் ஞாயிறு நாழியா வைகலுங்

கூற்ற மளந்துநுந் நாளுண்ணு—மாற்ற

வறஞ்செய் தருளுடையீ ராகுமின் யாரும்

பிறந்தும் * பிறவாதா ரில்.

1. தோற்றஞ்சால் - விளக்கமமைந்த ; “தோற்றஞ்சால் தொகு பொருள்” (கலி. 17) என்புழியும் காண்க.

1 - 2. தோற்றஞ்சால்.....அளந்து: “வாழ்நாட் கலகா வயங்கொளி மண்டி லம்” (நாலடி. 22).; “நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீறும், வானதுணர் வார்ப்பெறின்” (குறள், 334), “வான்களாகி நாள்கள் செல்ல” (சந்திவிருத் தும், 112) எனப்பிறர் கூறியிருத்தலும் காண்க.

3. அறமாவது, மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கி யன ஒழிதலுமாம்; அநுளாவது, தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்களிடத் துஞ் செல்வதாய் கருணை ; “அறஞ்செய் தருளுடையாராதல்” (பழ. 215), “அறனு மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்” (சிறுபஞ்ச), “அருளிலார்க் கவ் வலகமில்லை” குறள், 247.

(பி - ம்) * ‘இறவாதாரில்’

8. செல்வார்யா மென்றுதாஞ் செல்வுழி யெண்ணுத

புல்லறி வாளர் பெருஞ்செல்வ—† மெல்லிற்

கருங்கொண்மு வாய்திறந்த மின்னுப்போற் றேன்றி

மருங்கறக் கெட்டு விடும்.

1. செல்வுழி : நாலடி. 154 : 1 ; 230 : 3 ; 238 : 3 ; “ செல்வுழி, உண் புழி ’ என்பன வினைத்தொகையென மறுக்க ” (தொல். புணரியல், சூ. 38 - ந), ‘தேய்விடத்து’ (நாலடி. 51) என்பதிலும் காண்க.
(பி - ம) † ‘ எல்லக் ’

9. உண்ண னெளிநிறு னேங்கு புகழ்செய்யான்
றுன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
விழந்தானென் நெண்ணப் படும்.

1. ‘ ஒளி ’ என்பதற்கு, ‘ தானுளறைய காலத்து மிக்குத் தோன்றுத லுடைமை ’ எனப்பொருள் கூறி, ‘ ஒளிரிறு னேங்குபுகழ் செய்யான் ’ என்னு மிப்பகுதியை மேற்கோள் காட்டுவர் பரிமேலழகர் (தறள். 971), “ ஒளி - தாம் உளராய காலத்து எல்லாரானும் நன்கு மதிக்கப்படுதல் ”, “ ஒளி - உறங்கா நிற்க வும் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை ” ஷே 659, 698 - பரிமேல்), ‘ வெள்ளைமையின்மை ’ என்பர் (தொல். பொருளியல், சூ. 53) நச்சினூக்கினி யர். புகழ்-இல்லறத்தின் வருவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்கும் கீர்த்தி ; தறள், 24 - அதி. பரிமேல்.

2 - 3. கொன்னென்னுமிடைச்சொல் பயனின்மையாகிய பொருட்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள் ; நேமி. 53 - உரை.

3 - 4. அஆ.....எண்ணப்படும் : ஆகாவிடைச்சொல் இரக்கக் குறிப்பு உணர்த்தியதற்கும் (தொல். இடை. சூ. 34 - ந) அஆ என்பது அருளின் கட்குறிப்பு உணர்த்தியதற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. 420 ; நன் - வி. சூ. 421 ; இ - வி. சூ. 279) குறிப்பின்கண், தனிக்குறில் விட்டிசைத்து மொழிமுதலில் நேரசையாய் வந்ததற்கும் (தொல். செய். சூ. 10 - பேர் ; ந ; யா - வி. அசை. சூ. 7 ; யா - கா. ஒழிபு. 2 ; இ - வி. சூ. 743) மேற்கோள்.

10. உடாஅது முண்ணுதுந் தம்முடம்பு செற்றுங்
கெடாஅத நல்லறமுஞ் செய்யார்—கொடாஅது
வைத்தீட்டி னுரிழப்பர் வான்றேய் மலைநாட
வுய்த்தீட்டுந் தேனீக் கீரி.

1. செற்றும் - செறுத்தும்.

பு. “ ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர் ” என்ற முதுமொழியை ஒப்பிகு.

இரண்டாம் அதிகாரம், இளமைநிலையாமை.

11. நரைவரு மென்றெண்ணி நல்லறி வாளர்

குழவி யிடத்தே துறந்தார்—புரைதீரா

மன்னு விளமை மகிழ்ந்தாரோ கோலூன்றி

யின்னாங் கெழுந்திருப் பார்.

1. என்றென்னுமிடைச்சொல், விளைப்பொருண்மைகுறித்து வருவதற்கு மேற்கோள்; தோல். இடை. சூ. 11 - சே; ந; இ - வி.சூ. 255..

1-2. “திறைமன்ன ருப்ப்பத் திருநிம்பச் செங்கோ னடப்பக், குறை வின்றிக் கொற்ற முயரத் தெவ்வர்தேர் பணிய, வுறைகின்ற காலத் தறங்கேட் டிருமுற்ற பாம்பி, னறிவன் னடிக்கீழாசஞ்சித் துறந்த வாறும்” (சீவக. 27) என்பதும், “தலைவனும் தலைவியும் மூப்புவருவதன் முன் துறப்பார்” (கலி. 22 - ந) என்பதும் ஈண்டறிதற்பாலன.

2-3 பெயரொச்சம் உடனடுக்கி வந்து முடிந்ததற்கும் (நேமி. 46 - உரை) மறையாயடுக்கி வந்ததற்கும் (இ - கோ. சூ. 120; பிரயோக. சூ. 39-உரை) ‘புரைதீரா, மன்னுவிளமை’ என்பது மேற்கோள்.

4. இன்னாங்கு, ஒருசொல்; ‘பட்டாங்கு’ என்பது போல.

மு. “வேண்டி னுண்டாகத் துறக்கத் துறந்தபி, னீண்டியற் பால பல” துறள், 342; சிறுபஞ்ச. 24.

12. நட்புநா ரற்றன நல்லாரு மஃகிணு

ரற்புத் தலையு மவிழ்ந்தன—வுட்காணாய்

வாழ்தலி னூதிய மென்னுண்டாம் வந்ததே

யாழ்கலத் தன்ன ட கலுழ்.

1. நல்லார் - மகளிர்; “நல்லா, ஞடன்படிற் றானே பெருகும்” என்றார் பிறரும்.

2. அற்புத்தலை : மென்றொடர்க்குற்றியலுக்காமொழியின் மெல்லொற்று (வேற்றுமைக்கண்ணும்) அவ்வழிக்கண்ணும் வருமொழி முதலில் வலிவந்த விடத் துக் கிளைவல்லொற்றாயதற்கு (தோல். குற்றியலுகரம். சூ. 9 - ந; நன்-மயிலை. சூ. 183; நன் - வி. சூ. 184) மேற்கோள்.

3 - 4. வந்ததே..... கலுழ்: “ஆழ்கல மாந்தர்போல வணிநக ரழுங்கிற் றன்றே”, “பேதுசெய் பிணிப் பெரும்புலி பாய்ந்திடப் பிணமா, மோதைமாக் கட லுடை கலத்த வருற்ற துறவே”, “உயர் நாவாய், கண்ணார் கடன் மண்டிக் காற்றிற் கவிழுங்கால்..... மக்களுறந் துன்ப, நண்ணு நரகத்தி னன்காமடி யன்றே” (சீவக. 1163, 2759, 2793), “கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதன்றிப், புலம்புமென்னிலை” (யா - வி. செய். சூ. 33; யா - கா. செய். 12; இ - வி. சூ. 738, ‘மணிகிளர்’ மேற்கோள்), “காற்றத் திடைப்பட்ட கலவர்

மணம்போல, வாற்றத் துளங்கா நிற்ப னுழிவலவா” (பெரியதிருமொழி, 11, 8:1) என்ற இடங்களையும் நோக்குக.

(பி - ம்) † ‘ கலி ’

13. சொற்றளர்ந்து கோலூன்றிச் சோர்ந்த நடையினராய்ப்
பற்கழன்று பண்டம் பழிகாறு—மிற்செறிந்து
காம நெறிபடருங் கண்ணினூர்க் கில்லையே
யேம நெறிபடரு மாறு.

1. சோர்ந்த நடையினராய் - தம்மையறியாமல் சரீரத்திருந்து வடிகின்ற மலங் களையுடையராய்; தளர்ந்தநடையினராயென்பாருமுளர்.

2. பண்டம்-(உடலாகிய) பொருள்; “பண்ட மறியார் பசொந்துங் கோதையுங், கண்டபொ ராட்டுவர்”, “தம்மையோர், பண்டத்துள் வைப்ப திலர்” (நாலடி. 48, 50) என்புழியும் காண்க.

3. கண்ணினூர் - புல்லறிவாளர்; கண் - கருத்துமாம்.

ஈ. “முதுகு பற்றிக் கைத்த வத்தால் முன்னொர் கோலூன்றி, விதிர்வி திர்ந்துக் கண்சு முன்று மேற்கிளை கொண்டிருமி, யிதுவென் னப்பர் மூத்த வாறென்றினையவ ரேசாமுன்” (பெரியதிருமொழி, 1. 3 : 2), “ஒழுகிய நடையு நீரு முதலகை யிகப்ப ஆறு, மழுகலிவ் வள்ளல் யாக்கை யகம்புற மாயிற் றுயின், கழுகொடு கவருங் காக்கை கைதடி கொண்டுகாத்து, மழுகுள சுழலுமன்னோ வாயிரச் சாதி மாதோ” நுளா. துறவு. 11.

14. தாமாத் தளராத் † தலைநடுக்காத் தண்ணென்று

வீழா விறக்கு மிவண்மாட்டுங்—காழில்லா

மம்மர்கொண் டாந்தர்க் கணங்காருந் தீ தன்கைக்கோ

லம்மனைகோ லாகிய ஞான்று.

2. விறத்தல் - வெருவுதல்; “விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும்” (தோல். உரி. கு. 50); இறக்குமென்பிரித்தலுமாம்.

1 - 2. காழ் - அறிவின்றிப்பம்; “தளர்ந்த நடையிற் றண்டுகா லூன்றி, வளைந்த யாக்கை மறையோன்” (சிலப். 15: 44 - 5; மணி. 14: 30 - 31) என்றார் பிறரும்.

3. மம்மர்கொள் - மயக்கங்கொண்ட. ‘மாந்தர்’ நித்தியபகுச்சனமென்பார், “அறைக்கண் மாந்தனுக் கதிதியந் தொழிலினி லமைந்தார்” (நுளா. தூது. 40) என்புழி ஒருமையில் வந்ததற்கு யாது கூறுவரோ அறியேம். அணங்காகும் - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமாகும்; துறள், 918 - பரிமேல்.

3 - 4. தன்கைக்கோல் அம்மனை கோலாகிய ஞான்று - இவன் கையிற்றண்டு இவ்வந்தாய் கையிற்றண்டாகிய நாளில்; [இவன் இளையாளாயிருந்தகாலத்தில்]

(நாலடி. 17). உயர்திணைப்பெயர், குறிப்பினுற் பெண்பாலொழித்து வந்ததற்கு (நன் - மயிலை. சூ. 351) மேற்கோள்.

(2) விறக்குமிவண்மாட்டும் (3) மம்மர்கொள் மாந்தர்க்கு (இவள்) தன் கைக்கோல் (4) அம்மனைகோலாகிய ஞான்று (3) அணங்காகும் எனக்கூட்டுக.

ழ. கருத்து: நாலடி. 17; “தாழாத் தளரா.....ஞான்று” என்பது; பிறர்மாட்டு மூப்புப்பற்றி யிழிப்புப் பிறந்தது” தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 6 - இளம்.

(பி - ம்) ‡ ‘தலைநடுங்கா’ ‡ ‘தங்கைக்கோலம்மனைக்கோல்’

15. எனக்குத்தா யாகியா ளென்ணையிங் கிட்டுத்
தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றா—டனக்குத்தா
யாகி யவளு மதுவானுற் றாய்த்தாய்க்கொண்
டேகு மளித்திவ் வுலகு.

2. தனக்கு - அவள் தனக்கு.

2 - 3. தாயாகியவளும் - தாயாயிருந்தவளும். தாய்த்தாய்க் கொண்டு—ஒரு தாய் மற்றொரு தாயைத் தேடிக்கொண்டு.

ழ. “உழந்துழந்து கொண்ட வுடம்பினைக் கூற்றுண்ண, விழைந்திழைந் தெங்கணுந் தோன்றிச்—சுழன்றுழன்ற, சுற்றத்தா ரல்லாதா ரில்லகா ணன் னெஞ்சே, செற்றத்தாற் செய்வ தெவன்” (அறநெறி. 102). அளித்தாலு - ஏழையுலகு.

16. வெறியயர் வெங்களத்து வேன்மகன் பாணி
முறியார் நறுங்கண்ணி முன்னர்த் தயங்க
மறிகுள குண்டன்ன மன்னு மகிழ்ச்சி
யறிவுடை யாளர்க ணில்.

1. வெறியயர்தல் - ஆவேசங்கொண்டாடுதல்; “வேலன் றைஇய வெறி யயர் ளானும்” (முருகு. 222), “வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து” சிலப். 24-‘வேலனார்’.

2. நறுங்கண்ணி: “புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த, மலரா மாலை” புறம். 33.

3. குளகு - இலைமேயும் விலங்குணவு.

ழ. இச்செய்யுளோடு, நாலடி. 331-ஆம் செய்யுள் ஒப்பிடப்பாலது.

17. பணிபடு சோலைப் பயன்மா மெல்லாங்
கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற் றிளமை—நனிபெரிதும்
வேற்கண்ண ளென்றிவளை வெஃகன்மின் மற்றிவளுங்
கோற்கண்ண ளாகுங் குனிந்து.

2. “காய் முதிர்கனியி னூழ்த்து வீழுமில் வியாக்கை” சீவக. 1435.

2 - 3. மற்று - பிறகு. நனிபெரிதும்.....வெண்கன்மின் : (நன்-மயிலை. கு.397) மேற்கோள்.

4. ஊன்றுகோலாகிய கண்ணினையுடையளாவன் ; “வேற்கண் மடவார் விழைவொழிய யாம்விழையக், கோற்க ணெறிகாட்டக் கொல்கூற்றுழையதாம்” (வளையாபதி) என்னும் செய்யுளை ஒப்பிடுக.

மு. கருத்து : நாலடி. 14.

18. பருவ மெனைத்துள பல்லின்பா லேனை

யிருசிகையு முண்டிரோ வென்று—வரிசையா

லுண்ணாட்டங் கொள்ளப் படுதலால் யாக்கைக்கோ

ளெண்ணை ரறிவுடை யார்

2. இருசிகை - மெல்லுணவும் வல்லுணவுமாகியவுணவுகள் ; வலிதும் மெலிதுமாகிய கவளம் என்றுமாம்; நாலடி. 1.

19. ஆட்பார்த் துழலு மருளில்கூற் றுண்மையாற்

* ரோட்கொட்புக் காலத்தாற் கொண்டும்மின்—பீட்பிதுக்

பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான் மற்றதன் [கிப்

கள்ளங் கடைப்பிடித்த னன்று.

1-2. “கூற்றற்கொண் டோடத் தமியே கொடுநெறிக்கட் செல்லும் போழ்தி, னொற்றுணக் கொள்ளி ரழகலா லறிவொன்று மிலிரேபோலும்” (சீவக. 1550) என்பதை நோக்குக.

2. “தோட்கொட்பு :- (ஆற்றுணவு); தோட்கொட்பாகிய அறங்களை ; பொதிசோற்றுப்புடைவைமுடிச்சு நடக்குந்தோறந் தோளின்கண்ணே சூழலுதலால் ‘தோட்கொட்பு’ என்றார்” என்பர் பதுமனார். “சிறுகாலையே தமக்குச் செல்வழி வல்சி, யிறுகிறுகத் தோட்கொட்புக் கொள்ளார்” (நாலடி. 328); “செல்கதித், காற்றுணப் பெருதழு தலறி வீழுமே” சீவக. 2934. பீன் - கரு; கலி. 71.

(பி-ம்) * ‘தோட்கோப்பு’

20. மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னாது

கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்

முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியா

னற்கா யுதிர்ந்தலு முண்டு.

1. மற்றறிவாநல்வினை : “அறவினை மற்றறிவாம்” (நாலடி. 332); மற்றென்னுமிடைச்சொல் வினைமாற்றின்கட் காலம்பற்றிவந்ததற்கு (தொல்.

இடை. கு 14-சே; பேர்; ந; நன் - மயிலை. கு. 432; நன் - வி.கு. 433; இ - வி. கு. 266) மேற்கோள்.

2. கைத்து - கையகத்தாய்பொருள் (குறள். 593) என்று பொருள்கூறி இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டுவர் பரிமேலழகர்; “யாதுங், காவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து” (நாலடி. 92) ஐகாரவீறு, வேற்றுமைக்கண் அத்துச் சாரியை பெற்று வந்ததற்கு. (தொல். குற்றியலுகரம். கு. 78-ந) மேற்கோள்.

1-2. நாலடி. 272 : 3-4; “அன்றறிவா நென்னு தறஞ்செய்க” குறள். 36.

3. கனி (உதிர்தல்) ஒழிய - பழம் உதிராமலிருக்க.

மு. “இளமையு நில்லா யாக்கையு நில்லா, வளவியு வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா, புத்தே ஞாலகம் புதல்வருந் தாரார்” (மணி. 22 : 135 - 38; 28 : 98 - 9), “மின்னு மிளமை யுளதா மெனமகிழ்ந்து, பின்னை யறிவென்றல் பேதைமை - தன்னைத், துணித்தானுந் தூங்கா தறஞ்செய்க கூற்ற, மணித்தாய் வருதலு முண்டு” (அறநெறி. 106) என்பன இங்கே அறியத்தக்கன.

மூன்றாம் அதிகாரம், யாக்கைநிலையாமை.

21. மலைமிசைத் தோன்று மதியம்போல் யானைத்
தலைமிசைக் கொண்ட குடையர்—நிலமிசைத்
துஞ்சின ரென்றெடுத்துத் தூற்றப்பட்ட டா * ரல்லா
தெஞ்சின ரிவ்வுலகத் தில்

1-2. நாலடி. 3 : 1-2; “மற்றவெங்கட களிற்றி னுதயக் கிரியின்மேல் மதிக வித்திட வுதித்திடு மருக்கனெனவே, கொற்ற வெண்குடை கவிப்ப மிசை கொண்டு” (கலிங்க. அவதாரம். 51); “மலைமிசை.....குடையர் : என அள வடியானே வெண்பா வந்தவாறு” தொல். செய். கு. 35-பேர்.

மு. “இமையவ ரமையலர் கட்டத், தாங்குமா வண்கைச் சக்கர மிக்குயர் பிறரும், யாங்க ணாவ ருரோடு பேரொமக் குரையாய்” (சீவக. 2761), “கொலையானே மேலோர் குளிர்வெண் குடைக்கீழ்ப், பலயானே மன்னர். பலப்போற்ற வந்தான், மலையாகம் போலாக மற்றிவனோ சாய்ந்தான், நிலையாமை சால நிலபெற்ற தன்றே” துளா. அரசு. 334.

(பி-ம்) * ‘அல்லாலெஞ்சினார்’

22. வாழ்நாட் ளலகா வயங்கொளி மண்டிலம்
வீழ்நாள் படாஅ தெழுதலால்—வாழ்நா
ஞலவாமு னொப்புர வாற்றுமின் யாரு
நிலவார்-நிலமிசை மேல்.

1. வயங்கொளி மண்டிலம் - சூரியமண்டிலம். ‘வாழ்நாட்கு அலகாகிய (எண்ணுங் கருவி) பல கதிரையுடைய செல்வன்’ (புறநா. 34 - உரை) என உரை நடையாக அமைந்திருத்தல் காண்க.

1-2. “தோற்றஞ்சால் ஞாயிறு நாழியா வைகலும்.....அளந்து” நாலடி. 7.

3. ஒப்புரவு - யாவார்க்கும் ஒப்ப நடத்தல். : நாலடி. 37, 148; குறள். 213, 218.

23. மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின

வன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை

யொலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே

வலிக்குமா மாண்டார் மனம்.

1-3. “ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, வீர்த்தன் முழுவின் பாணி ததும்பப், புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர், பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப், படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாள், னின்னா தம்மலிவ் வுலக, மினிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே” (புறநா. 194); “மணமகனே பிணமகனும் மணப் பறையே பிணப்பறையா, யணியிழையார் வாழ்த்தொலிபோ யழகை யொலி யாய்க் கழியக், கணமதனிற் பிறந்திதுமிக் காயத்தின் வரும் பயனை, யுணர்வுடை யார் பெறுவருணர் வொன்றுமிலார்க் கொன்றுமில்” (திருவிளை. பழியஞ்சின 40), “மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே, பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ, யுடுத்த வாடை கோடியாக, முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்” (வேற்றிவேற்கை) என்பன . ஈண்டறிதற்பாலன.

24. சென்றே யெறிப வொருகால் சிறுவரை

நின்றே யெறிப பறையினை—நன்றேகாண்

முக்காலைக் கொட்டினுண் முடித்திக் கொண்டெழுவர்

செத்தாரைச் சாவார் சுமந்து.

1. ஒருகால் - ஒருநிலை.

2. இவ்வடி, நன்றிற்று ஏ தீதென்னுங் குறிப்புணர்த்தியதற்கு (தோல். இடை. சூ. 34 - ந) மேற்கோள்; காண், கட்டுரைச்சுவைபட வந்தது; அசையென் பாருமுளர்.

1-2. “வெண்பாவினுள், ‘சென்றே.....நன்றே காண்’ எனப் பன்னிரண் டெழுத்தடியொன்றினையும் இருகாற்சொல்லி எதுகைகொள்ளுங்கால், அடியோடடிக்கூட்டத்துத் தனைவகை சிதையாது தொடைப்பகுதியுட்பட்டவாறு காண்க” தோல். செய். சூ. 34; பேர்; ந.

3. “சென்றேயெறிப.....சுமந்து: இதனுள், நன்றேகாணென்பது தீதே காணென்னுங் குறிப்புணர்த்திற்று” தோல். இடை. சூ. 33 - பேர்.

25. கணங்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணங்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டு—மணங்கொண்டண்
டுண்டுண்டுன் டென்னு முணர்வினாச் சாற்றுமே
டொண்டொண்டொ ணென்னும் பஹை.

(1) கல்லென்று (4) டொண்டொண்டொண், ஒலிக்குறிப்பு.
2. உண்டுண்டுண்டு, துணிவுபற்றி மூன்றடுக்கிவந்தது; நன் - வி. சூ. 395.

26. நார்த்தொடுத் தீர்க்கிலென் னன்றாய்ந் தடக்கிலென்
† பாத்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
ரேற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்துட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்.

1. “நன்றாய்தடக்குதல் — நன்றாகத் (தகனஞ்செய்து) அத்திகளைப்
பொறுக்கியெடுத்து அடக்கம்செய்தல். நன்றாகஆராய்ந்து அற்றமடக்கினு
லென்னை” (பதுமனார்)

2. பாத்து உழிப்பெய்தல் - (பூமியை) பகுத்து (நீளமாகத் தோண்டி) அத
னுள்ளே போகட்டுப் புதைத்தல்.

3 - 4. “தோற்பையு ணின்று.....புறப்பட்டக்கால்’ என்னும் நாலடியா
ருள், கூத்தன் - உயிர்க்கூத்தன்” பிரயோக. சூ. 49 - உரை; அறநெறி. 219.

3. தோற்பை:— “உறுப்புக் கடாமுடன் கூடி யொன்றாயிருந்த
பெரும்பை” துண்டலகேசி.

மு. ரகாவொற்றிடை வந்த ஆசிடையெதுகைக்கு (யா - வி. தொடை.
சூ. 37) மேற்கோள்; “காக்கை கவரிலென்.கண்டார் பழிக்கிலென், பாற்றுளிப்
பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென், ரேற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய்
துட்டுங், கூத்தன் புறப்பட்டிப் போனவிக் கூட்டையே” மந்திரமாலே.

(பி - ம்) † ‘பார்த்துளிப் பெய்யில்’, ‘பாற்றுளி பெய்யிலென்’

27. படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக்

கெடுமிதோர் யாக்கையென் றெண்ணித்—தமொற்றந்

திரப்பேம்பா மென்றுணுருந் திண்ணறி வாளரை

நேர்ப்பார்யார் நீணிலத்தின் மேல்.

1 - 2. “மின்னுமொக் குளுமென்” (கீவக. 2754), “விண்ணுநீர்
மொக்குளின் விளியும் யாக்கையை” (கம்ப. அயோத்தி. கிளைகண்டு. 79),
“நீரிற்சுமிழி நீர்மேலெழுத்து” (பட்டினத்தார்), “நீரிற்சுமிழி பூணமைத்து
நின்றாலு நில்லாமெய், பார்க்கு மிடத்திதன்மேற் பற்றுறா ளென்றாளோ” (நாயு
மானவர்), “பேனமார் வெள்ளநீர் பிறந்திடுங் குமிழிபோலும்” துசேலோ
பாக்கியானம்.

28. யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் தாம்பெற்ற

யாக்கையா லாய் பயன்கொள்க—யாக்கை

மலையாடு மஞ்சுபோற் றோன்றிமற் றுங்கே

நிலையாது நீத்து விடும்.

1. யாப்பு - உறுதி.

3. மலையாடு மஞ்சு - மலைமேலசையும் மேகம்.

ழ. நாலடி. 29.

29. புன்னுனிமே னீர்போ நிலையாமை யென்றெண்ணி

யின்னினியே செய்க வறவினை—யின்னினியே

நின்றா னிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்.

சென்றா னெனப்படுத லான்.

2. இன்னினி - இப்பொழுதே.

3 - 4. “நின்றான்.....சென்றான்” முற்றச்சொல்லடுக்கி முடிக்கும் பெயர்வெளிப்படாது நின்றமைக்கு (தொல். எச்ச. கு. 33 - ந) மேற்கோள்.

ழ. தேகமரித்தியமென்பதற்குப் பிரமாணம் : (அவிரோதவுந்தியார், 20) யாக்கையாவது அரித்தியமாதலின் விரைந்தறஞ்செய்ய வேண்டுமென்பதற் குப் பிரமாணம் : கொலைமறுத்தல், 22 - உரை.

30. கேளாதே வந்து கிளைகளா யிற்றோன்றி

வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள்—வாளாதே

சேக்கை மரனொழியச் சேணீங்கு புட்போல

யாக்கை தமார்க்கொழிய நீத்து.

ழ. “அலங்க லஞ்சினைக் குடம்பைப் புல்லெனப், புலம்பெயர் மருங்கிற் புள் னெழுந்தாங்கு, மெய்யிவ னொழியப் போகியவர்” (அகநா. 113), “குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறத் தற்றே, யுடம்பொ டியிரிடை நட்பு” (குறள். 338) என்பவற்றை ஒப்பிடுக.

நான்காம் அதிகாரம், அறன்வலியுறுத்தல்.

31. அகத்தாரே வாழ்வாரென் றண்ணுந்து நோக்கிப்

புகத்தாம் பெறுஅர் புறங்கடை பற்றி

மிகத்தாம் வருங்கி யிருப்பரே மேலைத்

† தவற்றாற் றவஞ்செய்யா தார்,

1. அண்ணுத்தல் - தலைநிமிர்தல்.

3 - 4. மேலை.....செய்யாதார்: “தவமுந் தவமுடையார்க் காகும்” (குறள். 262) என்பதும், “பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே” என்னும் பரிமேலழகர் உரையும் ஈண்டறிதற்பாலன.

ழ. இச்செய்யுளுடன் “இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார், சிலர்பலர் நோலா தவர்” (குறள். 270), “வித்தி நல்லறம் வினைந்த வதன்பயன், றுய்ப்போர் தம்மனைத் துணிச்சித ருடுத்து,வயி றுகாய் பெரும்பசி யிலத்தற் கிரங்கி, வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது, புறங்கடை நின்று புன்கண் கூர்ந்துமுன், நைங்கடை நில்லா தயர்வோர் பலரால்” (மணி. 11: 108-13), “மாசித்திங்கண் மாசினசின்னத் துணிமுள்ளி, னாசித்துன்ன மூசியவாடை யுடையாகப், பேசிப் பாவாய் பிச்சை யெனக்கை யகலேந்திக், கூசிக்கூசி நிற்பர் கொடுத்துண் டறியாதார்” (கீவக. 2929), “மேலைத்தவத்தளவே யாகுமார் தான் பெற்ற செல்வம்” (முதுரை, 7) என்பவற்றை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) † ‘தவத்தால்’

32. ஆவாநா மாக்க நசைஇ யறன்மறந்து

போவாநா மென்னாப் புலநெஞ்சே—யோவாது

நின்றுஞற்றி வாழ்தி யெனினுநின் வாழ்நாட்கள்

சென்றன செய்வ துரை.

1. ஆவாம் - மேலாகக்கடவோம் ; “ஆதுநாமென்னுமவர்” (நாலடி. 181)
“ஆஅதுமென்னுமவர்” (குறள். 653) என்பவற்றை நோக்குக.

2. புல - சீழமை.

33. வினைப்பயன் வந்தக்கால் வெய்ய வுயிரா

மனத்தி னழியுமாம் பேதை—நினைத்ததனைத்

தொல்லைய தென்றுணர் வாரே தடுமாற்றத்

தெல்லை யிகந்தொருவு வார்.

ழ. நாலடி. 52; “பண்ணுத்துச் செய்த பழவினைவர் தெம்மை, யின்றொறுக் கின்றதென வறியார்—துன்புறுக்கு, மேவலரை நோவதென்” பழ. 191.

34. அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தார்

பெரும்பயனு மாற்றவே கொள்க—கரும்பூர்ந்த

சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி மற்றதன்

கோதுபோற் போகு முடம்பு.

2. கரும்பூர்ந்த - கரும்பினை நெருக்கிக்கொள்ளப்பட்ட.

1-2. “தோற்ற மரிதாய மக்கட் பிறப்பினு, லாற்றுந் துணையு மற்றச் செய்க.” (பழ. 365), “அரிதரிது மானிடராத லரிது”, “மக்க ளுடம்பு பெற்ற

கரிது பெற்றபின், மக்க ளறியு மறிவரிது - மக்க, ளறிவறிந்தா ரென்பா ரதத்தின் வழுவார், நெறிதலை நின்றொழுது வார்” (அறநெறி, 212), “ பாவை வெண் டிரை வடகடற் படுநுகத் துளையுட், டிரைசெய் தென்கட லீட்டதோர் நோன்கழி சிவ்ணி, யரைச வத்துளை யகவயிற் செறிந்தென வரிதாற், பெரிய யோனிகள் பிழைத்திவண் மானிடம் பெறலே” (கீவக. 2749), என்பவற்றை ஒப்பிடுக. இத் தேசம் இன்றியமையாதென்பதற்குப் பிரமாணம் : அவிரோதவுந்தியார், 20.

4. நாலடி. 106 : 4.

மு. “ விளைபல வலியினாலே வேறுவேறியாக்கை யாகி, நனிபல பிறவிதன் னுள் துன்புறுஉம் பல்லுயிர்க்கு, மனிதரி னரியதாகுந் தோன்றுதல் தோன்றி னாலு, மினியவை நுகரவெய்துஞ் செல்வமு மன்னதேயாம்”, “உயர்குடி நனி யுட் டோன்ற லுனமில் யாக்கையாதல், மயர்வறு கல்விசேள்வித் தன்மையால் வல்லராதல், பெரிதுண ரறிவேயாதல் பேரறங் கோட லென்றாங், சரிதிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்” வளையாபதி.

35. கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயராண் டிழுவார்
வருந்தி யுடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்காற் பரிவ திலர்.

1. கட்டி - பாசு. சிறுகாலை - முற்காலம்.

2. துரும்பு - கோது.

3. உடம்பின் பயன் கொள்ளல் - தரும் தவமுதலிய நற்காரியங்களைச் செய்து அச்சுலாய இன்பத்தை நுகர்தல்.

3-4. “செய்ப வெல்லாஞ் செய்தன னாகலி, னிடுக வொன்றோ சடுக வொன்றோ, படுவழிப் படுகவிப் புகழ்வெய்யோன் றிலையே” (புறநா. 239 : 19-21) என்பதும், “ அதிசோக மொடயலார்களைப் போலடுங் கூற்றம் வந்தான், மதிசோர் தரமயங் கிக்குட வேமலர் மேனடந்தார், துதிசே ரிணையடி யாந்துணை யோடவர் தொல்லறமாம், பொதிசோ றுடைய மிடையோ மினித்தனிப் போ நெறிக்கே” (திருநாற்று. 57) என்பதும் “ இதனால் உடர்பின் பயன் பெற்றோ மென்பதாம் ; உடம்பின்.....பரிவதிலர், என்றாகலின்” என்னுமதனுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன; திருநாற்றுந்தாதி, 68-ஆம் செய்யுளுரையில் இவ்வடிகள் “ உடம்பின் பயன் கொண்டவராதலாலே கூற்றமுட்கார்” என உரை நடையாய் அமைந்துள்ளது.

மு. மதுனாக்காஞ்சி, 632-3-ந, மேற்கோள்.

36. இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றுகொ லென்னுது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி

யொருவுமின் றீயவை யொல்லும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டா ரறம்.

1. எட்டெழுத்தான் வந்த அமக்கும் (தொல். செய். சூ. 54-இளம்), முற்
றெதுகைக்கும் (ஐ. ஐ. ஐ. 93-ந) மேற்கோள்.

3 - 4. “ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே, செல்லும்வா யெல்லாஞ்
செயல்” (குறள். 33) என்பதும் “இயலுந்திறமாவது-இல்லறம் பொருளானவிற்கு
ஏற்பவும், துறவறம் யாக்கைநிலைக்கு ஏற்பவும் செய்தல்” என்ற பரிமேலழகரு
ரையும் கருதத்தக்கன.

ழ. கருத்து:—“நானைச் செய்குவ மறமெனி னின்றே, கேள்வி நல்லுயிர்
நீங்கினு நீங்கு, மிதுவென வரைந்து வாழுநா னுணர்ந்தோர், முதுநீ ருலகின் முழு
வது மில்லை” (சிலப். 28 : 179 - 82), “கொள்ளுங் கொடுங் கூற்றங் கொல்வான்
குறுகுதன்மு, னுள்ளங் கனிந் தறஞ்செய் துய்கவே” (நன்னேறி. 30), இது பல
விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பாவிற்கு (யா - கா. செய். 5) மேற்கோள்;
இருவிகற்பத்தான் வந்ததென்பர் இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர் இ. வி
சூ. 730

37. மக்களா லாய பெரும்பயனு மாயுங்கா
லெத்துணையு மாற்றப் பலவாறா—ஹெக்க
† வுடம்பிற்கே யொப்புரவு செய்தொழுகா தும்பர்க்
கிடந்துண்ணப் பண்ணப் படும்.

3. ஒப்புரவு - தக்கன; நாலடி. 22, 148; குறள். 213, 218, 220.
(பி - ம) † ‘உடம்புக்கே’

38. உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி
யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்—கறப்பயனுந்
தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

1. உறக்குந்துணையது - [உறத்தல் - நெறித்தல்] உறங்குவதுபோல அடங்
கியிருப்பதாகிய; “உகிர்ப்புரை புக்கோர் தம்மை யுகிர்களா லுறக்கு மூன்றி” இராம
வதாரம்.

1-2. பிறபொருளாக்கம்பற்றியவியப்பென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு(தொல்.
மெய்ப்பாடு. சூ. 7 - பேர்; இ - வி. சூ. 578) மேற்கோள்.

3 - 4. “பொருளளவு, தான்சிறிதாயினும்...போர்த்துவிடுமாகலின், ‘இனைத்
துணைத்தென்ப தொன்றில்லை’ என்றுங் கூறினா.” (குறள். 87 - பரிமேல்);
“தான்சிறிதாயினும்.....போர்த்துவிடும்: இஃது ஏற்றற்சிறப்பு” (தொல்

புறத்திணை. கு. 20 - ந), “பார்த்தெதிர், வியந்தவர் வெருக்கொள விசம்பி னோங்கினு, னுயர்ந்தவர்க்குதவிய வுதவி யொப்பவே” இராமவதாரம், வேள்வி. 35; துறள். 87, 105; திருவினா. நாடு. 16.

மு. “உறக்குந்துணை.....விடம்: என்பதனுள் உம்மை இசைநிறையாயிற்று” (தோல். இடை. கு. 46 - பேர்), “தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவதை, தெண்ணீர்க் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினு, நண்ணிதே யாயினு மண்ணல் யானை, யணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு, மன்னர்க் கிருக்க நிழலாகும்மே” நறுந்தோகை.

39. வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்

வைகலும் வைகலை வைகுமென் றின்புறுவர்

வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்

வைகலை வைத்துணரா தார்.

1. “சொல்லினென்பது - இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, ‘வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்’ என்பதுபோல” (துறள். 200 - பர்மேல்), “ஒருசொல்லே மிகுத்து வருதலின் ஏந்தல்வண்ணமென்றாயிற்று; அது, ‘வைகலும்.....அஃதுணரார்’ எனவரும்” (தோல். செய். கு. 232 - பேர்; 6 - ந), “கூறியதுகூறன் முன்வைத்ததென்னையெனின் அது தூலுட்போலச் செய்யுட்கண்ணும் பயன்படவரின் அடையுமென்றற்கென்பது; அவை, ‘வைகலும்.....உணரார்’ எ - ம், ...எனவும், சொல்வகையான் இரட்டித்தவாறு” தோல். மரபு. கு. 108-பேர்; நன் - வி. கு. 95.

4. வைகல் - நாள் கழிதற்குக் காரணமான சூரியோதய அஸ்தமனங்கள், “வைகல் நாளும் வைகின்றே” (ரீவக. 156) என்பதும், ‘நாள்கள்தோறும் நாள் கழியா நின்றது’ எனும் நச்சினுக்கினியர் வாக்கியமும் அறியத்தக்கன.

மு. வழிமோனைக்கும் (தோல். செய். கு. 93-பேர்; ந), ஒருவகற்பத்தான் வந்த இன்னசைவேண்பாலிற்கும் (யா-வி. செய். கு. 4; யா-கா. செய். 5; சிதம்பாப்பாட்டியல், செய். 1; இ - வி. கு. 730), சொற்பொருட்பின்வருநிலையணிக்கும் (நன்னி. கு. 41; வீர. அலங்கார. கு. 28) மேற்கோள். ‘இஃது அகவல்வேண்பாவென்று அணியியலுடையார் காட்டிய பாட்டு’ யா - வி. செய். கு. 4.

40. மாண வருங்கல நீக்கி* யிரவென்னு

மீன விளிவினால் வாழ்வேன்மன்—னீனத்தா

லூட்டியக் கண்ணு முறுதிசேர்ந் திவ்வுடம்பு

நீட்டித்து நிற்கு மெனின்.

2. “ஈன விழிவினான் வாழ்வேன் மன் : என்பது கழிவின்கண் வந்தது”
நேம். சூ. 53.

ழ. துறள், 1063 ; “மானமழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே” (இனியது 14), “மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து”, “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமாவன்னு, ருயிரீப்பர் மானம் வரின்”, “இளிவரின் வாழாத மான முடையா, ரொளிதொழு தேத்து முலகு” (துறள் 968-970), “தம்முடை யாற்றலு மானமுந் தோற்றுத்த, மின்னுயி ரோம்பினு மோம்புக—பின்னர்ச், சிறுவரை யாயினு மன்ற தமக்காந், கிறுவரை யில்ல யெனின்” (நீதிநெறி. 41), “இலமென்னும், வன்மையின் வன்பாட்ட தில்” “இன்னுமை வேண்டி னிரவெழுக” நாளிமணி. 17,31.

(பி - ம்) * ‘இவுழ்’

ஐந்தாம் அதிகாரம், தூய்தன்மை.

41. மாக்கேழ் மடநல்லா யென்றறற்றுஞ் சான்றவர்
நோக்கார்கொ னெய்யதோர் புக்கிலை—யாக்கைக்கோ
ரிச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே
காக்கை கடிவதோர் ‡ சொல்.

1. மாக்கேழ் - மாமை நிறம் ; மாந்தளிர் போன்றநிறமெனலுமாம். மடம் - மென்மை. அறற்றும் - பலகாற்சொல்லும். சான்றவர் - பெரியோர் ; ஈண்டு இகழ்ச்சிக்குறிப்பு ; எதிர்மறையிலக்கணை.

2. நெய்யது - சீர்மையில்லாதது. புக்கில் - (உயிர்) புருந்தவீடு - உடம்பு ; மோகூமெனினுமமையும். [துச்சில் என்பது பாடமாயின் - ஒதுக்கிடம் என்க ; துறள். 340]

‡. காக்கை கடிவதோர் சொல்.

ழ. கருத்து : “ஒழுகிய நடையு நீரு முதல்கை யிகப்ப லூறு, மழுதலிவ் வள்ளல் யாக்கை யகம் புற மாயிற் றுயிற், கழுக்கொடு கவருந் காக்கை கடிதடி கொண்டு காத்து, மழுகுள சுழல மன்னோ வாயிரச் சாதி மாதோ” (சூளா. துறவு. 11) என்பதை ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) ‡ ‘கோல்’

42. தோற்போர்வை மேலுந் துளைபலவாய்ப் பொய்ம்மறைக்கு
மீப்போர்வை மாட்சித் துடம்பானான்—‡ மீப்போர்வை
பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது மற்றதனைப்
பைம்மறியாப் பார்க்கப் படும்.

1-2. உடம்பு மீப்போர்வை மாட்சித்து¹ ஆனால் - உடம்பு மேற்போர்த்த போர்வையான் பெருமையுடைத்து ஆதலால்.

3. அதனை - அவ்வுடம்பை.

2-3. மீப்போர்வை பொய்ம்மறையாக் காமம் புகலாது - அம் மேற் போர்வையால் உள்ளுள்ள பொல்லாங்குகளை மறைத்துக் காமநுகர்ச்சியை விரும்பாமல். காமம்புகலாகாது - காமம் புனைந்துரையாது ; “காமஞ் செப்பாது” (குறுந். 21), “காமஞ் செப்பிக் கண்ணினு விரப்பார்” சீவக. 2549.

4. பைம்மறியாப் பார்த்தல் : “மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்ந்து, மிக்கோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய்” (மணி. 4 : 120 - 121), “பைம்மறியா நோக்கப் பருந்தார்க்குத் தகைமைத்து” (இறை. 1-உரை), “உடலை உட்புறம் நோக்கி அசுசித்துவம்பாவிப்பதல்லது” (திருநாற்று. 68 - உரை), “உயிர்... பைம்மறியாப் பார்ப்பாருக்கு நரம்பு நாடி முதலியவை யாகாது அவற்றின் வேறுமாயினற்போல” (சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 12, அதிகரணம், 4), “பைம்மறிப் படுப்பி னுள்ளறி யாமற் பணிநறந் துகில்புனை மடவார், மெய்ம்மிசைக் கருந்தோல் கண்டுவந் துழுவம் வினையினேன்” கோணசைல. 67. பார்க்கப்படும் - பார்க்கின், (துறவுக்கு முயலத்தக்க துணிவு) உண்டாகும். பார்த்தல் - தகுதியெனலுமாம்.

(பி - ம்) ‡ ‘தோற்போர்வை.’

43. தக்கோலந் துன்று தலைநிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமே—பெக்காலு
‡ முண்டி வினைபு னுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்.

1. பெயர்ச்சொலொன்றே நின்று ஒழிந்த தன் இனங்களைத் தழுவியவ தற்கு (நன் - மயலை. சூ. 357) மேற்கோள். தக்கோலம் - வான்மினகு ; “தக் கோலந் தீம்பூத் தாகைசா லிலவங்கங், கப்பூரம் சாதியோ டைந்து”

2 - 3. சோற்றாலடித்த சுவர். உறைக்கும் - புறப்படப்பொழியாநிற்கும்.

3 - 4. உண்டியைக் கைவிடுதற்கேதுவாகிய. மயல் - செத்தை ; “வம்புண் கோதயர் மாற்று மயலரோ” (சீவக 128). என்பற்கு இவ்வடிபையை மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சிஜரீக்கினயர். மயல் - புல்லென்பாருமுளர்.

மு. யகர வொற்றிடைவந்த ஆசுடை யெதுகைக்கு (யா - வி. தொடை. சூ. 5) மேற்கோள் ; “மெய்ப்படு சாந்தம் பூவு மிகநறி கமழு மேனூங், கைப்படு சாந்தம்பூவுங் கொண்டலாற் கலக்க லாகு, வைப்படு பித்து நெய்த்தோர சும்புசோ ரமுகற் புன்றோற், பொய்ப்பட வுரைத்த துண்டோ பொன்னனீர் நம்மு னுமால்” (சீவக. 29381), “முருகு புத்தப் புதும லர்ப்பொற் புற முடிக்கிற் கமழுமே, கருகு காற்றைக் குழலொழிக்கிற் பழைய சிக்குக் கமழுமே.” மோகவதைப்பரணி.

(பி - ம்) ‡ ‘உண்டிவினையுள்’

44. தெண்ணீர்க் குவளை பொருகயல் வேலென்று
கண்ணில்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனோ

வுண்ணீர் களைந்தக்கா னுங்குருன் றிட்டன்ன
கண்ணீர்மை கண்டொழுகு வேன்.

1 - 2. “வேலொப் பனவெங் கணையொப் பனவஞ், சேலொப் பனசே யரிசிந் தியகண்” என்றார் பிறரும்.

2. கண் - அறிவு; “குன்றனா னுரைப்பக் கேட்டே பாகத்தார் குடும்ப நீக்கி, யின்று கண் விடுக்கப்பட்டேம்” (சீவக 1437) என்புழியும் காண்க. மாக்கள் - மனவுணர்ச்சியில்லாமல் ஐம்பொறியறிவுமட்டுமேயுடைய விலங்குபோன்ற ஒருசார் மானிடர்; “மாவு மாக்களு மையறி வினவே” (தொல். மாபு. கு. 32). என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் அறிக.

45. முல்லை முகைமுறுவன் முத்தென் றிவைபிதற்றுங்
கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற ஷிடுவனே
வெல்லாருங் காணப் புறங்காட் டிதிர்ந்துக்க
பல்லென்பு கண்டொழுகு வேன்.

2. அன்விசுதி, தன்மைக்கண் வருதற்கு (நன் - மயிலை. கு. 330) மேற்கோள்.

1-2. “பல்லையென்று மென்பெனது பவளமுட் பொதிந்த கூர், முல்லை யென்ப முறுவ லென்ப முத்த மென்ப பித்தரே” மோகவதைப்பாணி.

மு. முற்செய்யுளுடன் ஒப்பிடுக.

46. குடருங் *கொழுவுங் குருதியு மென்புந்
தொடரு நரம்பொடு தோலு—மிடையிடையே
வைத்த † தடியும் வழுப்புமா மற்றிவற்று
ளெத்திறத்தா ளீர்க்கோசை யாள்.

மு. கருத்து “என்பினை நரம்பிற் பின்னி யுதிர்ந்தோய்த் திறைச்சி மெத்திப், புன்புறந் தோலைப் போர்த்து மயிப்புறம் பொலிய வேய்ந்திட், டொன்பது வாயிலாக்கி யூன்பயில் குரம்பை செய்தான், மன்பெருந் தச்சனல்லன் மயங்கினார் மருள் வென்றான்” (சீவக. 1577), “குடர்வழுப்பு தொடர்நரம்பு குருதியென்பு குழுவுமங், கடல்வழுக்கு மயிர்ஜயிந்த மகளி ரென்ப கவிகளே” (மோகவதைப்பாணி), “நாடியோ வென்போ நரம்போசீக் கோழையோ, தேடியெனை யறியேன்” (சிவஞானபோதவார்த்திகம், கு - 9, அதி - 1), இழிப்புச் சுவைக்கு மேற்கோள் (வீர. அலங்கார. கு. 28), “என்னை கண்டுநீ மாதாரர் வடிவம் திச்சைவைத் துழல்கின்றாய், பொன்னை யுந்துகி லையும்பிரித் திடின வெலும் புழுமலக் கூடல்லாந், பின்னையுண்டு கொல்” என்பதற்கு (வைராக்கிய ஈதகம், 42) மேற்கோள்.

(பி - ம்) * ‘கொளுப்பும்’ † ‘தடியுமுடம்பு மாமற்’

47. ஊறி யுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங்
கோதிக் குழம்பலைக்குங் கும்பத்தைப்—பேதை
பெருந்தோளி பெய்வனா யென்னுமீப் † போர்த்த
கருந்தோலாற் கண்விளக்கப் பட்டு.

1. ஒன்பது வாய்ப்புலனும் - நவத்துவாரங்களினின்றும் ; அறநெறி. 209.

2. கோதி - (உள்ளேயுலாவுகின்றவாயுவாற்) சிதறப்பட்டு ; அலைக்கும் - வருத்துதற்கிடமான.

1-2. புலனும் குழம்பும் ஊறிக் கோதி அலைக்கும் கும்பம் எனக்கூட்டுக.

3. பெருந்தோளி ! பெய்வாளாய் ! , விளி

4. கண் விளக்கப்படுதல் - தோன்றியுந்தோன்றாமையுமாகி மயங்கல் ; “உடலை உப்புறம்பாக நோக்கி அசுசித்துவம் பாலிப்பதல்லது கருந்தோலாற் கண் விளக்கப்படார்” திருநாற்று. 68 - உரை.

(பி - ம்) † ‘போர்த்து’

48. பண்ட மறியார் படுசாந்துங் கோதையுங்
† கண்டுபா ராட்டுவார் கண்டிலர்கொன்—மண்டிப்
பெடைச்சேவல் வன்கழுகு பேர்த்திட்டுக் டீ குத்து
முடைச்சாகா டச்சிற் றுழி.

1. பண்டம் - உடல் ; ஈண்டு உடலின் தன்மையைக்குறித்தது ; ஆகு பெயர். சீவக. 2621.

2. மேற்கதுவாயெதுகைக்கு (தோல். செய். சூ. 93 - ந) மேற்கோள்.

1 - 2. “புனைவன நீங்கிற் புலால் புறத்திடுவது.....மக்கள் யாக்கை” மணி. 4 : 114-20 ; 18 : 136-9.

3. பேர்த்திட்டு—மறித்து மறித்து.

4. சாகாடு—சகடம்--வண்டி ; புறநா. 60 : 8 ; 90 : 7 ; 185 : 2 ; 256 : 2 ; துறள். 475. அச்சு - அச்சாணி ; “உயிரெனலுமாம் ; உணர்ச்சி யச்சாக வுசா வண்டியாக” (அறநெறி. 169) என்புழிப்போல.

(பி - ம்) † ‘கொண்டு பாராட்டுவர்’ டீ ‘குத்தல்’

49. கழிந்தா ரிடுதலை கண்டார்நெஞ் சுட்கக்
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவைய்த் தோன்றி--யொழிந்தாரைப்
போற்றி நெறிநின்மி னிற்றிதன் பண்பென்று
சாற்றுங்கொல் சாலச் சிரித்து.

1. “கழிதல் - சாதல் ; ‘கழிந்தாரிடுதலை’ என்றார் பிறரும்” திருநாற்று. 33 - உரை.

2. “மா - கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய் இன்னதிது வென்னுந்துணையாய் நின்றலானும், மைத்தழையாநின்றவென்பது அக்கருமையது

மிகுதியை உணர்த்தி நிற்பலானும், கூறியது கூறலாகாமையறிக. அது ‘தாமரைமீமிசை’ எனவும் ‘குழிந்தாழ்ந்தகண்ண’ எனவும் இத்தன்மைய பிறவும் வருவனபோல” (திருச்சிற். 102 - பேர்), “கண்டறிதல் : ‘குழிந்தாழ்ந்தகண்’ என்புழிப்போலச் சிறப்பின்கண் வந்தமீமிசை (சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 6, அதிகாரணம், 2, 4-ஆம் வெண்பா ; நன் - மயிலை. சூ. 397 ; நன் - வி. சூ. 398) மேற்கோள்.

50. உயிர்போயார் வெண்டலை யுட்கச் சிரித்துச்
செயிர்தீர்க்குஞ் செம்மாப் பவரைச்—செயிர்தீர்த்தார்
கண்டிற் றிதன்வண்ண மென்பதனாற் றம்மையோர்
பண்டத்துள் வைப்ப திலர்.

1. வெண்டலை - மேல்தோலழிந்து என்புமாதிரியாய் நிற்குந்தலை ; “வெண்டலைப் பயின்ற காட்டுள்” (சீவக. 304, 2619) என்புறியும் காண்க. உட்க - வெருவ.

2. செம்மாப்பு - இறுமாப்பு ; “வலையகத்துச் செம்மாப்பார் மாண்பு” (நாலடி. 331) ; “செம்மாந்து செல்லுஞ் செறுநர்” (பழ. 131) செம்மாப்பவர், ஒருசொல் ; ‘இறுமாப்பவர், அல்லாப்பவர், ஏமாப்பவர், சோகாப்பவர்’ என்பன போல.

3. கண்டு இற்று இதன் வண்ணம் என்க.

4. பண்டம் : நாலடி. 13,48

ஆறாம் அக்காரம், துறவு.

51. விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன்
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்
தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை
தீர்விடத்து நிற்குமாந் தீது.

2. “தொல்லை நல்வினை முற்படத் தோன்றிய, வல்லல் வெவ்வினை போல வகன்றதே” (சீவக. 343), “எல்லையாரிருணல்வினை முன்னர்ப், பாவம் போலப் பறைந்துகையகல்” (பெருங். 1. 53 : 156 - 7), “போதமே லாகப் பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்த்தும்” (காஞ்சி. நாட்டுப்படலம், 12), “தேய்தல் - தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்குநிலையின்றி மெலிதல் ; ‘தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்’ என்பது உம் இப்பொருட்டு” குறள். 96 - பரிமேல்.

3-1. நல்வினை.....தீது : “மேனை வினையுலப்ப வேராகி வீழ்வர்” நாலடி. 3) என்பதன் குறிப்பைப் பார்க்க.

2-4. விளக்குநெய்.....தீது : “விளக்கினுட் பெய்தநெய்யுந், திரியுஞ்சென்றற் ற போழ்தே, திரிச்சுடர் தேம்பி னல்லா லெரிமொய்த்துப் பெருகலுண்டோ

விருவினை சென்று தேய்ந்தாற், பரிவுற்றுக் கெடாமற் செல்வம் பற்றியா உதனை வைப்பார்” (சீவக, 2316), “எல்லையாரிடு ணல்வினை முன்னர்ப், பாவம்போலப் பறைந்துக்க யகல்” (பெருங். 1. 53: 155 - 6; ஷே. 3. 1: 6 - 7) என்னும் செய்யுளை ஒப்பிக.

(பி - ம்) * ‘விளக்கின்’

52. நிலையாமை நோய்முட்புச் சாக்காடென் நெண்ணித் தலையாயார் தங்கருமஞ் செய்வார்—தொலைவில்லாச் சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றாங் கிவைபிதற்றும் பித்தரிற் பேதையா ரில்.

2. “தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வா மற்றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு” (குறள். 266) என்பதையோக்குக.

1 - 2. கருத்து: நாலடி. 33; “நில்லாதவற்றை நிலையின் வென்றானும், புல்லறி வர்ண்மை கடை” குறள். 331.

4. இன்னுருபு ஒப்புப்பொருளில் வந்ததற்கு (இ - கோ. சூ. 56) மேற்கோள்.

53. இல்ல மிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ் செல்வம் வலியென் றிவையெல்லா—மெல்ல நிலையாமை கண்டு † நெடியார் துறப்பர் தலையாயார் தாமுய்யக் கொண்டு.

1. இல்லம் - குடிப்பிறப்பு. ‘எழில் - எழுச்சி (குறள், 407); ஆவது, வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இதுவளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பது போன்று காட்டுதல்’ (தொல். பொருளியல், சூ. 53) என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; தோற்றப் பொலிவு என்பாருமுளர். வனப்பு - வடிவழகு, மீக்கூற்றம் - மேன்மை யான சொல்லாற் பிறந்த புகழ் (கலி. 87; நனீ - வி. சூ. 178), முதன்மை என்பாரு முண்டு.

3. நிலையாமை கண்டு நெடியார் துறப்பர்: குறள். 2661, 348. திருவள்ளுவப்பயனில், நிலையாமைக்குப்பின் துறவு வைத்திருத்தலும் நோக்கி மகிழத் தக்கது.

1 - 3. இல்லம்.....கண்டு: நாலடி. 49, 50, 102: 1-2; ஏலாதி. 20; “முடங்குட விளமை செல்வ முரண்வலி முதலா யுள்ள, வடங்கலு மகில முற்று மனித்தமென் றதுவே யன்றித், தொடங்கிய விடங்க டோறந் துன்பமே யாகுந் தன்மை, யடங்கிய வறிஞ ராய்ந்த பரிசுது மறைகுவன்” சிவஞானசரிதை; அறநெறி. 89.

(பி - ம்) † ‘நெடியார்துறப்பார்த்தலையாயார்த்’

54. துன்பம் பலநா னுழந்து மொருநாளை
யின்பமே காழுறுவ ரேழையா—ரின்ப
மிடைதெரிந் தின்னாமை நோக்கி மனையா
றடைவொழிந்தா † ரான்றமைந் தார்.

2. ழ. நாலடி. 60 : 2; ஏழையர்—‘நுழைந்த உணர்வினரன்றி வரும் வெண்
டையினர்’ (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 26 - பேர்), “ நுண்ணுணர் வின்மை
வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பனைத்த பெருஞ் செல்வம் (251) ” ஆதலால்,
அறிவிலார் ‘ஏழையர்’ எனப்பட்டார்.

2 - 4. நாலடி. 182; “ இடைதெரிந்து - வேறுபட ஆராய்ந்து; ‘இடை
தெரிய’ என்பதனை, ‘இன்ப, மிடைதெரிந் தின்னாமை.....ஆன் றமைந்தார்
என்றற்போலக் கொள்க ” இ - வி. சூ. 570.

ழ. நாலடி. 60; “சிறப்பறு நோயாற் றுன்பஞ் செடிகொண்மூப் பத
னாற் றுன்ப, மறப்புறத் தியக்கஞ் செய்யு மாணவே தனையாற் றுன்பம், பிறப்பவ
ரெக்காலத்தும் பெறுவது துன்ப மானாற், துறப்பதே கருமம்” (குறுந்தீர்து) ௮
அவிரோதவுந்தியார் 17 மேற்கோள்.

(பி - ம) † ‘ ஆன்றவிந்தார் ’

55. கொன்னே கழிந்தன் றிளமையு மின்னே
பிணியொடு மூப்பும் வருமாற்—றுணிவொன்றி
யென்றொடு சூழா தெழுநெஞ்சே போதியோ
நன்னெறி சேர நமக்கு.

1. ‘கொன்’ ‘என்னுமிடைச்சொல், பயமின்மைப் பொருளுணர்ந்தியதற்
கும் (தொல். இடை. சூ. 6 - சே; பேர்; ந; இ - வி. சூ. 265), இடைச்சொல்
விசேடித்து நிறற்றற்கும் (தொல். எச்ச. சூ. 59, 60 - ந) மேற்கோள்.

1 - 2. நாலடி. 92 : 1.- 2. துணிமை : நாலடி. 127.

ழ. “ இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும், வளமை வலியிவை வாடு-முள
நாளால், பாடே புரியாது.....வீடே புரிதல் விதி ” (ஏலாதி. 22) என்பதை
நோக்குக.

56. மாண்ட குணத்தொடு மக்கட்பே றில்லெனினும்
பூண்டான் கழித்தற் கருமையாற்— † பூண்ட
பிடிபொன்னுங் காரணத்தின் றோன்முறைக் கண்ணை
கடியென்றார் கற்றறிந் தார்.

3. மோன்முறை - முற்காலம்.

3 - 4. “மேன்முறை.....அறிந்தார்” என்றவழிக் கடியென்பது வது வையின் வந்தது” (தொல். உரி. சூ. 73 - பேர்; நன் - மயிலை. சூ. 120) மேற்கோள்.

2 - 4. ‘பூண்டான்.....கற்றறிந்தார்’ சொல்லெச்சத்திந்து (நன் - மயிலை. சூ. 359; நன் - வி. சூ. 360) மேற்கோள்.

மு. இச்செய்யுளை நாலடி, 364 ஆம் செய்யுளுடன் ஒப்பிடுக.

(பி - ம்) + ‘பூண்டன், மிடி’

57. உளக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்க ளுள்ளுடையத்
தாக்கருந் துன்பங்க டாந்தலை வந்தக்கா
னீக்கி நிறுஉ முரவோரே நல்லொழுக்கங்
காக்குந் திருவத் தவர்.

1. உளக்கி - ஒருபட்டு.

3. உரவோர் - அறிவியுடையோர்; “உான் - அறிவு; ‘உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்’ (பதிந். 73.) என்றார் பிறரும்” கலி. 142-ந.

3-4. “நல்லொழுக்கங், காக்குந் திருவத்தவர்” என உகரவீறு வேற்றுமைக் கண் அத்துப்பெற்றது” தொல். குற்றியலுகரம். சூ. 78 - ந.

மு. அவிளோதவுந்தியார், 64 மேற்கோள்.

58. தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்
றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்பயத்தா—னும்மை
பெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று
பரிவதுள்ளு சான்றோர் கடன்.

3. கொல், வினாவகையால் இரக்கமுணர்ந்திற்று; “இடைச் சொற்கள் வேண்டிய பல பொருள்களையும் விளைத்தற்குரியன” என்னும் வழக்கால்.

2-4. “துன்பத்திற்கு நோதலாவது, ‘உம்மை.....வீழ்வர்கொல்’ என்று பரிதல்” (தூள். 157 - பரிமேல்), “உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர் சொல்லு, மின்னாச்சொ ணேற்பாரிற் பின்” தூள், 160.

மு. வாகைத்திணையின் றுறைகளுள் ஒன்றாகிய ‘பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவல்’ என்பதற்கு மேற்கோள் (தொல். புறத்திணை. சூ. 21 - ந); “நோவ வுரைத் தாரைத் தாம்பொறுக்க லாகாதார், நாவி னொருவரை வைதால் வயவுரை, பூவிற் பொலிந்தகன்ற கண்ண யதுவன்றோ, தீயில்லை யூட்டுந் திறம்” (பழ. 45) என்னும் செய்யுளின் கருத்தை ஒப்பு நோக்குக.

59. மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேட்கை யவாவின்க—கைவாய்க்

கலங்காமற் காத்துய்க்கு மாற்ற லுடையான்
விலங்காது வீடு பெறும்.

2. வேட்கை - பொருள்களின் மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம். அவா - அப் பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை; மனத்தால் வருமாசை என்பாருமுளர்.

1-2. ஐவாய வேட்கை - ஐம்புலஆசை; “பொறியெனும் பெயா வைவாய்ப் பொங்கழ லரவின் கண்ணே” (கீவக. 375), “ஐந்தவித்தா னொற் றல்”, “சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் னைந்து”, “அடல்வேண்டு மைந் தன் புலத்தை” (குறள், 25, 27, 343) என்புழியுங் காண்க.

3. காத்து - தடுத்தது;— “கதங்காத்துக் கற்றடங்கல்”, “செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான்” (குறள், 130, 301) என்புழிப்போல.

60. துன்பமே மீதூரக் கண்டுந் துறவுள்ளா
ரிற்பமே காமுறுவ ரேழையா—ரிற்ப
மிசைதொறு மற்றத னின்னாமை நோக்கிப்
பசைதல் பரியாதா மேல்.

2. நாலடி. 54 : 2.

4. பசைதல் பரியாது - மேவுதலைக் காதலியார்.

ஏழாம் அதிகாரம், சினமின்மை.

61. மதித்திறப் பாரு மிறக்க * மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க—மிதித்தேறி
யீயுந் தலைமே லிருத்தலா லஃதறிவார்
காயுந் கதமின்மை நன்று.

1. இறப்பார் - அளவுகடப்பவர்.

2. மதித்தல் - வைதல்முதலியன.

4. நாலடி. 67 : 4.

(பி - ம்) * ‘மதியார்’

62. தண்டாச் சிறப்பிற்றம் மின்னுயிரைத் தாங்காது
கண்டுழி யெல்லாந் துறப்பவோ—மண்டி
யடிபெயரா தாற்ற விளிவந்த போழ்தின்
முடிகிற்கு முள்ளத் தவர்.

1. “தண்டிதல் - அமைதல் என்னும் பொருடருதல் தண்டாமையென்னும் அதன் மறையால் உணர்க; ‘தண்டாக்காற் றளரியல்’, ‘தண்டா விருப்பின்’ எனவரும்” கலி. 85 - ந.

3 - 4. குறள். 970.

63. காவா தொருவன்றன் வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொ லோவாதே தன்னைச் சுடுதலா—லோவாதே யாய்ந்தமைந்த கேள்வி யறிவுடையா ரெஞ்ஞான்றுங் காய்ந்தமைந்த சொல்லார் கறுத்து.

3. கேள்வி :— “கற்றறிந்தார் கண்டதடக்கம்” என்றார் பிறரும்.

4. கருத்துமாறு : நாலடி. 117.

மு. “எள்ளிப் பிறருரைக்கு மின்னஞ்சொற் றன்னெஞ்சிற், கொள்ளி வைத்தாற்போற் கொடிதெனினு - மெள்ள, அறிவென்னு நீரா லலித்தொழுக லாற்றின், பிறிதெனினும், வேண்டா தவம்” (அறநெறி. 101), ‘தீயினுற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே, நாவினுற் சுட்ட வடு’, “தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற், தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்” குறள், 129, 305.

64. நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கால்
வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோ—ரோர்த்ததனை
யுள்ளத்தா னுள்ளி யுரைத்துரா யூர்கேட்பத்
துள்ளித்தூண் முட்டுமாங் கீழ்.

1. ‘நிகர்’ உவமவுருபாக வந்ததற்கு (நன் - மயிலே. சூ. 366) மேற் கோள்.

1 - 2. “நேர்த்து.....விழுமியோர் : என்புழி வெகுண்டுவோர் என் முன்பின்புகப் பிறந்தது” (பிரயோக. சூ. 39), “கண்கொட்டல் : என்பதனை, ‘வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்’ என்புழிப்போலக் ‘காட்டிக் காண்டல்’ என மாறி வைத்துரைத்துக்கொள்க” சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 11.

மு. நாலடி. 66 : 1 - 2 ; 70 : 3 - 4 ; 72 : 1 - 2 ; “ஆய்ந்த வறி வின ரல்லாதார் புல்லுரைக்குக், காய்ந்தேதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்” “இறப்பச் சிறியவ ரின்னா செயினும், பிறப்பினுன் மாண்டார் வெகுளார்” பழ. 268, 370 ; நீதிநெறி. 17.

65. இளையா னடக்க மடக்கங் கிளைபொரு
ளில்லான் கொடையே கொடைப்பய—னெல்லா
மொறுக்கு மதுகை யுரனுடை யாளன்
பொறுக்கும் பொறையே பொறை.

1. “அடக்கம் - உயர்ந்தோர்முன் அடங்கியொழுதும் ஒழுக்கம்; அவை பணிந்தமொழியும் தணிந்தநடையும் தாணுடக்கலும் வாய்புதைத்தலுமு தலாயின்” தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 12 - பேர்.

1 - 2. கிளை பொருள்..... கொடைப்பயன்: “பெருவிறல், கைப் பொருள் யாதொன்று மிலனே நச்சிக், காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள், களிற்றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல, வுப்பொய் சாகாட் மெணர் காட்ட, கழிமுறி குன்றத் தற்றே” (புறநா. 313) “பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதினே, மறத்த லதனினு நன்று” குறள். 152.

2. கொடை - உயிரும் உடம்பும் உறுப்புமுதலாகிய எல்லாப்பொருளும் கொடுத்தல்; தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 9 - பேர்.

66. கல்லெறிந் தன்ன கயவர்வா யின்னாச்சொ
லெல்லாருங் காணப் பொறுத்துய்ப்ப—ரொல்லை
யிடுநீற்றாற் பையவிந்த நாகம்போற் றத்தங் .
குடிமையான் வாகிசுக்கப் பட்டு.

1. கயமை - குணங்கள் யாவும் இலராய கீழோரது தன்மை; குறள். 108 - அதி. பரிமேல்.

1 - 2. நாலடி, 64: 1 - 2; 70: 3 - 4; 72: 1 - 2; குறள். 156; ‘வாய்’ என வேண்டாது கூறினார், கயவர் வாய் எப்பொழுதும் நல்ல சொற்கள் பயின்றறி யாதென அதன் இழிவு விளங்குவதற்கு (குறள். 91, 139, 145-பரிமேல்) என்க.

3. அவிந்த - ஒதுங்கிய.

4. குடிமை - குடிப்பிறப்பிற்குத்தக்கவொழுக்கம்; “குடிப்பிறந்தாரது தன் மையைக் குடிமை என்றொன்பது; அதனை ஊராண்மையெனவும் சொல் லப்” (தோல். மெய்ப்பாடு. சூ. 25 - பேர்) ‘வான்றோய்குடி’ நாலடி. 69: 4; பெருங். 1. 35: 226, 232; மணி. 14: 61.

67. மாற்றாராய் நின்றுதம் மாறேற்பார்க் கேலாமை
யாற்றாமை யென்னா ரறிவுடையா—ராற்றாமை
நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்காற் றுமவரைப் .
பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று.

3-4. நாலடி. 61: 4; “இணரெரிதோய்வன்ன வின்னா செயினும், புணரின் வெகுளாமை நன்று” குறள், 308, 861.

68. நெடுங்கால மோடினு நீசர் வெகுளி
கெடுங்கால மின்றிப் பாக்கு—மடுங்காலை
நீர்கொண்ட வெப்பம்போற் றானே தணியுமே
நீர்கொண்ட சான்றோர் சினம்.

2-4. “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேனுங் காத்த லரிது” துறள். 29.

மு “சுற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்து ... விற்பிடித்து, கீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறுமே, சீரொழுகு சான்றோர் சினம்” ழுதுரை. 23.

69. உபகாரஞ் செய்ததனை யோராதே தங்க
ணபகார மாற்றச் செயினு—முபகாரம்
தாஞ்செய்வ தல்லாற் றவற்றினுற் றீங்குக்கல்
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கில்.

3. ஊக்கல் - முயன்றுசெய்தல்.

4. “வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது” நாலடி. 66; 142 : 2; “வானு யர்தோற்றமென்பது; ‘வான்றோய்குடி’ என்றாற்போல இலக்கணவழக்து” துறள். 272 - பரிமேல்.

மு. “இன்ன செய்தாரை யொறுத்தல்வரநாண, நன்னயஞ் செய்து விடல்”, “இன்ன செய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா, லென்ன பயத்ததோ சால்பு” துறள். 314, 316.

70. கூர்த்துநாய் கௌவிக் கொளக்கண்டுந் தம்வாயாற்
பேர்த்துநாய் கௌவினா ரீங்கில்லை—நீர்த்தன்றிக்
கீழ்மக்கள் கீழாய சொல்லியக்காற் சொல்பவோ
மேன்மக்க டம்வாயான் மீட்டு.

1. கூர்த்து - சினமிக்கு. ‘வாயால்’ எனவேண்டாது கூறினார்; (அவர்கள் வாய்) நல்ல சொற்களையே பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித் தற்கு” துறள். 91, 189, 415.

2. பேர்த்து - பெயர்த்து; பெருங். 1. 32 : 52.

3-4. நாலடி. 64 : 1 - 2; 66 : 1 - 2; 72 : 1 - 2; “ஆய்ந்த வறிவின ரல்லா தார் புல்லுரைக்குக், காய்ந்தெதிர் சொல்லுபவோ கற்றறிந்தார்” பழ. 268.

மு. “நீர்த்தக வில்லார் நிரம்பாமைத் தந்நலியின், கூர்த்தவரைத் தாநலிதல் கோளன்றால் சான்றோர்க்குப், பார்த்தோடிச் சென்று கதம்பட்டு நாய்கவ்விற், பேர்த்துநாய் கவ்வினா ரில்” பழ. 375.

முதலாவது,

துறவறவியல் முற்றும்.

இரண்டாவது, இல்லறவியல்.

முதலாவது, பொறையுடைமை.

71. கோதை யருவிக் குளிர்வரை நன்னாட
பேதையொ டியாது முரையற்க—பேதை
யுரைப்பிற் சிதைந்துரைக்கு மொல்லும் வகையான்
வழுக்கிக் கழிதலே நன்று. *

1. “இலங்கு நீண்முடி யிந்திரன் மார்பின்மேல், விலங்கி வீழ்ந்தமுத் தார
மும் போன்றவை”, “கோதை யருவிக் குளிர்வரை மேனின்று”, “விலங்கு
மாலை வெள்ளருவிய வெழில்வரை” (சீவக. 35,525, 2378) கோதை என்பதற்கு
‘ஒழுங்கு’ எனப் பொருள்கூறி, ‘கோதை யருவி’ என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர்
அடியார்க்குநல்லார்; சிலப். 5 : 191—5.

3. சிதைந்துரைக்கும் - கெடச்சொல்லுவான். ஒல்லும்வகையான் - தத்தமக்
கியலுந் திறத்தான்; குறள். 333.

2-3. “கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையி னல்லதோர், பொல்லாத தில்லை
யொருவற்கு” (பழ. 64), “வெள்ளைக் கோட்டியும் விரகினி லொழியின்”
சிலப். 30: பதி.

2 - 4. ஆரூச் சினத்த னறிவிலன் மற்றவனை, மாறியொழுக நலை
யென்ப—வேறி, வளியாற் றிரையுலாம் வாங்குநீர்ச் சேர்ப்ப, தெளியானைத் தேற
வரிது” (பழ. 385), “நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில்
சொற்பல்லா ரகத்து”, “புல்லவையுள் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு,
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்” குறள். 194,719, 729.

72. நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது
தாரித் திருத்த றகுதிமற்—றோரும்
புகழ்மையாக் கொள்ளாது பொங்குநீர் ஞாலஞ்
சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்.

1. நீரல்ல - நற்குணமுடையவாகாத; நாலடி. 64.

2. ஓரும், அசை; “அஞ்சுவதோருமறனே” (குறள். 366) என்புழிப்
போல.

1 - 2. தாரித்து- பொறுத்து; நாலடி. 58, 64 : 1 - 2 ; 66 : 1 - 2 ; 70 :
3 - 4 ; “தெரியா தவர்தன் திறனில்சொற் கேட்டார், பரியாதார் போல விருக்க”
(பழ. 135), “சிறியோர் செய்து சிறுபிழை யெல்லாம், பெரியோ ராயிற் பொறுப்
பது கடனே” வெற்றிவேற்கை.

4. சமழ்மை - தாழ்வு; வருத்தமென்றும், நாணமென்றும் கூறிப்.

ழ. எதிர்ப்பறையெச்சத்திற்கு (நன் - மயிலை, கு. 359) மேற்கோள்.

73. காதலார் சொல்லுங் கடுஞ்சொல் லுவந்துரைக்கு
மேதிலா ரின்சொலிற் றீதாமோ—போதெலா
மாதர்வண் டார்க்கு மலிகடற் றண்சேர்ப்ப
வாவ தறிவார்ப் பெறின்.

1 - 2. இன்சொலின் - இதமானவற்றைக்காட்டில் ; நாலடி, 222, 225 ;
“அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய, வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்”
(குறள், 795), “உலையவுரைத்து விடினு முறுதி, கிளைகள்வாய்க் கேட்பது
நன்றே” (பழ. 299), “இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனிபு மொழியுங் கடுவே” (நீதிநெறி. 59), “மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்
சொலினி தேனையவர், பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க” (நன்னெறி. 2), “அழ
அழச் சொல்லுவார் தமர், சிரிக்கச் சிரிக்கச் சொல்லுவார் பிறர்” என்னும் பழ
மொழியும் ஈண்டுக் கவனிக்கத்தக்கது.

74. அறிவ தறிந் † தடங்கி யஞ்சுவ தஞ்சி
யுறவ துலகுவப்பச் செய்து—பெறுவதனு
லின்புற்று வாழு மியல்புடையா ரெஞ்ஞான நுந்
துன்புற்று வாழ்த லரிது.

1. அஞ்சுவதஞ்சல் : “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ தஞ்ச, லறி
வார் தொழில்” குறள். 428.

2. உறவது - உறுதி. உலகுவப்ப - ஒப்புரவார் மகிழுமொப்புரவுகளை.

2 - 3. பெறுவதனால்..... இயல்பு : “போதுமென்ற மனமே பொன்
செய்யு மருந்து” பழமொழி.

4. அரிது, இன்மை குறித்துறின்றது.

மு. “அடக்க மமரரு ளாய்க்கு மடங்காமை, யாரிரு ளாய்த்து விடும்”,
“உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றுங், கல்லா ரறிவிலா தார்”, “அறி
வுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா, ரஃதறி கல்லா தவர்”, “அறிவுடையா ரெல்லா
முடையா ரறிவிலா, ரென்னுடையா ரேனா மிலர்” (குறள், 121, 140, 427, 430)
“கற்றறிவார் கண்ட தடக்கம்”

(பி - ம்) † ‘அடக்கி’

75. வேற்றுமை யின்றிக் கலந்திருவர் நட்டக்காற்
மேற்றா வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயி
னாற்றுந் துணையும் பொறுக்க புறாறுனாயிற்
றாற்றுதே தூர விடல்.

2. “தேற்றகில்லெமென்பது, ‘தேற்றப் புன்சொ ணேற்றிசின்’ (புறம். 202)
என்பதுபோலத் தெளிதற்கண் வந்தது” (திருச்சிற். 45-பேர்), ‘காட்டியவென்

பது தன்வினைப்பொருள்படரின்றது ..... தேற்றுவொழுக்கம்..... என் புழிப்போல” (சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 9, அதிகாணம்), “தேற்றுவொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்.....இவை சொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையும் ஆயின” (இ - கோ. சூ. 67; நன் - வி. சூ. 322), “தேற்றாய் பெருமநீ பொய்யே” (புறம். 59), “சிலசொல்ல தேற்ற தவர்” (குறள், 649), “வானினுற் பேச லல்லால் வாயினுற் பேச தேற்றேன்”, “வாணிக மொன்றுந் தேற்றாய்” சீவக. 257, 770.

4. “உளவே : என்னும் ஏகாரம் எதிர்மறை ..... ‘தூற்றாதே தூர விடல்’ என்பது, ‘தூற்றும்’ என்று பொருள்பட்டவாறு போல என்றறிக” (திருச்சிற். 110-பேர்), “தூற்றாதே தூரவிடல் : தூற்றும் என்னும் பொருள்பட்டமையான் எதிர்மறையேகாரம்” நேயி. சூ. 52.

மு. நாலடி. 221, 227, 229; “ஆண்டண் டெனவொன்றோ வேண்டா வடைந்தாரை, மாண்டிலா ரென்றே மறைப்பக் கிடந்ததோ ... .. பூண்ட, பறையறையா ராயினு ரில்” பழ. 112; குறள். 807.

76. இன்ன செயினு மினிய வொழிகென்று
தன்னையே தானோவி னல்லது—துன்னிக்
கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட
விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.

1. இனியவொழிகென்று : நாலடி. 306.

3-4. “விள்ளல்-சொல்லல்; ‘கைவிடுதல் விள்ள லரிது’, ‘கலந்தாரைக் கைவிடுதல்’... எனக், கையென்பது உபசர்க்கமாய் ... வினைச்சொல்லோடும் வந்தது” பிரயோக. சூ. 45; நாலடி. 220, 223, 246, “விலங்கேயுந் தம்மோ டுடனுறைதன் மேவுந், கலந்தாரைக் கைவிடுத லொல்லா ... இன்னாதே, பேயெயா டானும் பிரிவு” (பழ. 122), “பிரிவு செய்தா லரிதே கொள்க பேயொடு மென்னும் பெற்றி” (திருச்சிற். 144), “பேயோ டேனும் பிரிவொன்றின்னா தென்பர் பிறரொல்லாம்” (திருப்பாட்டு. சுந்தார். ஆறார்), “தெரியக், கண்ணிற் காணு ராயினுந் கனவி, னண்ணுந் காலை நல்லுயிர் செருக்கும், பேயே யாயினும் பிரியி னின்பம், வாயா தென்று மதியோ ரறைப, மரீஇ நானூறின் னன்றி யாரு, மறிய வார பெரும” (ஞானமீர்தம், 46), “மருவியவப், பேயின்றிறத்துப் பிரித லின்னா வென்று பேசுவரே” (அம்பிகாபதி. 517), “பேயோடு பழகுறினும் பிரிவதரி தரிதென்று துயோரு மொழிவரால்” (துசேலோபாக்கியானம்), ‘கூடிப்பிரியேல்’ ஆத்திதூடி.

மு. ஒழியிசையெச்சத்திற்கு (நன் - மயிலை. சூ. 359) மேற்கோள்.

77. பெரியார் பெருநட்புக் கோடறாஞ் செய்த
வரிய பொறுப்பவென் றன்றோ—வரியரோ

வொல்லெ னருவி யுயர்வரை நன்னாட
நல்ல செய்வார்க்குத் தமர்.

ழ. கம்ப. 110 : 80.

3. உயர்வரை, வீணத்தொகை. ‘உயர்’ என்பது வீணப்பகுதியாதலாலும் காலந்தோன்றிநின்றலாலும் பண்புத்தொகை எனல் பொருந்தாது ; தோல். கிளவி. ந.

78. வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும் பண்பிலார்க்
கற்ற மறிய வுரையற்க—வற்ற
மறைக்குந் துணையார்க் குரைப்பவே தம்மைத்
துறக்குந் துணிவிலா தார்.

1. “வற்றிமற் றுற்றப் பசிப்பினும்: (நாலடி. 285, 292; குறள். 1014, 1043, 1046, 1051-7), “புனிற்று நாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில், காழ்சேர் முதுசுவர்க் கணச்சித லரித்த, பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி, யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குதுண் மருங்குல், வளைக்கைக் கிணை மகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த, குப்பைவேளை யுப்பலி வெந்ததை, மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத், திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு, மழிபசி வருத்தம்” (சிறுபாண். 132-40), “ஆடுநனி மறந்த கோடுய ரடுப்பி, னும்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவா” (புறம். 164), “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங் கொல்லும், பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடே, நாளணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும், பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும், பசிப் பிணி யென்னும் பாவி” (மணி. 11 : 76-80), “மானம் குலம் கல்வி . . . . . காழுறுதல் பத்தும் பசிவந்திடப் பறந்துபோம்” (நல்வழி). பண்பு-இனி மையும் மெய்ம்மையு முதலாயசொற்குணங்கள் (குறள். 643 - பரிமேல்), “பண்பெனப்படுவது பாடநிற் தொழுகல்” கலி. 124.

2. அற்றம் - எல்லாப்பொருள்களும் அறுதல் ; ஆவது வறுமை.

3. மறைதல் - நீக்குதல் ; “தம்வயிற் குற்றம் மறையாவழி” (குறள்) என்பழியும் காண்க. வெளிப்படாதெழுதல் எனினுமாம்.

ழ. நாலடி. 292 ; “தெற்றப் பழிந்தொருவர் தீர்ப்ப ரெனப்பட்டார்க், குற்ற குறையை யுரைப்பதாந் - தெற்ற, வரையா ரணிவளையாய் தீர்த லுறுவார், மறையார் மருத்துவர்க்கு நோய்” (பழ. 88), ‘தோழனோடு மேழைமை பேசேல்’

79. இன்பம் பயந்தாங் கிழிவு தலைவரினு
மின்பத்தின் பக்க மிருந்தைக்க—வின்ப
மொழியாமை கண்டாலு மோங்கருளி நாட
பழியாக வாறே தலை.

2. இருந்தைக்க - ஒழிக; “கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க” (தொல்).
என்புழிப்போல.

80. தான்கெடினுந் தக்கார்கே டெண்ணற்க தன்னுடம்பி
னான்கெடினு முண்ணார்கைத் துண்ணற்க—†வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினு முரையற்க
பொய்யோ டிடைமிடைந்த சொல்.

1 - 2. தன்னுடம்பின்.....உண்ணற்க: நாலடி. 206.

2 - 3. வான் கவிந்த வையகம்: “வானஞ் சூடிய, மலர்தலை யுலகத்துள்
ஞம்” (பெரும்பாண். 409 - 10), “வானஞ் சூடிய, மண்டிணி கிடக்கை”
புறம். 35.

3 - 4. “உயர்நிலை யுலக மமிழ்தொடு பெறினும், பொய்சே ணீங்கிய வாய்
நட் பினையே” (மதுரை. 197 - 8), “நும்மோ ரன்னோர் மாட்டி மின்ன, பொய்
யொடு மிடைந்தவை தோன்றின், மெய்யாண் ளளதோவிய் வுலகத் தானே”
அகம். 286.

ழ. அரிச்சந்திரசரிதையை நோக்குக.

(பி - ம்) † ‘வான் கவித்த’

இரண்டாம் அதிகாரம், பிறர்மனையவாமை *

81. அச்சம் பெரிதா லதற்கின்பஞ் சிற்றளவா
னிச்ச நினைபுங்காற் கோக்கொலையா—னிச்சலுங்
சும்பிக்கே கூர்த்த வினையாற்† பிறன்றா
நம்பற்க நாணுடை யார்.

* குறள், 15 - அதிகாரம்.

3. கூர்த்த - மிகுந்த; ஞானமீர்தும், 44.

ழ. “பிறன் பொருளாட் பெட்டொழுதும் பேதைமை ஞாலத், தறம்
பொருள் கண்டார்க ணில்” (குறள். 141), “தங்கிருட் போதில் தலைச்சென்
றயன்மனை, யுங்கு மகிழ்ந்தா ளவளிவள் காணெனச், செங்கன லேயென வெம்பிய
செம்பினிற், பொங்கனற் பாவைகள் புல்லப் புணர்ப்பார்” (குளா. துறவு. 9),
“காதலாள் கரிந்து ளையைக் கடியவே ளுனிந்து கன்றி, யேதிலான் றுராமப்பி யெளி
தென விறந்த பாவத், தூதுலை யுருகுவெந்த வொள்ளழற் செப்புப் பாவை, யாதகா
தென்னப் புல்லி யலறுமால் யானே வேந்தே” (கீவக. 2769), “வம்புலாங் கூந்
தன் மனைவியைத் துறந்து பிறர்பொரு டாரமென் றிவற்றை, நம்பினா ரிறந்தா
னமன்றமர் பற்றி யெற்றினைத் தெரியெழுகின்ற, செம்பினு லியன்ற பாவை
யைப் பாலீ தழுவென மொழிவதற் கஞ்சி, நம்பனே வந்துடன் றிருவடி யடைந்
தேன்” பெரிய திருமொழி, 1. 6. 4.

(பி - ம்) † ‘பிறன் தாரம்’

82. ஓஅறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிற் நான்கும்
பிறன்றூர நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றூர
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பூவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்.

1 - 2. “அறனு மறனறிந்த செய்கையுஞ் சான்றோர், திறனுடைய னென் றுரைக்குந் தேசம் - பிறனில், பிழைத்தா னென்பிறராற் பேசப் படுமே, விழுத் தா மொருங்கே யிவை” அறநெறி. 149.

அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை என்பனவற்றை, பாவம் பழி பகை அச்ச மென்பவற்றோடு கூட்டுக.

2-4. பிறன்றூம்.....பொருள்: “பகை பாவ மச்சம் பழியென நான்கு, மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்” (குறள். 146), “எவ்வினைய ரேனு மினை விழைச்சொன் றிலரெனிற, றெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழுஉ-மவ்வினை,காத்த விலரே லெனைத்துணைய ராயினுந், தூர்த்தருந் தூர்ப்பா ரலர்” நீதிநெறி. 89.

மு. கருமமுங் கருத்தாவும் தானேயாய் நிற்றலிற் கருமகருத்தாவாயிற்றென் பர் பெருந்தேவனுர் ; வீர. உபகாரப். சூ. 41.

(பி - மீ) ஓ ‘அறம் பொருள்’

83. புக்கவிடத் தச்சம் போதரும்போ தச்சந்
துய்க்குமிடத் தச்சந் தோன்றுமற் காப்பச்ச
மெக்காலு மச்சந் தருமா லெவன்கொடிலா
வுட்கான் பிறனில் புகல்.

3. எவன் கொல் - எவ்வண்ணமோ ; ஞானமீர்தம், 44, 46.

4. உட்கான் பிறனில் புகல்: “தினைத்துணையந் தேரான் பிறனில் புகல்” (குறள். 144) என்புழிப்போல.

84. காணிற் குடிப்பழியாங் கையுறிற் கால்குறையு
*மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற் றுச்சாரி ிநீகண்ட
விற்ப மெனக்கெனைத்தாற் கூறு.

2. ஆணின்மை - (உயர்ந்த) மனிதனுக்குரிய குணமாகாத அத்திய ஒழுக் கத்தை; “பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை” (குறள். 148) என்பதன் உரையில், “புறப்பகைகளை யடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கு அருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் ‘பேராண் மை’ என்றார்” எனப் பரிமேலழகர் கூறுவதுங்காண்க. நிரயத்துன் டம் - நரக லேதனைவாய்ச் செய்யுந் துன்பம் ; (நீரக. 14. 20: 4). “நிரயத்துத் துஞ்

சாத் துயரத் தரும்” (அறநேறி. 65), “நிரயத்தானை - மாற்றார்க்கு நாகவேதனை யைச் செய்யுந் தானை” (சிலப். 30 : 25) என அரும்பதவுரையாசிரியர் கூறுவதும் காண்க.

3. துச்சாரி - துராசாஹ்மூடையோம்.

(பி - ம்) * ‘மாணின்மை செய்யுமா மச்சமாம்’ † ‘நீ கொண்ட’

85. செம்மையென் றின்றிச் சிறியா ரினத்தராய்க்
கொம்மை வரிமுலையா டோண்மரீஇ—யும்மை
வலியாற் பிறர்மனைமேற் சென்றாரே யிம்மை
யலியாக யாடியுண் பார்.

1. செம்மை - நடுவநிலைமை. “சிறியவினமாவது - நல்லதனலனும் தீயதன் றீமையும் இல்லென்போரும் விடரும் தூர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்ட குழு” (குறள். 46 - அதி. பரிமேல்), “வறுமொழி யாளரொடு வம்பப் பரத்தொடு, குறுமொழிக் கோட்டி நெடுநகை புக்குப், பொச்சாப் புண்டு பொருளுரை யாளர், நச்சுக்கொன் றேற்கு” சிலப். 16 : 63 - 6.

2. கொம்மை - திரட்சி (ஞானமீர்தம், 33, 35), பெருமை (சீவக. 347); இளமையெனினுமாம்; “கொம்மை வருமுலை” (நெடுநல். 69; சிலப். 28 : 16.) உம்மை - முற்பிறப்பு; சிலப். 15 : 92 - அடியார்.

3. பிறர்மனை மேற்சென்றார்: “பிறன் கடை, நின்றாரிற் பேதையா ரில்” (குறள். 142) என்புழிப்போல.

86. பல்லா ரறியப் பறையறைந்து நாட்கேட்டுக்
கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க—மெல்லியற்
காதன் மனையாளு மில்லாளா வென்னொருவ
னேதின் மனையானே நோக்கு.

1 - 2. “பல்லாரறிய..... கல்யாணஞ் செய்து: “நாடறி நன்மண மயர் கம்” (குறிஞ்சி. 232), “பலரறி மணமவர் படுகுவர்” சிலப். 24. “மலைமகள்”

2. கடி: நாலடி. 56 : 4.

4. நோக்கு: “பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை” (குறள். 148) என் பதற்கு “பிறன் மனையானே உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை” எனப் பரிமேலழகர் கூறியிருத்தலும் காண்க.

ழ. “அறனிற் கொண்ட தன்மனையா ளமளித் தலத்தி லழுதிரங்கப், பிற னிற் றேடும் பெரும் பாவி” (பாரதம்) என்றதும் காண்க.

87. அம்ப லயலெடுப்ப வஞ்சித் தமர்பரீஇ
வம்பலன் பெண்டரீஇ மைந்துற்று—நம்பு

நிலைமையி னெஞ்சத்தான் றுப்புரவு பாம்பின்
றலைக்கி யன்ன துடைத்து.

1. அம்பல் - சொல் நிகழாதே முகிழ்த்துச்சொல்லுதல் ; நோல் களவு.
சூ. 48 - ந; இறை. சூ. 22.

2. வம்பலன் - அயலான், பெண் - மனைவி.

88. பரவா *வெளிப்படா பல்லோர்கட் டங்கா
வரவோர்கட் காமனோ யோலு கொடிதே
விரவாரு ணுணுப் படலஞ்சி யாது
முரையாதுள் ளாறி விடும்.

2. உரவோர் - அறிவினையுடையோர். ஒலு ! கொடிதே : “ஒலு பாவம்”
(சிவக. 1551) என்புழிப்போல.

(பீ - ம்) * ‘வெளிப்படார் பல்லோர்கட்டங்கார்’

89. அம்பு மழலு மவிற்கதிர் ஞாயிறும்
வெம்பிச் சுடினும் புறஞ்சுடும்—வெம்பிச்
கவற்றி மனத்தைச் சுடுதலாற் காம
மவற்றினு மஞ்சப் படும்.

ழ. நாலடி. 90 ; “நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகங்காற் றண்ணென்னுந், தீயாண்
டுப் பெற்றா ளிவள்”, “மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே, னுள்
ளினு முள்ளஞ் சுடும்” (குறள். 1104, 1207), “மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகைய
தாய் விழிக்கு நன்றாய்த், தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரெனுங்கன றிருணம் போல,
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நாகத் தீக்குப், பாவையர் குளிர்ந்த மேனி
பசையிலா விறக தாமே” (ஞானவாசிட்டம்.) மகளிர் சுகம் இடராய் விளையுமென்
பதற்கு (அவிரோதவுந்தியார், 89) மேற்கோள்.

90. உருகு முந்த வருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

1. உருகெழு - அச்சம்பொருந்திய.

4, சுடும் - சுடவற்று.

ழ. “நெடுஞ்சுடர்த், தீயினுற் சுடுதலோ விலர்ம னாயிழை, தீயினுங் கடித
வர் சாயலிற் கனலுநோய்”, “உள்தலைக்கொண்டு கனலுங் கடுந்தீயு, ணீர்பெய்தக்
காலே சினந்தணியு மற்றிஃதோ, ஈரயில் கள்வ னுறீஇய காமத்தீ, நீருட் புகினுஞ்

சும்” (கல். 137, 144),, காலத்தால் வருவ தொன்றே காமத்தாற் கனலும் வெந்தீச், சிலத்தா லழிவதன்றிச் செய்யத்தா னாவதுண்டோ” (இராமாவதாரம்), மகளிர் இன்பம் இடராய் வினையுமென்பதற்கு (அவிரோதவுந்தியார், 89) மேற் கோள்.

மூன்றும் அதிகாரம், ஈகை

91. இல்லா விடத்து மியைந்த வளவினா
லுள்ள விடம்போற் பெரிதுவந்து—மெல்லக்
கொடையொடு பட்ட குணனுடை மாந்தர்க்
கடையாவா மாண்டைக் கதவு.

2. நாலடி. 98.

1-3. நாலடி. 94: 1-2; 95. 1-2.

மு. நாலடி. 112, 141, 150, 153, 212, 271, 272, 300, 343; “இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார், கடனறி காட்சியவர்” (குறள். 218, 224), “ஒன்றாக நல்ல துயிரோம்ப லாங்கதன் பின், னன்றாய்ந் தடங்கினர்க் கீத் துண்ட லென்றிரண்டு, குன்றப் புகழோன் வருகென்று மேலுலக, நின்றது வாயி றிறந்து” அறநெறி. 62; சீவக. 13: 225, 244.

92. முன்னரே சாநாண் முனிதக்க மூப்புள
மின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள—கொன்னே
பரவன்மின் பற்றன்மின் பாத்துண்மின் யாதுங்
கரவன்மின் கைத்துண்டாம் போழ்து.

2. கொன்னே - பயனில்லாதவற்றை; (நாலடி. 19) விகற்பமற எனலு
மாம்; ஞானமீர்தம், 6.

1 - 2. நாலடி. 55. 1 - 2; “முன்னரே.....நோயுள : எவ்வாற் பிறரண்டும் ‘முன்னர்’, ‘பின்னர்’ என்பன இர...முணர்த்தியே நிற்குமென்றுணர்க” மதுரை. 40 - 42. ந.

3: பாத்துண்மின் - “பசியஞ்சிப் பாத்து ணுடைத்தாயின்” (குறள். 44) என்பதற்கு, “அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத் தார்முதலிய நால்வார்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டல்” எனப் பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்; “பகுத்துண்டு பல்லயி ரோம்புத னாலோர், தொகுத்தவற்று ளெல்லார் தலை” ஐ. 322.

4. கரவன்மின் - காந்து செய்யன்மின்; “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்யின்” நாலடி. 19.

3 - 4. நாலடி. 271: 3 - 4; 272: 3 - 4.

93. நடுக்குற்றுத் தற்சேர்தார் துன்பந் துடையார்
கொடுத்துத்தான் றுய்ப்பினு மீண்டுங்கா லீண்டு
மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம்
விடுக்கும் வினைபுலந்தக்கால்.

3. மிடுக்கு - வலி.

4. உலந்தக்கால் - கெட்ட இடத்து.

மு. அடிமறிமாற்றப்பொருள்கோளுக்கு (நன் - மயிலை. சூ. 418';
நன் - வி. சூ. 419) மேற்கோள். குறள். 371, 376.

(பி - ம்) + 'தற்றுய்ப்பினும்'

94. இம்மி யரிசித் துணையானும் வைகலு
றும்மி லியைவ கொடுத்துண்மி—னும்மைக்
கொடாஅ தவரென்பர் குண்டுநீர் வையத்
தடாஅ வடுப்பி னவர்.

1. இம்மியரிசி - மத்தங்காய்ப்புல்லரிசி ; “இம்மியன நுண்பொருள்கள்”
(சீவக. 495) என்புழியும் காண்க.

95. மறுமையு மிம்மையு நோக்கி யொருவந்
குறுமா றியைவ கொடுத்தல்—வறுமையா
லீத லிசையா தெனினு மிரவாமை
யீத லிரட்டி யுறும்.

1 - 2. நாலடி. 95 : 1 - 2 ; 271 : 1 - 2 ; 272 : 1 - 2 ; “இயைவது
கரத்தலிற் கொடுமை யில்லை” (முதுமொழிக்காஞ்சி. 55), “இயல்வதுகாவேல்”
“ஐயமிட்டுண்” ஆத்தித்தடி.

2. உறுமாறு.

3. ஈதல் இசையாதெனினும் : “ஈதையரிதெனினும்” (நீதிநெறி) ;
இசையாதெனினும் : நாலடி. 152, 193.

3 - 4. “வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோ, னல்குவே
போலு நனிநல்ல - கொன்னே, யருளில் னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று, பலரா
லிகழப் படான்” (நீதிநெறி. 67), “காயா மாமும் வறளாங் குளமுங் கல்லாவு
மென்ன, வியா மனிதரை யேன்படைத் தாய்கச்சி யேகம்பனே” (பட்டினத்தார்),
“நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு, மல்லது செய்த லோம்புமின்” (புறம். 195),
“காவா துவந்தியுங் கண்ணன்னார் கண்ணு, மிரவாமை கோடி யுறும்” (குறள்
1061), “மொழிந்தவை, மென்மொழியா லுண்ணெகிழ்ந் தீவானேல் விண்
னோரா, லின்மொழியா லேத்தப் படும்” சிறுபஞ்ச 81.

96. நடுவூருள் வேதிகை சுற்றுக்கோட் புக்க
படுபனை யன்னர் பலர்நச்ச வாழ்வார்
குடிக்கொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணு மாக்கள்
ஓ சுகொட்டு னேற்றைப் பனை.

1. வேதிகைச் சுற்று - வேதிகை வட்டத்தையுடைய; கோட்புக்க - குலை யோடு கூடிய. “பயன்மா முன்னர்ப் பழுத்தற்றற் செல்வ, நயனுடை யான்கட் படிண்” (குறள். 216), “உதவுமாயர், பர்கெழு பயன்மாம் பழுத்தற் ருகவும்” (இராமாவ. அயோத்தி. மந்திரப் 82), “கற்றையஞ் சுடர்மணி கனக மேனைய, பிற்றையென் னாதருள் பெரியவர் வண்மைபோன், மற்றவ னுள்ளபன் மாமுந் தம்பய, னெற்றையு முலப்புரு திகை சான்றவே” (கந்தபுராணம்.....) என்பவற் றை ஒப்பிடுக.

4. “எல்லாமென்றதனாற் சிறுபான்மை ஆற்றலில்லாதனவுங் கொள்க; அது ‘சுகொட்டுளேற்றைப்பனை’ என்பதுபோன்று வருவன” நெல்லை. மாபு. சூ. 49 - பேர்.

மு. “நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு, ணச்ச மரம்பழுத் தற்று” குறள். 1008.

(பி - ம்) ஓ ‘இகொட்டுளேற்றுப்பனை’

97. பெயற்பான் மழைபெய்யாக் கண்ணு முலகஞ்
செயற்பால செய்பா விடினுங்—ஓ கயற்புலால்
புன்னை கடையும் பொருகடற் றண்சேர்ப்ப
வென்னை யுலகுய்யு மாறு

1. மழை:— “கழிந்தது பொழிந்தென வான்கண் மாறினும்.....எல்லா வுயிர்க்கு மில்லால் வாழ்க்கை” (புறம். 203), “மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை” (நான்மணி. 48), “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென் னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு” குறள். 211.

2-3. கயற்புலால்.....சேர்ப்ப: உயிரின்பொருட்குணத்திற்கு (நன் - மயிலை. சூ. 453) மேற்கோள்.

(பி - ம்) ஓ ‘கயற்புலால்’

98. ஏற்றகை மாற்றாமை யென்னுந் ஓதாம்வரையா
தாற்றாதார்க் கீவதா மாண்கட—னாற்றின்
மலிகடற் றண்சேர்ப்ப மாறிவார்க் கீதல்
பொலிகட னென்னும் பெயர்த்து.

(பி - ம்) ஓ ‘தம்வரையான்’, ‘தாம் வரையார்’.

2. ஆற்றாதார் - ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர்; வறிஞர்; “ஆற்றமாக்க ளரும்பசி களைவோர்”, “ஆற்ற மக்கட் காற்றுந்துணை யாகி” மணி. 11 : 93; 17: 64; 19: 35.

1-2. “அற்றார்க்கொன் றுற்றதான் செல்வ மிகநலம், பெற்றா டமியண் மூத் தற்று” (குறள். 1007), “ஏற்றார்கட் கெல்லா மிசைநிற்பத் தாமுடைய, மாற்றார்கொடுத்திருப்ப வள்ளன்மை” (பழ. 318), “வாயாலில்லை யென்பதைக் கையாலில்லை யெனல்” பழமொழி.

3 - 4. “சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னானைப், பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென் - றுறுநன்றி, தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென் பவே, வானவா முள்ளத் தவர்” யா - வி. எழுத். சூ. 4.

ழ. “வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங், குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து” (குறள். 221), “ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகர்வோ, மாற்ற மாக்க ளரும்பசி களைவோர், மேற்றே யுலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை” (மணி. 11: 93-5), “மாண்புடையாளர் கேண்மையர் தத்தம் வழிமுறை யொழுக்கினி லமர்ந்தோர், சேண்படு நிரப்பி னெய்தினோர் புரப்போர்த் தீர்ந்தவர் தந்தை தாய் குரவர், காண்டரு முதலி புரிந்துளோ ரினையோ ரொன்பதின் மருமுளங் களிப்ப, வேண்டுறு நிதிய மளிப்பின்மற் றென்றே கோடியா மெனமறை விளம்பும்” காசிகண்டம்.

99. இறப்பச் சிறிதென்னு தில்லென்னு தென்று
மறப்பயன் யார்மாட்டுஞ் செய்க—முறைப்புதனி
ணையம் புகுஉந் தவசி கடிஞைபோற்
பைய நிறைத்து விடும்.

1. நாலடி. 38.

2. அறப்பயன் - ஈகை. புதவு - வாயில்; மதுரை. 65.

3. கடிஞை - பிச்சைப்பாத்திரம்; சிலப். 10 : 98 ; மணி. 13 : 103.

ழ. ‘பலதுளி பெருவெள்ளம்’ என்பது பழமொழி.

100. †கடிப்பிகு கண்முரசங் காதத்தோர் கேட்ப
ரிடித்து முழங்கியதோர் போசனையோர் கேட்ப
ரடுக்கிய முவுலகுங் கேட்குமே சான்றோர்
கொடுத்தா ரெனப்படுஞ் சொல்.

1. கடிப்பு - அடிக்குங்குறுந்தடி. கண் - அடிக்குமிடமாகிய வாத்தியத் தினடு. கடிப்பிகுகண் முரசம்: “கடிப்பிகு முரசின் முழங்கு” (குறுந். 270), “முரசுகடிப் பிகுப்பவும்” (புறந். 158), “நாக்கடிப்பாக வாய்ப்பறை யறை யினும்” (சிலப். 14 : 29 ; மணி. 25 : 51), “தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்

பிகு முாசே” (சிலப். 17 ‘என்றியாம்’), “கண்முாசியம்பி” (மணி. 1 : 69), “முாசகடிப் பிகுத்த மூரிமுற்றத்து” பெருங். 1. 37. 5. காதம் - ஏழைநாழி கைவழி.

2. “நாலடியாருள்,.....யோசனையோர் கேட்பர்.....எனத் தற்சமமாகக் கூறினாற்போல, யாமும் உருவபேதமென்றாமலே ரூபபேதமென்றும்” (பிர யோக. சூ. 37 - உரை.) யோசனை - நாற்காத வெல்லை; சீவக. 1901-ந.

19. குறள். 233, 234.

(பி - ம்) † ‘கடிப்பிடு’

நான்காம் அத்தகாரம், பழவினை.

101. † பல்லாவு ஞாய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு.

1. குழக்கன்று : தோல் உரி. சூ. 15 - சே ; நன் - மயிலை. சூ. 270; நங். 359; 3. உய்த்துவிடின், ஒருசொல் ; குறள். 121.

2 - 3. தொல்லைப் பழவினை - முற்பிறப்பிற்செய்த கருமம்.

ஈ. “முற்பகற் செய்யிற் பிற்பகல் வினையும்”, “பெற்றி கருமம் பிழை யாமற் செய்குறின், பற்றின்க ணில்லா தறஞ்செய்க - மற்றது, பொன்றப் புகழ் நிறுத்திப் போய்ப்பிறந்த லூர்நாடிக், கன்றுடைத் தாய்போல் வரும்” (அற நேறி. 60, 95), “முற்பெரிய நல்லினை முட்டினிற் செய்யாதார், பிற்பெரிய செல் வம் பெறலாமோ - வைப்போ, டிகலிப் பொருள்செய்ய வெண்ணியக்கா லென்னு, முதலிலார்க் கூதிய மில்” (பழ. 312), “பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச், சொரியினும் போகா தம்” குறள். 376.

(பி - ம்) † ‘பல்லாவொளித்துவிடினும்’

102. உருவு மிளமையு மொண்பொருளு முட்கு
மொருவழி நில்லாமை கண்டு—மொருவழியே
யொன்றேயு மில்லாதான் வாழ்க்கை யுடம்பிட்டு
நின்றுவீழ்த் தக்க துடைத்து.

1. உரு - கண்டார் விரும்புந் தோற்றப்பொலிவு (குறள். 684) உட்கும் - (பலரும்) கூசத்தக்க மதிப்பும்.

ஈ. “இளமையுங் காமமு நின்பாணி நில்லா.....உறைநான் கழித லுருமைக் காண்டை, கடைநா ளிதுவென் றறிந்தாரு மில்லை.....வேற்றுமை கொண்டு பொருள்வயிற் பேர்குவாய், கூற்றமு மூப்பு மறந்தாரோடு”, “கூற்றம்போற் குழைபடுதல் எழுநாளுந் லெய்க்கொ” ; “இளமையுங் காமமு மொருவழிப் பெற்றோ,

வளமை விழைதக்க துண்டோ ளுளநான்”, “யாறுநீர் கழிந்தன்ன விளமை” (கலி 12, 17, 18, 20), “இளமையு மெழிலும் வானத் திருவில்லி னீண்டை மாயும்” (மேருமந்தரம். 109), “இளமையு நிலையாவா லின்பமு நின்ற வல்ல, வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்ப வெள்ள, முளவென நினையாதே செல்கதிக் கென்று மொன்று, வினாநில னுழுவார்போல வித்துநீர் செய்து கொண்மின்” வளையாபதி ; நாலடி. 120.

103. வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை

யளந்தன போக மவரவ ராற்றான்

விளங்காய் திரட்டினு ரில்லை—களங்கனியைக்

காரெனச் செய்தாரு மில்.

1. “வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை : என்னுமுறையானே முடவன் மலையிற்றேனை அவாவி வாயுறிஞற் போல” சிவஞானபோதமா பாடியும், சூ. 6 ; அதிகாரணம், 2 ; வெண்பா, 5.

2. “வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி, தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது” (குறள். 377), “அளந்துதாங் கொண்டு காத்த வருந்தவ முடைய நீரார்க், களந்தன போக மெல்லா மவரவர்க் கற்றை நானே, யளந்தன வாழு நாளும்” (சீவக. 213), “தந்தம், விதியின் பயனே பயன்” (முதுரை. 19), “தாந்தாமுன் செய்தவினை தாமே யனுபவிப்பார், பூந்தா மரையோன் பொறிவழியே” நல் வழி. 30.

4. “இல்லை என்பது ‘இல்’ என நின்றது ; ‘காரெனச் செய்தாரு மில்’ என்றும் போல” நீலகேசி. மொக்கல. 101- சமயதிவாகாழனிவருரை.

3-4. “விளங்காய்.....செய்தாருமில் : என்பதே காட்டினார் உரையாசிரியரும்” தோல். தூன்மாடி. சூ. 10 - ந.

மு. நாலடி. 105, 109 ; “வளம்பட.....செய்தாருமில் : இது, நான் கடியாய் மூன்றாம் அடி இறுதி, தனிச்சொற்பெற்று வருதலின் நேரிசைப் பாற்படும்” (தோல். செய். சூ. 113 - இளம்), “மூன்றாம் அடியின் இறுதி, தனிச்சொற்பெற்று இரண்டிலிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா” (யா - கா. செய். சூ. 5), “இனி, வெண்பாப்போலியாவது இவ்விலக்கணங் களான் மிக்கும் குறைந்தும் இதுவே போலவரும் ; வரலாறு : ‘வளம்பட..... செய்தாருமில்’ இது, நடுவு தனிச்சொலின்றி மூன்றாமடி குறைந்து நான்கடி யாய்ப் பதினைந்து சீராய்வந்தது” (வீர. யாப்பு. சூ. 21), “பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா” (யா - வி. செய். சூ. 8), “அளவடியானும் செப்ப லோசையானும் வந்த வெண்பா” யா - கா. செய். சூ. 2 ; இ - வி. சூ. 721.

104. உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா

பெறற்பா லனையவு மன்னவா மா ரி

வறப்பிற் றருவாரு மில்லை யதனைச்
சிறப்பிற் றணிப்பாரு மில்.

1. “உறப்பால, தீண்டா விடுத லரிது”, “உறப்பால யார்க்கு முறும்” (நாலடி. 109, 117; பழ. 15), “விழுமிய, வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற் பால, தீண்டா விடுத லரிது” (பழ. 62), ‘மன்னாப் பொருளு மன்ன வியற்றே’ என்ற (தோல். கிளவி. 34) சூத்திரத்தின் உரையில் இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டுப (ஹெ ஹெ ஹெ சே; ந; இ - வி. சூ. 315.) உறவர் - முனிவர்; (சீவக. 2376 - ந) தேவரொணக்கூறினுமமையும்; வலிமைமிக்கவர் என்பாரு முளர்.

3. வறப்பின் - வறண்டால்.

4. சிறப்பின் - மிகுமாயின்.

ழ. “ஊழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டும்” (சிலப். பதி. 57), “ஒளிப்பினு மூழ்வினை யூட்டாது கழியாது” (இறை. சூ. உ - உரை), “இட்டவித்தி - னெதிர்த்துவந் தெய்தி, யொட்டுங்கூல யொழிக்கவு மொண்ண” (சிலப். 10: 172 - 3) என்பதனுரையில் இச்செய்யுளை மேற்கோள்காட்டினர் அடியார்க்கு நல்லார்.

105. தினைத்துணைய ராகித்தந் தேசுள் ளடக்கிப்

பனைத்துணையார் வைகலும் பாடழிந்து வாழ்வார்

நினைப்பக் கிடந்த தெவனுண்டா மேலை

வினைப்பய னல்லாற் பிற.

1. தேசு - புகழ்; “திருவுந் தேசு நோக்குமின்” சீவக. 771 - ந.

2. வைகலும் - நாடோறும். பாடு - பெருமை; நாலடி. 187, 252, 281, 292.

1-2. ‘தினை, பனை’ என்பன சில அளவுகள்; குறள். 104, 224, 433, 1282.

ழ. நாலடி. 103 குறிப்பைப்பார்க்க.

106. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் வியவுங்

கல்லாதார் வாழ்வ தறிதிரே—கல்லாதார்

சேதன மென்னுமச் சேறகத் தின்மையாற்

கோதென்று கொள்ளாதாங் கூற்று.

1. ஆன்ற - அமைந்த. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் : நாலடி. 252.

2. கல்லாதார் : நாலடி. 249.

3. சேதனம் - சைதன்யம்; (ஞானமீர்தம், 1, 4, 27, 51). சேறு - ஸாரம். “சேறுபடு மலர்சிந்த விரைந்தே”, “சேறுபடு கோதை” (சீவக. 426, 2019), குழம்பு எனலுமாம்; ஞானமீர்தம், 43.

4. கோது-பயனில்லாத கூறு ; (நாலடி. 34) “கோது செய்குணக் கோதி னுட் கோதனன்” சீவக. 240 ; சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 9 ; அதி, 1 - மேற்கோள்.

107. இடம்பைகூர் நெஞ்சத்தா ரெல்லாருங் காண
நெடுக்கடை நின்றழல்வ தெல்லா—மடம்பம்பூ
வன்னங் கிழிக்கு மலேகடற் றண்சேர்ப்ப
முன்னை வினையாய் விடும்.

1. இடம்பை - துன்பம் ; சீவக. 252 : 4.

2. நெடுக்கடை : பெருங். 1. 47 : 5. உழலுதல் - சுழலுதல் ; ஈண்டுப் போக்குவாவு (ஞானமீர்தம், 4). அடம்பு - ஒருவார்கொடி ; கலி. 132.

மு. நாலடி. 31 ; சீவக. 2680.

108. அறியாரு மல்ல ரறிவ தறிந்தும்
பழியொடு பட்டவை செய்தல்—*வளியோடி
நெய்த நறவுபிரக்குந் நீள்கடற் றண்சேர்ப்ப
செய்த வினையான் வரும்

1. அறிவதறிந்தும் : நாலடி. 74 : 1.

3. கடல் தண் சேர்ப்ப : நாலடி. 97.

மு. “ நுண்ணிய தூல்பல கற்பினு மற்றுத்த, னுண்மை யறிவே மிகும் ” (குறள். 373), “ ஒழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை ” சிலப். 10 : 171.

(டி - ம்) * ‘வழியோடி’ † ‘நீள் கழித்தண் சேர்ப்ப’

109. ஈண்டுநீர் வையத்து ளெல்லாருந் மெத்துணையும்
வேண்டார்மற் றீய டி விழைபய னல்லவை
வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால
தீண்டா விடுத லரிது.

1. ஈண்டுநீர் - நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த ; பெருநீர் என்றுமாம்.

3 - 4. மு. பழமொழி, 62 : 3 - 4 ; நாலடி. 109 ; “ உறற்பால..... அரிது ”, “ உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா ”, “ உறற்பால யார்க்கு முறும் ” (நாலடி. 104, 117), “ பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச், சொரியினும் போகா தம் ” (குறள். 376), “ திருவுறு கின்றழி மகிழ்ந்தந் தீர்வுழிப், பருவா லெய்தியும் பாசந் தன்னிடை, யரிதுணர் கேள்விய ரழுங்கு வார்கொலோ, வரு வது வருமது மறுக்க லாகுமோ ” (கந்த, உறற்பால.....அரிது’ என்றாற்போல ஈண்டு அருமை, இன்மை மேனின்றது ” குறள். 7 - பரிமேல்.

(பீ - ம்) † ‘ எட்டுணையும்’ டீ ‘ விழைப்பயனல்லது ’, ‘ விழைபமனல்
வைவ’

110. சிறுகா பெருகா முறைபிறழ்ந்து வாரா
வுறுகாலத் தூற்றுகா வாமிடத்தே யாகுஞ்
சிறுகாலைப் பட்ட பொறியு மதனா
லிறுகாலத் தென்னை பரிவு.

1. “கட்டுண்ண வேண்டும் பாவம் ஆண்டின்மையுணர்க; பிறநும் இஃ
சமயத்தார், ‘சிறுகா பெருகா முறை பிறழ்ந்து வாரா’ என்றதனானுமுணர்க”
சீவக. 1089 - ந.

2. உறுகாலத்தூற்றுகா - துன்பமுறுங்காலத்திலுன்றுகோல்போல உதவ
மாட்டா; நாலடி. 117.

3. பொறி - பயனைத் தருவதாய விதி; குறள். 618. சிறுகாலைப்பட்ட
பொறியும்: நாலடி. 35; சீவக. 475.

2 - 3. ஆமிடத்தே யாகுஞ் சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும்: “சுண்டுங்கா
லீண்டும்.....செல்வம்” (நாலடி. 93), “செல்வந் தொகற்பால போழ்தே
தொகும்” பழ. 120.

4. “அன்றாங்கா, லல்லற் படுவ தெவன்” குறள். 379.

மு. “இன்பம் தடைந்த கால யினிதென மகிழ்ச்சி செய்யார், துன்பம்
துற்றபோதுந் துண்ணெனத் துளங்கிச் சோரா, ரின்பமுந் துன்பந் தானு மிவ்
வுடந் கியைந்த வென்றே, முன்புறு தொடர்பை யோர்வார் முழுவது முணர்ந்த
நீரார்” (கந்த), “வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா, பொருந்துவன போமி
னென்றாற் போகா - விருந்தேங்கி, நெஞ்சம்புண னாக நெடுந்துரந் தாநினைந்து,
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்” (நல்வழி. 5), “சாதலும் பிறத்த றுனுந் தம்வினைப்
பயத்தி னாகு, மாதலு மழிவு மெல்லா மவைபொருட் கியல்பு கண்டாய், நோதலும்
பரிவு மெல்லா நுண்ணுணர் வின்மை யன்றே, பேதைநீ பெரிதும் பொல்லாய்
பெய்வனைத் தோளி யென்றான்” சீவக. 269.

ஐந்தாம் அதிகாரம், மேய்ம்மை.

111. இசையா வொருபொரு ளில்லென்றல் யார்க்கும்
வசையன்று வையத் தியற்கை—நசையழுங்க
நின்றோடிப் பொய்த்த னிரைதொடஇ செய்ந்நன்றி
கொன்றாநிற் குற்ற முடைத்து.

1 - 2. இசையாவொருபொருள்.....வசையன்று : சொல்லெச்சத்திற்கு
(நன் - மயிலை. சூ. 395; நன் - வி. சூ. 360) மேற்கோள்.

3 - 4. செய்ந்நன்றி கொன்றிற் குற்றமுடைத்து : “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு” துறள். 110.

மு. “ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு, மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு, மான்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே, யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ, தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே, யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர், புகழ்குறை படுஉம் வாயில்” (புறம். 196), “இசைவ கொடுப்பதூஉ மில்லென்பதூஉம், வசையன்று வையத் தியற்கை யஃதன்றிப், பசைகொண் டவனிற்பப் பாத்துண்ண னாயி, னசைகொன்றான் செல்லுலக மில்” (பழ. 24), “சிதைவகல் காதற் றுயைத் தந்தையைக் குருவைத் தெய்வப், பதவியந் தணரை யாவைப் பாலரைப் பாவைமாரை, வதைபுரி குநர்க்கு முண்டா மாற்றலா மாற்றன் மாயா, வுதவிகொன் றார்க்கொன் றேனு மொழிக்கலா முபாய முண்டோ” இராமாவதாரம்.

112. தக்காருந் தக்கவ ரல்லாருந் தந்நீர்மை

யெக்காலுங் குன்ற விலராவ—ரக்காரம்

யாவரே தின்னினுங் கையாதாங் கைக்குமார்

தேவரே தின்னினும் வேம்பு.

1. நீர்மை—குணம்.

2. குன்றலிலராவர்—குறையார். அக்காரம்—சருக்கரை.

2-4. “அக்காரம்.....வேம்பு: என்றவழி, ‘யாவர்’ என்பது இழிவு குறித்துநின்றது; ‘தேவர்’ என்பது உயர்வுகுறித்துநின்றது” தோல். இடை. கு. 7 - இளம்; பேர்; கல்.

3 - 4. “கைக்குமே, தேவரே தின்னினும் வேம்பு” (பழ. 114), “கைக்குமார், தேவரே தின்னினும் வேம்பு: என்றவழி, ஏகாரம் சிறப்புக்குறித்து நின்றது” (தோல். இடை. கு. 46 - பேர்), “கைக்குமாம்.....வேம்பு: இஃது இழிவுசிறப்பு” நேய். கு. 52.

113. காலாடு போழ்திற் கழிகிளைஞர் வானத்து

மேலாய மீனிற் பலராவ—ரோலா

விடரோருவ ருற்றக்கா லீர்ங்குன்ற நாட

தொடர்புடைய மென்பாந் சிலர்.

1. “கண்ணாடி வென்று” (சீவக. 2327) என்பதற்கு, “கண் எல்லாரிடத்தும் உலாவி வென்று” எனப்பொருள் கூறி, “காலாடு போழ்தின்” என்றாற் போல” எனக் கூறுவர் நச்சினர்க்கினியார்.

2. மீன் - நட்சத்திரம்.

மு. நாலடி. 283, 284, 290; பெருங். 3. 21 : 94; புறம். 217 : 4 - 6; “கெட்டார்க்கு நட்பா ரில்லென் பதோ” (துறள். 752, 799, 1293), “மூட்டின்

றெருவருடைய பொழுதின்க, ணட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவ ராபவே, கட்டலர்தார் மார்ப கலியூழிக் காலத்துச், கெட்டார்க்கு டட்டாரே வில்” (பழ. 59), “பொருள் கையுண்டாய்ச் செல்லக் காணிற் போற்றி யென்றேற் றெழுவ, ரிருன்கொ டென்பத் தின்மைகாணி லென்னே யென்பாரு மில்லை” (திருவாய்மொழி. 9. 1 : 3), “அற்ற குளத்தி லுறநீர்ப் பறவைபோ, லுற்றுழித் தீர்வா ருறவல்ல - ரக்குளத் திற், கொட்டியு மாம்பலு செய்தலும் போலவே, யொட்டி யுறுவா ருறவு” ழது னா. 17; சீவக. 2535.

114. வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்று
ணடுவண தெய்த விருதலையு மெய்து
நடுவண தெய்தாதே லெய்து முலைப்பெய்
தடுவது போலுந் துயர்.

1 - 2. “அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளிலார்க், கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு”, “ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கொண்பொரு, ளேனை யிரண்டு மொருங்கு” (குறள். 247, 760), “எல்லாம், பொருளிற் பிறந்து விடும்” (நான்மணி. 7), “பாரோர் சொல்லப்பட்ட மூன்றன்றே யம்மூன்று, மாராயிற் றுனே யறம்பொரு ளின்பமென், றுரா ரிவற்றி னிடையதனை யெய்துவார், சீரா ரிருதலையு மெய்துவர்” (வேங்கைக்கோவை, 262), “இல்லா ரிருமையு நல்ல வெய்தார்”, “வறியா ரிருமையு மறியார்” பழ.

மு. “கல்லானே யானாலுங் கைப்பொருளொன் றுண்டாயி, னெல்லா ருஞ் சென்றங் கெதிர்கொள்வ - ரில்லானே, யில்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன் றெடுத்த தாய்வேண்டான், சொல்லா தவன்வாயிற் சொல்” (நல்வழி, 34), “இன் சொல்லன் றுழ்கடைய னாயினுமொன் றில்லானேல், வன்சொல்லி னல்லது வாய் திறவா - வென்சொலினுங், கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன் ஞாலம்” (நீதிநெறி. 11), “பணந்தானே யறிவாரும் பணந்தானே வித்தையு மாம்.....பணமில்லா தவர்பிணமாம் பான்மை சேர்வர்” (தண்டிலை)

115. நல்லாவின் கன்றாயி னாகும் விலைபெறுதல்
கல்லாரே யாயினுஞ் செல்வரவாய்ச் சொற்செல்லும்
புல்லீரப் போழ்தி னுழிவேபோன் மீதாடிச்
செல்லாவா நல்கூர்தார் சொல்.

1. நாகு—ஈனாக்கிடாரி; பெருங். 1.39: 64; பெரிய. ஆனாய. 11.

4. “நற்பொரு ணண்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்” (குறள். 1046), “இல்லானே, யில்லாளும் வேண்டாண்மற் றீன் றெடுத்த தாய்வேண்டான், சொல்லா தவன்வாயிற் சொல்” (நல்வழி, 34), “ஏழை சொல் அம்பல மேறாது” பழமொழி.

116. இடம்பட நன்னூனங் கற்பினு மென்று
மடங்காதா ரென்று மடங்கார்—தடங்கண்ணு
யுப்பொடு ரெய்ப்பா லயிர்காயம் பெய்தடினுங்
கைப்பறு பேய்ச்சுறையின் காய்.

3. அயிர் - சருக்கரை; வெல்லமுமாம்; காயம் - உறைப்பு; “காயங்கொண்ட விஞ்சி” மலைபடு. 126.

3 - 4 “ஐங்காய மிட்டரைத்துக் கரைத்தாலுந், தன்காரம் போகாதாம் பேய்ச்சுரைக்காய்” (பழமொழி) உம்மைச்சொல் உயர்வுசிறப்புக்குறித்து வந்த தற்கு (தொல். இடை. சூ. 7-ந) மேற்கோள்.

மு. ‘தடங்கண்ணு’ என்று மகடேமுன்னிலை பெற்றுவருதற்கு (யா - கா. சூ. 4) மேற்கோள்.

(பி - ம்) † ‘பாறயிர்காயம்பெய்திடிலும்’

117. தம்மை யிகழ்வாரைத் தாமவரின் முன்னிகழ்க
வென்னை யவரொடு பட்டது—புன்னை
விறற்பூங் கமழ்கானல் வீங்குரீர்ச் சேர்ப்ப
வுறற்பால யார்க்கு முறும்.

1 - 2. “கதநன்று சான்றாண்மை தீது கழிய, மதநன்று மாண்பில்லார் முன்னர்”

3. விறல் - (தீநாற்றம் போக்கும்) வலி.

4. “உறற்பால நீக்க லுறுவர்க்கு மாகா”, “உறற்பால, தீண்டா விடுதலரிது” (நாலடி. 104, 109), “உறற்பால யார்க்கு முறும்”, “உறற்பால, தீண்டா விடுதலரிது” (பழ. 15, 62), “ஆமே யொருவ ரொருவர்க் கிடரை யகற்றுவது, மாமே யொருவ ரொருவர்க் கிடர்நன்மை யாக்குவதுந், தாமேது செய்தன ரன்னது தாமே புசிப்பதன்றிப், போமே தலையிற் பொறித்தான் பிறழ்ந்து நினைப்பினுமே” விநாயக.

118. ஆவே றுருவின வாயினு மாயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவீழ்—பால்போ
லொருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாப்போ
லுருவு பலகொள லீங்கு.

2 - 4. ‘பால்போல்.....நங்கு: சிவஞானபோதமாபாடியம், சூ. 8; அதி. 1; வெண்பா, 1. மேற்கோள்.

மு. “இதனால் அருகனை மும்மூர்த்திகளும் பிறரும் நீயெனப்புகழ்ந்ததாம்; ஆவேறுருவின.....பலகொள லீங்கு” என்றாரகலின்” (திருநாற்று. 67),

லகாவொற்றிடை வந்த ஆசிடையெதுகைக்கு (யா - வி. தொடை. சூ. 37; யா - கா. ஒழிபு. சூ. 6; வீர. யாப்பு. சூ. 5; இ - வி. சூ. 748) மேற்கோள்.

119. யாஅ ருலகத்தோர் சொல்லில்லார் தேருங்கால்

யாஅ ருபாயத்தின் ட்வாழாதார்—யாஅ
ரிடையாக வின்னாது தெய்தாதார் யாஅர்
கடைபோகச் செல்வமுய்த் தார்.

க. கடைபோக—(வாழ்நாளின்)முடிவுவரையில்; “ஈறு கடைபோக வெனக் கரு ளென்றலும்” மணிமேகலை

(பி - ம) ட் ‘வாழாதாரியார்’ ட் ‘செல்வமுருள்’

120. தாஞ்செய் வினையல்லாற் றம்மொடு செல்வதுமற்

றியாங்கணுந் தேரிற் பிறிதில்லை—யாங்குத்தாம்
போற்றிப் புனைந்த வுடம்பும் பயனின்றே
சூற்றங்கொண் டோடும் பொழுது.

2. யாங்கணும்—எவ்வுலகத்தினும்.

மு. கருத்து: “ஈட்டிய வொண்பொருளு மில்லொழியுஞ் சுற்றத்தார், காட்டுவாய் நேரே கலுழ்ந்தொழிவர்—மூட்டு, மெரியி னுடம்பொழியு மீர்க்குன்ற நாட, தெரியி னறமே துணை” (அறநெறி. 147), “மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாசல்மட்டே, இனமான சுற்ற மயான மட்டேவழிக் கேதுதுணை, தினையா மளவெவ் வளவாகினு முன்பு செய்ததவந், தனையாள வென்றும் பர லோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே”, “அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட்டே விழியம் பொழுது, மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு, கைத்தலை மேல் வைத்தழு மைந்தருஞ் சுகொடு மட்டே, பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே” பட்டினத்தார்; நான்மணி. 34.

ஆறும் அதிகாரம், தீவினையச்சம்.

121. துக்கத்துட் டேங்கித் துறவின்கட் சேர்கலா

மக்கட் பிணத்த சுடுகாடு—தொக்க
விலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும் காடே புலங்கெட்ட
புல்லறி வாளர் வயிறு.

2. பிணத்த, பலவின்பாற்படர்க்கை வினைக்குறிப்புமுற்று.

மு. ‘ஈவானே தெய்வம்’ (பன்னூற்றிரட்டு, 679) நாகசேடமானது, மறு சென்மத்தினும் துக்கந்தருமென்பதற்கு (கோலமறுத்தல், 4) மேற்கோள்.

122. இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலர்க் காளாய்க்

கரும்பார் சுழனியுட் சேர்வர்—சுரும்பார்க்குங்

காட்டுளாய் வாழுஞ் சிவலுங் குறும்பூழும்
கூட்டுளாய்க் கொண்டுவைப் பார்.

1. “இரும்பார்க்குங் காலரா யேதிலார்க் காளாய்.....என்னும் பாட்டுக்கள்போல ஆய் என்னுஞ் சன் கொடுத்து விரவாவினையெச்சமாக்குவர்” (பிரயோக. சூ. 39), “இரும்பார்க்கும்.....ஆளாய்” என்பதுபோல நின்றன, கெடுதல் விகாரப்பட்டு நின்றனவென்பாரும், ஆயென்னுமொழி வருவிக்கவேண்டுமென்பாருமுளர்” இ - கோ. சூ. 89.

3. சிவல் - கவுதாரி. குறும்பூழ் - காடை.

2 - 3. கரும்பு + ஆர் + கழனி; கரும் + பார் + கழனி - இருள் நெருங்கிய துன்பம் விளைக்கும் நிலம்; ஆவது நாகம்.

ழ. சீவகசிந்தாமணிக்காப்பியத்தலைவனாகிய சீவகன், முற்பிறப்பில் ஓரன் னப்பார்ப்பைச் சிறைசெய்தமையான் மறுபிறப்பில் சிறைப்பட்டான் எனக் கூறியிருத்தல் ஈண்டறிதற்பாலது. “பூவை கிளி தோகை புணரன்னமொடு பன்மா, யாவையவை தங்கினையி னீங்கியழ வான்கிக், காவல் செய்து வைத்தவர்க டங்கினையி னீங்கி.....கண்டாய்” சீவக. 2875, 2893, 2848.

நாகசேடமானது மறுசென்மத்தினும் துக்கந்தருமென்பதற்கு (கோலை மறுத்தல், 4) மேற்கோள்.

123. அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுகித்
துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா
லலவனைக் கா தலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற
பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

1 - 2 “செயிருடம்பினராதல்: ‘அக்கேபோலங்கை...எழுபவே’ என்பத னாலு மறிக” துளள். 330 - பரிமேல்.

ழ. கருத்து: அறநெறி. 95; “பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்ன, பிற்பகற் றுமே வரும்” (துளள். 319), “முற்பகற் கண்டான் பிறன்கேடு தன் கேடு பிற்பகற் கண்டு விடும்” (பழ. 130), “முற்பகற் செய்தான் பிறன்கேடு தன்கேடு, பிற்பகற் காண்குறூஉம் பெற்றியகாண்” (சிலப். 21 : 3 - 4), “முற் பகற் செய்யிற் பிற்பகல் விளையும்” (கோன்றைவேந்தன்), “முற்பகல் செய்வனை பிற்பக லுறநரின்” பெருங். 1. 56: 259.

124. * நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கா னெய்போல்வ தூஉ
மெரிப்பச்சுட் டெவ்வனோ டு யாக்கும்—பரப்பக்
கொடுவினைய ராகுவர் கோடாருங் கோடிக்
கடுவினைய ராகியார்ச் சார்ந்து,

1. “நெய்போல்வதூஉம் - நெய்யும் ; போல்வதும், ஒப்பில்போலி; “வாரார் போல்வாரந் காநலர்” (குறுந்.-103) என்புழிப்போல. “போலும் போல்வது என்னுந் தொடக்கத்துப் பலவாய்பாடுந் தழுவுதற்குப் போலியென்றார் ; நெருப்பழல்.....போல்வதூஉம்’ என்பதுமது” (தொல். இடை. சூ. 30-3௬), “நெருப்பழற் சேர்ந்தக்கானெய்போல்வதூஉம் எனவும்.....குற்றெழுத்து நிற்குமிடத்தும் சிறுபான்மை அசைநிலையாக அளபெடுத்து வந்தது காண்க” (பிரயோக. சூ. 5), “தீயகந்தமுள்ள தொன்றைச் சேர்ந்திருப்ப தொன்றற்குத், தீயகந்த மேறந் திற மதுபோ - நீய, குணமுடையோர் தங்களுடன் கூடி யிருப்பார்க்குக், குண மதுவே யாஞ்செறிவு கொண்டு” நீதிவேண்பா.

1 - 2. “நெருப்பழற்.....ஆக்கும் : எனப்போலுமென்னுமிடைச்சொல் நெய்யைப்பினைந்து நின்றவாறு காண்க” (தொல். இடை. சூ. 30 - ந), “நெருப்பழல்.....ஆக்கும் : எனப் போல்வதும் சிறுபான்மை அசைநிலையாதலும்” இ - வி. சூ. 277; இ - கோ. சூ. 90.

மு. நாலடி. 13, 136; கொலமறுத்தல், 4 - மேற்.

(பி - ம) * ‘நெருப்பெழச்சேர்ந்தக்கால்’ § ‘நோயார்க்கும்’

125. பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும்
வரிசை வரிசையா நந்தும்—வரிசையால்
வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே
தானே சிறியார் தொடர்பு.

1 - 2. “வளர்பிறை போல வழிவழி பெருகி” குறுந். 289; பெருங். 1. 46 : 309; 2. 6 : 35.

3. “ஊர்தல் - ஈண்டுப்போதல்மேற்று; “வானூர்மதியம் போல” சீவக. 286—ந.

3 - 4. நாலடி. 204 : 1 - 2.

மு. நாலடி. 136, 138, 166, 224, 234; புறம். 27; “குடமுதற் றேன்றிய தொன்று தொழு பிறையின், வழிவழிச் சிறக்கின் வலம்படு கொற் றங், குணமுதற் றேன்றிய வாரிருண் மதியிற், நேய்வன கெடுகின் நெவ்வ ராக்கம்” (மதுரை. 193 - 6), “நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப், பின் னீர பேதையார் நட்பு” (குறள். 782), “குணவிநுத்திகாரர், ‘பெரியவர்..... தொடர்பு’ என்பதனுள் ‘தானேஎன்னும் சுயமேவபதந்தொடர்ந்த ‘நந்தும்’ ‘தேயும்’ என்னும் அகன்மகபாஸ்மைபதமென்னுஞ் செயப்படு பொருள்குன்றியவினை முற்றுச்சொல்லோடுவருங் கருமத்தைக் கருமகருத்தாவென்பர்” (பிரயோக. சூ. 11; இ - கோ. சூ. 26), “இவ்வினைமுதற்பொருள், ‘பெரியவர்..... தொடர்பு’ : என்பதனுள் ‘கேண்மை தானேநந்தும்; தொடர்புதானே தேயும்’ எனச் செயப்படுபொருட் கண்ணும்வரும்” (நன் - வி. சூ. 296) மேற்கோள். சீவக. 1416. 3-4.

126. சான்றோ ரொனமதித்துச் சார்ந்தாய்மற் சார்ந்தோய்க்குச்
சான்றாண்மை சார்ந்தார்க ணில்லாயிற்—சார்ந்தோய்கேள்
சார்தகத் துண்டென்று செப்புத் திறந்தொருவன்
† பாம்பு கண்டன்ன துடைத்து.

1. மன் - மிகவும் ; அசைநிலையுமாம்.

3-4. “ சாந்து.....உடைத்து ’ என்பது அச்சமாகலின் அச்சவுவமை ”
தொல். உவம. சூ. 1 - பேர்.

(பி - ம்) † ‘ பாம்பகத்துக் கண்டதுடைத்து ’

127. யாஅ ரொருவ ரொருவர்தம் முள்ளத்தைத்
தேருந் † துணிமையுடையவர் சாரற்
கனமணி நின்றிமைக்கு நாடகேண் மக்கண்
மனம்வேறு செய்கையும் வேறு.

2. துணிமை - துணியுந்தன்மை ; அறிவு ; நாலடி. 11.

3. கனம் - மிக்க.

(பி - ம்) † ‘ துணிமையுடையவர் ’

128. உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் † கழிகேண்மை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பி நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்.

2. தெள்ளி - தெளிந்து.

3. செதும்பல் - சிறுகிவடிதல் ; ஆவது, சின்னீர் ; கலி. 48 - ந.

4. மாசு - துன்பம்.

(பி - ம்) † ‘ கழிகிளைமை ’

129. ஒக்கிய வொள்வாடன் னொன்றாகைப் பட்டக்கா
லூக்க மழிப்பதூஉ மெய்யாகு— § மாக்க
மிருமையுஞ் சென்று சுடுதலா னல்ல
கருமமே கல்லார்கட் டீர்வு.

1. ஒக்கிய - ஒக்கிய ; “ ஒக்கிய முருகன் வைவே லொன்றிரண் டினைய
கண்ணாள் ” (சீவக) என்புழிப்போல.

(பி - ம்) § ‘ ஆக்க மிருமையுஞ் சிதைத்தலால் ’

130. மலைப்பாசங் கைவிடாய் மக்கட்கென் றேங்கி
யெனைத்தாழி வாழ்தியென் னெஞ்சே—யெனைத்துஞ்

சிறுவரையே யாயினுஞ் செய்தநன் றல்லா
ஹபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.

1. மனைப்பாசம்- மனைவாழ்க்கைப்பற்று; மனைவியாகிய பிசாசு எனலுமாம்; “பலிகொண்டு பெயரும் பாசம்போல”, “பலிகொண்டு பேராத பாசமிவள் கண்” என்புழியும் காண்க.

3 - 4. நாலடி. 120 : 1 - 2 ; துறள். 391 - 400; “சிறுவரையே..... உயிர்க்கு” எனவரும் இது, தன்னாற் செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிர்க்கு உறுபயனில்லையென உருபுச்சொல்வந்தமையெப்பாற்படுமோவெனின், உருபுச்சொல்லும் வினை வினைக்குறிப்பாயடங்குதலின், வினையெச்சத்தின்பாற்படுமென்க” நன் - மயிலை. சூ. 359.

இரண்டாவது இல்லறவியல் முற்றும்
முதலாவது, அறத்துப்பால் முற்றும்.

இரண்டாவது, பொருட்பால்.

முதலாவது அசியல்

முதலாவது, கல்வி.

131. குஞ்சி யழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகு

மஞ்ச ளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து

ணல்லமியா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்

கல்வி யழகே யழகு.

1. குஞ்சி - ஆண்பால் தலைமயிர். தானைக்கோடு - பட்டுக்கரை சரிகைக் கரையை யுடைய ஆடைகள்.

2. மஞ்சள் - அரிதாரத்தினாலாண்பாலார் நெற்றியிலணியும்பொட்டு; ஆவது திலகம்

மு. “மயிர்வனப்புங் கண்கவரு மார்பின் வனப்பு, முகிர்வனப்புங் காதின் வனப்பு - செயிர்தீர்த்த, பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல தூற்கியைந்த, சொல்லின் வனப்பே வனப்பு” (சிறுபஞ்ச....), “இடைவனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பு, நடைவனப்பு நாணின் வனப்டீம் - புடைசால், கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணை, டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு” ஏலாதி. 75 ; துறள், 392, 407. தக்கயாகப்பாணி, 328 - உரை மேற்கோள்.

132. இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றாற்

றம்மை விளக்குமாற் றுமுளராக் கேடின்ரு

லெம்மை யுலகத்து மியாங்கானைங் கல்விபோன்

மம்ம ரறுக்கு மருந்து.

ழ. இச்செய்யுளை, ஒதற்சிறப்புக்கு மேற்கோள் காட்டுவர் நச்சினூர்க்கினியர்; (தொல். புறத்திணை. சூ. 20) கருத்து: “ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார், நாற்றிக்குஞ் செல்லாத நாடில்லை நாடுங்கால், வேற்றுநா டெல்லாந் தமவேயா மாதலா, லாற்றுணை வேண்டுவ தில்” (பழ. 55), “தொடங்குங்காற்று என்பமா யின்பம் பயக்கு, மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி”, “அறம் பொருளிற்படும் வீடும் பயக்கும்.....கல்வியி னூங்கில்லைச். சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை” (நீதிநெறி. 3, 2.)

133. களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
வினைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் *கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

1. களர்நிலம் - ‘புலாண மூனும் புதைபடு சேறு, முவரீர்க் குழியுங் சுவர் புள் ளினமும்’ நிரம்பப்பெற்று நல்லோரடியிடு நெறியல்லாதிருக்கும் நிலம்.

3 - 4. படும் என்னும் சொல் ஐம்பால் மூவிடத்தனவாமென்றற்கு. (இ - கோ. சூ. 85; இ - வி. சூ. 213; நன் - வி. 339) மேற்கோள்.

ழ. “வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளங், கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின், மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே” (புறநானூறு. 183), “நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன், கற்றிலனாயிற் கீழிருப் பவனே”, “எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினு, மக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்” (வேற்றி வேற்கை), “ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினுன், மீக்கொ ளுயர் விழிவு வேண்டற்க” (நீதிநெறி), “மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங், கற்றா ரனைத்திலர் பாடு” குறள். 409.

(பி - ம்) * “கற்றுணந்தோரை”

134. வைப்புழிக் கோட்படா வாய்த்தீயிற் கேடில்லை
மிக்க சிறப்பி னரசர் செறினவவ்வா
ரெச்ச மெனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சைமற் றல்ல பிற.

1. வாய்த்தீயில் : நாலடி. 286 ; பழ....

3. எச்சம் - எஞ்சியபொருள்.

ழ. குறள். 280 ; “கேடில் விழுக்கெல்வங் கல்வி யொருவற்கு, மாடல்ல மற்றை யவை”, “தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து, முந்தியிருப்பச் செயல்” (குறள். 67), என்பதையும் “அழிவின்மையாவது - தாயத்தார் கள்வர் வலியர் அரசரென்றிவராற்கொள்ளப்படாமையும் வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக்

குறையாமையுமாம்” (தறந். 400) பரிமேலழகர் உரையும் கவனிக்கத்தக்கன. “வெள்ளத்தாற் போகாது வெந்தழலால் வேகாது” துசேலோபாக்கியானம்.

135. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாட்சில
மெல்ல நினைப்பிற் பிணிபல தெள்ளிதி
ஞராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே நீரோழியப்
பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

1-2. நான்மணி 78 ; “மனிதர்க்கு வயது தூறல்ல தில்லை, யைம்ப திரவிலகலுந் துயிலின, லொட்டிய விளமையி லோரைந்து நீங்கும், மாக்கை யிளமையி லைம்மூன்று நீங்கு, மெழுபது போகமிக் கிருப்பன முப்பதே, இன்புறு நாளுஞ் சிலவே”, “அதானற், துன்புறு நாளும்பலவே” என்பன ஒப்புநோக்கிக் கருதத்தக்கன.

4. பாலுண்குருகு-அன்னப்பறவை : “பானிற் குருகி னாய்து” (சீவக), “ஓதிமம்போலக், சீலையப் பொருடெரிந்து கைக்கொள்க.” துறந்தீரட்டு.

136. தோணி யியக்குவான் றெல்லை வருணத்துக்
காணிற் கடைப்பட்டா னென்றிகழார்—காணு
யவன்றுணையா வாறுபோ யற்றேனூல் சுற்ற
மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

1-2. “உடல்வயத் தாகுஞ் சாதி யுயர்ந்தவர் சாதி தாழ்ந்தோர், திடமுற வுயிரினோடு செல்லுறுங் கல்வி தம்மா, லடர்தரும் பெருமையெய்தார்” விநாயக.

3-4. நாலடி. 139: 1 - 2 ; புறம். 183: 8 - 10.

137. †தகலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை யுடையா
ரிகலில ரெஃகுடையார் தம்முட் குழிஇ
நகலி னினிதாயிற் காண்பா மகல்வானத்
தும்ப ‡ருறைவார் பதி.

1. தகலரும் - கெடுதலற்ற.

2 - 3. அறிவுபொருளாக உவகைபிறந்ததற்கு (தோல். மெய்ப்பாடு. கு. 11 - பேர்; இ - வி. கு. 578) மேற்கோள்.

மு. நாலடி 187, 233: 1 - 2 ; “கற்கு கசடறக் கற்பவை கற்றபின், னிற்க வதற்குத் தக”, “உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித, லனைத்தே புலவர் தொழில்” துறந், 390, 394. தக்கியாகப்பாணி, கடைதிறப்பு. கள - உரை மேற்கோள்.

(பி - ம்) † ‘தவலரும்’ ‡ ‘உறையும்’

138. கணிகடற் றன்சேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
துனியிற் கரும்புதின றற்றே—துனிகீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ பண்பிலா
வீர மிலாளர் தொடர்பு.

1. “கணியென்னுமுரிச்சொல் ஒலித்தற்றொழிற்பண்பை யுணர்த்திய
தற்கு” “கணிகடற்றண் சேர்ப்ப” என்பது (நன் - மயிலே. சூ. 458; நன் - வி.
சூ. 459) மேற்கோள்.

3. தூர் - வேர்.

4. ஈரம் - அன்பு.

மு. நாலடி. 125, 166, 211, 390 : 3 - 4.

139. கல்லாரே யாயினுங் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகி
னல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்—தொல்கிறப்பி
றெண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

1 - 2. நாலடி. 124, 136 : 3 - 4.

3. புத்தோடு - புதுப்பாளை.

மு. “தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினு மவர்த, மருண்ட தீமையை
மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே, யுருண்ட வாய்தொறும் பொன்னுரு ஞ்ரைத்துரைத்
தோடி, யிருண்ட கல்லையுந் தன்னிற மாக்கின விரதம்” (இராமாவதாரம்), “நல்ல
மண முள்ளதொன்றை நண்ணி யிருப்பதற்கு, நல்ல மணமுண்டா நலமதுபோ,
னல்ல, குணமுடையோர் தங்களுடன். கூடியிருப் பார்க்குக், குணமதுவே யாஞ்
சேர்வு கொண்டு” நீதிவேண்பா.

(பி - ம) † ‘சார்ந் தொழுகில்’

140. அலகுசால் கற்பி னறிவ னூல் கல்லா
துலகநூ லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூஉந் துணையல்லாற் கொண்டு நடுமாற்றம்
பிபாழந் துணையறிவா டில்.

1. அலகுசால் — எண்ணைமந்த. கற்பின்—கல்விகளில். அறிவனூல்—
இறைவனுகமதூல்; அவை அங்கம், பூர்வம், பகுசுருதி என்பன.

2. “இதனால், மெய்ந்துலால் உண்மை விளங்குவதல்லது பொய்ந்து
லுண்மை விளக்காவாதலின் மிச்சர் உணராரென்பதாம்; ‘உலகநூ லோதுவதெல்
லாங் கலகல’ என்றார் பிறரும்.” (திருநாற்று. 15) உலகநூல்—“மந்திரங் கணிதம்
வைத்தியஞ் சோதிடம் காப்பியம் புராணம் கண்மருள் சாலம் தொழில்வகை
தூல்களும் பிறவுளாம்.”

2-4. கலகலவென்பது இரட்டைக்கிளவியாக வந்ததற்கு (நன் - மயிலை
சூ. 395; நன்-வி. சூ. 396; பிரயோக. சூ. 39) மேற்கோள்

ழ. நாலடி. 52 : 3 - 4; “விளக்கு விலகொடுத்துக் கோடல், விளக்குத்
துளக்கமின் றெனைத்தூந் தூக்கி — விளக்கு, மருள்படுவ தாயின் மலைநாட
வெண்ணை, பொருள் கொடுத்துக் கொள்ளா ரிருள்” பழ. 334.

(பி - ம) * ‘அறிவுதூல்’

இரண்டாம் அதிகாரம், குடிப்பிறப்பு

141. உடுக்கை யுலறி யுடம்பழிந்தக் கண்ணுங்
குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்று
ரிடுக்கண் டலைவந்தக் கண்ணும் வரிமா
கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று.

1. உடுக்கை, தொழிலாகுபெயர்; “உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல”
(தறள். 788) என்புழியுங் காண்க.

1 - 2. “பீடில்லாக் கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகையர்” (பழ. 96),
“ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க, மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்” (தறள். 133).

ழ. “ஒங்கந்தா முற்ற விடத்து முயர்ந்தவர், நிற்பவே நின்ற நிலையின்
மேல்—வற்பத்தாம்; நன்மே னலியும் பசிபெரி தாயினும், புன்மேயா தாகும்
புலி” (பழ. 119), “நல்லா ரெழுக்கின் றிலைநின்றார் நல்கூர்ந்து, மல்லன் செய்
தற் கொருப்படர்—பல்பொறிய, செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னாவாம்,
பைங்கட் புனத்த பைங்கூழ்” (நீதிநெறி. 61), ‘புலி பசித்தாலும் புல்லைத்
தின்னாது’ உட்கொள்ளாவிடினும் சுடிப்பது மில்லை என்பது கருத்து.

(பி - ம) † ‘தலைவந்தக் கண்ணுமரிமா.’

142. சான்றாண்மை சாய லொழுக்க மிலைபூண்டது
வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க் கல்லது—வான்றோய்
மைதவழ் வெற்ப படாஅ பெருஞ்செல்வ
மெய்தியக் கண்ணும் பிறர்க்கு.

1. சாயல் - ஐம்பொறிகளாலும் நுகரப்படும் பலவகைமென்மைகளையும்
உணர்த்துவதோருரிச்சொல்; சீவக. 8 - ந.

2. வான் - பெருமை. “வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க்கில்” (நாலடி.
69: 4) என்பதன் குறிப்பைப்பார்க்க; “வானுயர்தோற்றம்” என்பது, “வான்
ரோய்குடி, என்றாற்போல இலக்கணவழக்கு” தறள். 272 - பரிமேல்.

ழ. சிறுபஞ்ச. 24.

143. இருக்கை யெழுவ மெதிர்செலவு மேனை
விடுப்ப வொழுதலோ டின்ன குடிப்பிறத்தார்
குன்ற வொழுக்கமாக் கொண்டார் கயவரோ
டொன்ற வுணரற்பாற் றன்று.

1. “பணிவு - இருக்கையெழுவ மெதிர்செலவு முதலாயின” (தறள். 960) என்பர் பரிமேலழகர்.

3. கயவர் - நற்குணங்கள் யாவும் இல்லாதோர்.

2-3. தறள். 961.

மு. பெருங்கதை, 1. 34: 110; வழிபாடு கூறியதற்கு (தோல். புறத் திணை. சூ. 20 - ந) மேற்கோள். “காணுறி லெழுந்திருத்தல் காதலித் தெதிரே செல்லல், பேணிநன் மொழிகள் சொல்லல் பின்பு போய்ச் செல்ல நிற்ற, லாணியா ஞானிக் கிவ்வா ருனவை செய்தன் மெய்யே, யேணியாம் பரகதிக்கிங் கேறுவோற் கென்ற னீசன்” சிவஞானநிலயம்.

144. நல்லவை செய்யி னியல்பாகுந் தீயவை
பல்லவர் தூற்றும் பழியாகு—மெல்லா
முணரும் குடிப்பிறப்பி னூதிய மென்றோ
புணரு மொருவர்க் கெனின்.

3. ஊதியம்—இலாபம்.

மு. தறள். 951; ஏலாதி. †; “குடிப்பிறத்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து”, “ஒன்றாய்விடினு முயர்த்தார்ப் படுங் குற்றங், குன்றின்மே விட்டவினக்கு” தறள். 957.

145. கல்லாமை யச்சும் கயவர் தொழிலச்சுந்
சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா
மிரப்பார்க்கொன் றியாமை யச்ச— மரத்தாரிம்
மாணுக் குடிப்பிறத் தார்.

1. நன் - மயிலை. சூ. 451 மேற்கோள்.

2. சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்சம்: ‘ஒன்றனுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி, னன்றாகா தாகி விடும்” (தறள், 128) என்பவாதலின்.

2 - 3. இரக்கப்படுதல் - இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல்; அதனை இன்னுதென்றது, ‘எல்லா, மிரப்பார்க்கொன் றியாமை’ கூடுங்கொல்லோ வென் னும் அச்சநோக்கி” (தறள். 224 - பரிமேல்), “உரனொருவற் றுள்ள வெறுக்கை யஃதிலார், மர மக்க ளாதலே வேறு”. ஷ. 900; “தொண்மொரம் போன்மகன்” சிறுபஞ்ச. 62.

(பி - ம்) † ‘மரத்தாரம்’

146. இனநன்மை யின்சொல்லொன் றீதன்மற் றேனை
மனநன்மை யென்றிவை யெல்லாங்—கனமணி
முத்தோ டிமைக்கு முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப
விற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

3. உவரி—கடல் ; உவர்ப்புடையது.

மு. “நகை யீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும், வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு” துறள். 953.

147. செய்கை யழிந்து சிதன்மண்டிற் றுயினும்
பெய்யா வெருசிறை பேரி லுடைத்தாகு
மெவ்வ முழந்தக் கடைத்துங் குடிப்பிறந்தார்
செய்வர் செயற்பா லவை.

1. செய்கை - வேலைப்பாடு ; துறள். 955.

2. ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

3. உழந்தக் கடைத்தும் -

4. மு. நாலடி. 153 : 4; 185 : 4.

மு. இச்செய்யுளின் கருத்து, 148, 149, 150, 184, 185-ஆம் செய்யுட்களி லும், (பழ. 81), “ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசுமெந் நாளும்வ்வா, றுற்றுப் பெருக்கா லுலகட்டி, மேற்றவர்க்கு, எல்ல குடிப்பிறந்தார் எல்கூர்த்தா ரானாலு, மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து” (நல்வழி, 9) என்பதிலும் அமைந்திருத்தல் காண்க.

148. ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடை
யங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉந்—அங்கள்போற்
செல்லாமை & செவ்வனேர் நிற்பினு மொப்புரவிற்
கொல்கார் குடிப்பிறந் தார்.

1 - 2. “அங்கண் விசும்பி னகனிலிப் பாரிக்குந், திங்குளுந் திங்குறுதன் காண்முயால்” (பழ. 15). ‘அணங்குவான் விடவா வனுக்கு மெல்லையுந், குணங்கெடா தொளிவிரி குளிர்வெண் டிங்கள்போல்’ (இராமாவ. மந்தரை சூழ்ச்சி. 45). சிறை - பக்கம்.

3. செல்லாமை - வறுமை. ஒப்புரவு; நாலடி. 149.

3 - 4. நாலடி. 141, 149 : 1-2 ; “இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார், கடனறி காட்சி யவர்” (துறள். 218), “சுட்டிய வொண்பொரு ளின் மெனினு மொப்புர, வாற்று மனைப்பிறந்த சான்றன்” பழ. 217.

(பி - ம்) ‘செவ்வனே’

149. செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன
செல்லிடத்துஞ் செய்பார் சிறியவர்—புல்வாய்
பருமம் பொறுப்பினும் பாய்பரி ‡ மாப்போற்
பொருமுர ணாற்றுத லின்று.

1 - 2. “மாட மழிந்தக்கால் மற்று மெடுப்பதோர், கூட மாத்துக்குத் துப்
பாகு மஃதேபோல், பீடிலாக் கண்ணும் பெருந்தகைய ரீடிலதற் கில்லை பாடு”
பழ. 96.

3. பருமம்—குதிரை முதுகிற் போடும் சேணம் ; (பெருங். 3 : 20 : 22),
பெருமை எ - ம்; கலணை எ - ம் கூறுவாருமுளர் ; நூலடி. 185.

மு. சுருத்து : நூலடி. 148, 184, 358 : 1 - 2.

(பி - ம்) ‡ ‘மாபோலப்பெருமுரண்’

150. எற்றொன்று மில்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தா
ரற்றுத்தற் † சேர்ந்தா ரசைவிடத் தூற்றுவ
ரற்றக் கடைத்து மகல்பா ரகழ்ந்தக்காற்.
தெற்றெனத் ‡ தெண்ணீர் படும்.

1. எற்று—எத்தன்மையது.

2. அசைவிடத்துற்றுவர்—தளர்ந்த இடத்துப்பற்றுவர்.

4. தெற்றென—தெளிவாக ; சீக்கிரத்தில்.

மு. சுருத்து : நூலடி. 184, 185 ; “ஆற்றுப் பெருக்கற். தடிசுமெற் நாளு
மவ்வா, தூற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டு—மேற்றவர்க்கு, நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்
கூர்ந்தா ரானாலு, மில்லையென மாட்டா ரிசைந்து” (நல்வழி. 9.)

(பி - ம்) † ‘சொற்றார்’ ‡ ‘தண்ணீர் படும்’

முன்றும் அதிகாரம், மேன்மக்கள்.

151. அங்கண் விசும்பி னகனிவரப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரஃ தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வ் ரொருமா சுறின்.

1. “அங்கண்மால் விசும்பு” மதுரை. 384.

2. “திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்.....என்பன நிலைமைப்பொருள்
வீனையொடு முடிவதே தலைமையில் பொருளின் வீனையு முடிந்ததாய்க் காரகமாம்”
பிரயோக. சூ. 16.

1 - 2. பாரிக்கும்—பரப்பும்; கலி. 71; “அங்கண் விசப்பி னகனிலாப் பாரிக்குந் திங்களும்” (பழ. 15) “மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா, ருயிர் நீப்பர் மாணம் வரின்”, “குடிப்பிறந் தார்கண் விளங்குந் குற்றம் விசம்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து” குறள். 969, 957.

மு. தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா விற்கும், (யா-வி. செய். 8; யா-கா-செய். 5), உயர்ச்சி வேற்றுமையணிக்கும் (தண்டி. சூ. 48), உயர்திணையும் அஃறிணையும் விரவிச் சிறப்பினான் உயர்திணை முடிபு பெற்றதற்கும் (தொல். கிளவி சூ. 15 - கல்; நேமி. சொல். 9; நன் - மயிலை. சூ. 377; நன் - வி. சூ. 378) மேற்கோள். “திங்கள், கறை யிருளை நீக்கக் கருதா துலகி, னிறையிருளை நீக்குமே னின்ற” (நன்னெறி), “வந்து தோன்றிய மலர்கதிர் மண்டிலஞ், சான்றோர் தங்க னெய்திய குற்றம், தோன்றவழி விளங்குந் தோற்றம்போல, மாசறு விசம்பின் மறுநிறங் கிளர” (மணி. 6: 2 - 5), “விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை நீக்கிக், கதிப்பட்ட நூலினைக் கையிகந் தாக்கிப், பதிப்பட்டு வாழ்வார் பழியாய் செய்தன், மதிப்புறத் திற்பட்டமறு” (அறநெறி. 162), “பெரியோருழையும் பிழைசிறு துண்டாகி, விரு நிலத்தில் யாரு மறியத் - தெரிவிக்குந், தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ள முதம், வாக்கு மதிமேன் மறு” (வீர. அலங்காரப். 32.) மேற்கோள்.

152. இசையு மெனினு மிசையா தெனினும்

வசைதீர வெண்ணுவர் சான்றோர்—விசையின்

னரிமா வுளங்கிழித்த வம்பினிற் றீதோ

வரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்.

3 - 4. அரிமா—சிங்கம்; “கான முயலெய்த வம்பினில் யானை, பிழைத்த வே லேந்த வினிது” குறள். 772.

மு. குறள். 596, “பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி, னருமை யுடைய செயல்” குறள். 975.

153. நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தா ராயினுஞ் சான்றோர்

குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறா—ருரங்கவரு

வுள்ளமெனு நாரினுந் கூட்டி யுளவரையாற்

செய்வர் செயற்பா லவை.

2. “கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண் டேறி” மணி. 18: 3.

4. மு. நாலடி. 147 : 4; 185 : 4; 271.

மு. கருத்து: “அடந்து வறியரா யாற்றாத போழ்து, மிடங்கண் டறிவா மென் றெண்ணி யிராஅர், மடங்கொண்ட சாயன் மயிலன்னாய் சான்றோர், கடங் கொண்டுஞ் செய்வார் கடன்” (பழ. 216); “இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற்

கொல்கார், கடனறி காட்சியவர்”, “சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார் மாசற்ற, குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்” (குறன். 218, 956), “நல்லா ரொழுக்கின் றலை நின்றார் நல்கூர்ந்து, மல்லன செய்தற் கொருப்படார்” (நீதிநெறி. 61), “கடன் கொண்டுஞ் செய்வன செய்த லினிதே” இவ்வவை.

154. செல்வுழிக் கண்ணொருநாட் காணினுஞ் சான்றவர்
தொல்வழிக் கேண்மையிற் றேன்றப் புரிந்தியாப்பர்
நல்வரை நாட சிலநா ளடிப்படித்
கல்வரையு முண்டா நெறி.

1. செல்வுழி : நாலடி. 8, 230, 238; மெய்யீற்றின் முன் உயிர்வா உடம் படு மெய்யல்லாத வகாமெய் பெற்றதென்பதற்கு (தோல். புணரியல், சூ. 38-ந) மேற்கோள்

2. யாப்பர்—கட்டுப்படுவர்.

மு. பெருங். 3. 12 : 33 - 4; ‘ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை, யிருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே’ நறுநீதோகை.

155. புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி
கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி
நல்லார் வருந்தியுங் கேட்போ மற்றவன்
பல்லாரு ணணல் பரிந்து.

1. கோட்டி - சபையைச் சேர்ந்த; “கோட்டியென்பது ஈண்டு ஆகுபெயர்; ‘புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி’ என்புழிப்போல” (குறன். 401 - பரிமேல்), “வெள்ளைக்கோட்டி” (சிலப். 30: 198), “வம்பக்கோட்டி” மணி. 14: 63.

மு. நாலடி. 316.

156. கடித்துக் கரும்பினைக் கண்டகர நூறி
யிடித்துரீர் கொள்ளினு மின்சுவைத்தே யாகும்
வடுப்பட வைதிறந்தக் கண்ணுங் குடிப்பிறந்தார்
கூறுர்தம் வாயிற் சிதைந்து.

1. கடித்துக் கரும்பு-வரைவினையுடைய கரும்பு; ஆவது, வரைந்துகொண்ட கரும்பு என்றபடி. வல்லெழுத்துப்புணர்ச்சிக்கும் (தோல். செய். சூ. 12 - ந), கடியென்னும் உரிச்சொல் வரைவுப்பொருட்கண்வந்ததற்கும் (நன் - மயிலை. சூ. 456; நன் - வி. சூ. 457) மேற்கோள்.

4. சிதைந்து - நிலைதிரிந்து; மனந்திரிந்து என்றுமாம்.

157. கள்ளார்கள் ஞண்ணார் கடிவ கடிந்தொரீஇ
யெள்ளிப் பிறரை யிகழ்ந்துரையார்—தள்ளியும்
வாயிற்பொய் கூடூர் வடுவறு காட்சியார்
சாயிற் பரிவ திலர்.

1. கள்ளார் - வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதார்; குறள். 282; சீவக.....
3. காட்சியார் - அறிவுடையார்; குறள். 199.
4. சாயின் - தளர்த்தால். பரிவதிலர் : நாலடி. 182.

158. பிறர்மறை யின்கட் செவிடாய்த் திறனறிந்
தேதிலா ரிற்கட் குருடனாய்த் தீய
புறங்கூற்றின் ஸ் மூகையாய் நிற்பானேல் யாது
மறங்கூற வேண்டா வவற்கு.

மு. நாலடி. 230 ; “பல்லார், மறையிற் செவியிலன் தீச்சொற்கண்
மூங்கை”, “மயல வயலவர்தூல்”, “இறையிற் பெரியார்க் கிறை” ஏலாதி. 15; 20.
(பி - ம்) ஸ் ‘மூங்கை’

159. பன்னாளுஞ் சென்றக்காற் பண்பிலார் தம்முழை
யென்னாநும் வேண்டுப வென்றிகழ்ப—வென்னாநும்
வேண்டினு நன்றுமற் றென்று விழுமியோர்
காண்டொறுஞ் செய்வர் சிறப்பு.

3 - 4. விழுமமென்பது சீர்மையாகிய குறிப்புணர்த்தியதற்கு (தொல்.
உரி. சூ. 56 - சே; ஷை ஷை சூ. 55 - ந; இ - வி. சூ. 282) மேற்கோள்.

மு. நாலடி. 348 : 4 ; 349 ; “ஒருநாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்,
பலநாள் பயின்று பலரொடு சொல்லினுந், தலைநாட் போன்ற விருப்பினன்
மாதோ” புறநா. 101.

160. உடையா ரிவரென் றொருதலையாப் பற்றிக்
கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வ—ருடைய
பெலந்தலைப் பட்டது போலாதே நல்ல
குலந்தலைப் பட்ட விடத்து.

1. உடையார்—செல்வமுடையார்.
(பி. - ம்) ‡ ‘பிலம்’

நான்காம் அதிகாரம், † மேன்மக்களியல்பு.

161. பொறுப்பரென் நெண்ணிப் புரைதீர்த்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபி
ரைக்கு மருவி யணிமலை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.

1 - 2. “பொறுப்ப ரென்று அரசர்வெறுப்பன செய்யற்க என்பது கூறப் பட்டது” (குறள். 700 - பரிமேலழகர்), “பொறுப்ப ரெனக்கருதி, யாவர்க்கே யாயினு மின்னா செயல்வேண்டா” (பழ. 335), “சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம், பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே”, “சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயின், பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே” நறுந்தோகை.

ழ. “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி, கணமேனுங் காத்த லரிது” குறள். 29.

(பி - ம்) † ‘பெரியாரைப்பிழையாமை’

162. பொன்னே கொடுத்தும் புணர்தற் கரியாரைக்
கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்து—மன்னோ
பயனில் பொழுதாக் கழிப்பரே நல்ல
நயமி † லறிவி னவர்.

(பி - ம்) † ‘அறிவிலவர்’

163. அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டு
மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால்—நயமுணராக்
கையறியா மாக்க ளிழிப்பு ‡ மெடுத்தேத்தும்
வையார் வடித்தநூ லார்.

3. கையறியா மாக்கள் : நாலடி. 59; நன் - வி. கு. 137.

ழ. நாலடி. 294; “நாயின்மேலேறி வையாளி விட்டாலென்ன வீழ்ந்தா லென்ன” பழ...

(பி - ம்) ‡ ‘எடுத்துரைக்கும்’

164. விரிநிற நாகம் விடருளதேனு
முருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்று—முட்கு
மருமை யுடைய வரண்சேர்ந்து முய்யார்
பெருமை யுடையார் செறிந்.

1. குறள், 25, 29.

மு. “இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார், சிறந்தமைந்த சீரார் செறின” குறள். 900.

165. எம்மை யறிந்திலி ரெம்போல்வா ரில்லென்று
தம்மைத்தாங் கொள்வது கோளன்று—தம்மை
யரியரா நோக்கி யறனறியுஞ் சான்றோர்
பெரியராக் கொள்வது கோள்.

4. கோள் - மதிப்பு ; குணமெனினுமாம்.

மு. நாலடி. 340; “வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை” (குறள். 439),
“தன்னை வியப்பிப்பான் தற்புகழ்த றீச்சுடர், நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்று”
நீதிநெறி. 19.

166. நளிகடற் றண்சேர்ப்ப நாணிழற் போல
விளியுஞ் சிறியவர் கேண்மை—விளிவின்றி
யல்கு நிழற்போ லகன்றகன் றோடுமே
தொல்புக ழாளர் தொடர்பு.

மு. பெருங். 3. 19: 189 ; நாலடி. 125.

167. மன்னர் திருவு மகளி ரெழினலமுந்
துன்னியார் துய்ப்பர் தகல்வேண்டா—துன்னிக்
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மா மெல்லா
முழைதங்கட் சென்றார்க் கொருங்கு.

1. திரு - செல்வம் ; நாலடி. 291, 304.

2. தகல் - யோக்கியதை.

மு. கருத்து : குறள். 216.

168. தெரியத் தெரியுந் தெரிவிலார் கண்ணும்
பிரியப் பெரும்படர்நோய் செய்யும்—பெரிய
வுலவா விருங்கழிச் சேர்ப்பயார் மாட்டுங்
கலவாமை கோடி யுறும்.

2. படர்-பிரிவாற்றாமையாலுண்டாகுந் துன்பத்தை எப்பொழுதும் நினைத்
தல்.

1-2. நாலடி. 220, 247 ; “பேயொ டானும் பிரிவு” பழமொழி, 122.

169. கல்லாது போகிய நாளும் பெரியவர்கட்
செல்லாது வைகிய வைகலு—மொல்வ
கொடாஅ தொழிந்த பகலு முரைப்பிற்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்.

ழ. “கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்” நாலடி. 366.

4. பண்பு: குறள். 991.

170. பெரியார் பெருமை சிறுதகைமை யொன்றிற்
சூரியா ருரிமை யடக்கந்—தெரியுங்காற்
செல்வ முடையாருஞ் செல்வரே தற்சேர்ந்தா
ரல்லல் களைப வெனின்.

3 - 4. கருத்து: “செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்” (நறுத்
தோகை), “நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர, செய்யா தமைகலா
வாறு”, “தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு, வேளாண்மை செய்தற்
பொருட்டு” (குறள். 219, 212), “கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்
றிரண்டு, செல்வமும் செல்வ மெனப்படு - மில்லார், குறையிரந்து தம்முன்னர்
நிற்பபோற் ருமூந், தலைவணங்கித் தாழப் பெறின்” நீதிநெறி. 16.

ஐந்தாம் அடிகாரம், நல்லினஞ்சேர்தல்.

171. அறியாப் பருவத் தடங்காரோ டொன்றி
நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வு—நெறியறிந்த
நற்சார்வு சாரக் கெடுமே வெயின்முறுகப்
புற்பணிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

1 - 2. “சிறுநை மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான், சுற்றமாச் சூழ்ந்து
விடும்”, “நல்லினத்தி னூங்கு துணையிலை தீயினத்தி, னல்லற் படுப்பதூஉ
மில்” குறள். 451, 460.

172. அறிமி னறநெறி யஞ்சமின் கூற்றம்
பொறுமின் பிறர்கடுஞ்சொற் போற்றுமின் வஞ்சம்
வெறுமின் வினைதியார் கேண்மையெஞ் ஞான்றும்
பெறுமின் பெரியார்வாய்ச் சொல்.

ழ. பலனோக்காகி ஓடியனோக்கிற்கும் (தோல். செய். சூ. 104)
செவியுறைக்கும் (ஓடி. ஓடி. சூ. 114) மேற்கோள் காட்டுவர் இளம்பூரணர்;

‘அறமின்றநெறி.....பெரியார்வாய்ச் சொல்: என்னும் இந்நூள் ஒருவழி நின்ற எஞ்ஞான்றுமென்றதனைப் பிரித்துப் பிறவழியும் கூட்டி முடிக்க வேண்டுதலிற் பிரிநிலையெச்சமாயிற்று; இதனை விளக்குமென்ப” நன் - மயிலை. கு. 359.

173. அடைந்தார்ப் பிரிவு மரும்பிணியுங் கேடு
முடங்குடம்பு கொண்டார்க் குறலாற்—ஒருடங்கிப்
பிறப்பின்னா தென்றுணரும் பேரறிவி னுரை
யுறப்புணர்க வம்மாவென் னெஞ்சு.

பிறவித்துன்பம்

2. உடங்கு - ஒருமிக்க; ஒருங்கே.

3-4. கருத்துமாறு: நாலடி. 174.

174. இறப்ப நினைவுங்கா லின்னா தெனினும்
பிறப்பினை யாரு முனியார்—பிறப்பினுட்
பண்பாற்று நெஞ்சத் தவர்களோ டெஞ்ஞான்று
நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

1-2. நாலடி. 173.

4. நட்க - நேசிக்க.

175. உறாந் கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்காற்
†பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமா—மோருங்
குலமாட்சி யில்லாருங் குன்றுபோ னிற்பார்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

1. அங்கணம்: துறள். 720.

ழ. நாலடி. 176, 177; “கோதிலா வமுதஞானி குரைகழல் குறுகிற்
கீழாஞ் சாதியிற் கடைப்பட் டோர்க ளாகிலுந் தலைவ ராவர், வீதியி லொழுது நீரு
மசழிடை விரவுநீரும் பாய்தலால், நதியிலநீர் தீர்த்தமாம் பரிசுபோல” (தோன்றி).
“பெரிய குடிப்பிறந் தாருந் தமக்குச், சிறியா ரினமா யொழுதுத, லெறியில,
வேலொடு நேரொக்குந் கண்ணு யஃதன்றோ, பூவொடு நாரியைக்கு மாறு” பழ.
356; துளா. இரத. 104; நன்னேறி. 9.

(பி - ம்) † பேரும் பெரிதாகி

176. ஒண்கதிர், வாண்மதியஞ் சேர்தலர் லோங்கிய
வங்கண் விசம்பின் முயலுந் தொழப்படுஉங்

குன்றிய சீர்மைய ராயினுஞ் சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்.

1-2. “திங்களுட் டோன்றி யிருந்த குறுமுயால்” (கலி. 144), “பிறையது வளரத் தானும் வளர்ந்துடன் பெருகிப் பின்னாள், குறைபடு மதியந்தேயக் குறுமுய தேய்வதேபோல்”, “முயலிலாமதி” நைடதும், அரசாட்சி. 6.

மு. பழ. 88; “செஞ்சடை யொருவன் கண்டஞ் சேர்தரப் படுதலாலே, நஞ்சுமில் வலக மெல்லாந் தொழப்படு நலத்த தன்றே” (தோன்றி), “மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே” (இனியவைநாற்பது), இது, தனிச் சொலின்றி ஒரு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா; வீர. யாப்பு. சூ. 8.

(பி-ம்) † ‘வான்மதியம்’

177. பாலோ டளாயநீர் பாலாகு மல்லது
நீராய்த் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாந்—தேறித்
சிறியார் சிறுமையுந் தோன்றாதா நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து.

மு. “காதன் மதியங் களங்கமுடைத் தானாலும், பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கு - மோதுகிவ, குற்ற முடையா ரெனினுங் குவலயத்து, நற்றகையார் நல்ல ரென்றே நாடு” (வீர. அலங்கார. சூ. 20-மேற்), “தெருண்ட மேலவர் சிறியவார்ச் சேரினு மவர்தம், மருண்ட தன்மையை மாற்றுவ ரெனுமிது வழக்கே” இராமாவதாரம், பாலகாண்டம்.....

(பி-ம்) ‡ ‘நிறந்திரிந்துதோன்றாதாந் தேரில்’

178. கொல்லை யிரும்புனத்துக் குற்றி யடைந்தபு
லொல்காவே யாகு முழுவ ருழுபடைக்கு
மெல்லியரே யாயினு நற்சார்வு சார்ந்தார்மேற்
செல்லாவாஞ் செற்றார் சினம்.

மு. “தக்கா நினத்தையுத் தானொழுக வல்லாணைச், செற்றார் செயக்கிடந்த தில்” (குறள். 446), “மெலியோர் வலிய விராவலரை யஞ்சார், வலியோர் தமைத் தா மருவிற்பா—பாலியேல், கடவு ளவிரச்சடைமேற் கட்செவிய யஞ்சாதே, படர் சிறைய புள்ளரசைப் பார்த்து” (நன்னெறி. 9), “தலையிழந்தா னெவ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக், கொலைபுரிந்தான் குற்றங்க டீர்தா - னுலகிற், றனிமுதன்மை பூண்டு யர்ந்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம், வ்னையும் விபரீத மாம்” வீர. அலங்கார. சூ. 20.

(பி - ம்) † ‘குத்தி’

179. நிலநலத்தா னந்திய நெல்லேபோற் றத்தங்
குலநலத்தா லாகுவர் சான்றோர்—கலநலத்தைத்
திவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை
தியினஞ் சேரக் கெடும்.

ழ. “நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க், கினத்தியல்ப தாகு மறிவு”
குறள். 452.

180. மனத்தான் மறுவில ரேனுந்தாஞ் சேர்ந்த
வினத்தர் விகழப் படுவர்—புனத்து
வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே
யெறிபுனந் தீப்பட்டக் கால்.

1. நாலடி. 245.

3. “நட்பொழுந்தாலு நீங்காக்கால், ‘வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கை
யும் வேமாறுபோலத் திங்கு வருதலின்” (குறள். 797) என உரைநடையாக
அமைத்தனர் பரிமேலழகர்.

3 - 4. புறம். 108: 1 - 3; 168: 11.

ழ. “மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு, மின்னா னெனப்படுஞ்
சொல்”, “மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல, மெல்லாப் புகழுந் தரும்”
(குறள். 453, 457), “சந்தனத்தைச் சார்தருவர் தக்க மணங்கழுஞ், ‘சந்தனத்
தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற—வந்தவனந், தானுமச்சந் தனமுந் தன்னினமு மாள்வ
தன்றித், தானுங் கெடச்சுடுமே தான்” நீதிவேண்பா.....

ஆறும் அதிகாரம், பெருமை.

181. ஈதலிசையா திளமைசே ணீங்குதலாற்
காத லவருங் கருத்தல்லர்—காதலித்
தாதுநா மென்னு மவாவினைக் கைவிட்டுப்
போவதே போலும் பொருள்.

182. இற்சார்வி னேமாந்தே மீங்கமைந்தே மென்றெண்ணிப்
பொச்சாந் தொழுகுவர் பேதையா—ரச்சார்வு
நின்றன போன்று நிலையா வெனவுணர்ந்தா
ரென்றும் பரிவ திலர்.

1. “இல்லாரா யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை, யெல்லாருஞ் செய்வர்
சிறப்பு” (குறள். 752). ஏமாந்தேம் - ஆசைப்பட்டேம்; புறம். 101; 198;
பொருந். 98.

2. பொச்சம் - குற்றம்; மறலியென்பாருமுள்; குறள். 532 - பரிபேல்.

183. மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து
சிறுமைப் படாதேரீர் வாழ்மி—னறிஞராய்
நின்றுழி நின்றே நிறம்வேறாங் காரண
மின்றிப் பலவு முள.

1. “உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைத்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து” குறள். 24.

184. உறைப்பருங் காலத்து மூற்றுநீர்க் கேணி
யிறைத்துணினு முராற்று மென்பர்—கொடைக்கடனுஞ்
‡ சாஅஅயக் கண்ணும் பெரியார்போன் மந்தையா
§ ராஅஅயக் கண்ணு மரிது

1. உறைப்பு : குறள். 559.

3. நாலடி. 149, 185, 358 ; குறள். 975.

மு. நாலடி. 147, 150-ஆம் செய்யுட்களையும் அவற்றின் குறிப்பையும் பார்க்க.

(பி - ம்) ‡ ‘சாஅயக்கண்’ §, ‘ஆஅயக்கண்’

185. உறுபுன றந்துல கூட்டி—யறுமிடத்துங்
§ கல்லுற் றுழியூறு மாறேபோற்—செல்வம்
பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணுஞ்—சிலர்க்காற்றிச்
செய்வர் செயற்பா லவை.

1. உறு என்னும் உரிச்சொல் மிகுதிப்பொருளில் வந்ததற்கு ‘உறுபுன றந்துல கூட்டி’ என்பது (இ - வி. சூ. 281) மேற்கோள்.

மு. நாலடி. 147 : 4 ; 150 ; 153 : 4 ; “இடனில் பருவத்து மொப்புர விற் கொல்கார் கடனறி காட்சியவர்” (குறள் 218), “ஆற்றுப் பெருக்கற் றடி சுடினு மவ்வா, றாற்றுப் பெருக்காலுலகீட்டு—மேற்றவர்க்கு, நல்லகுடிப் பிறந் தார் நல்கூர்ந்தாரானாலு, மில்லையெனமாட்டி ரிசைந்து” (நல்வழி), “இஃது ஈற்றடி ஒழிந்த ஏனையடிகள் தனிச்சொற்பெற்று வந்ததது” வீர. யாப்பு. சூ. 8.

(பி - ம்) § ‘கல்லுற்றழி’

186. பெருவரை நாட பெரியார்கட் டுமை
கருநரைமேற் சூடேபோற் றோன்றுங்—கருநரையைக்

கொன்றன்ன வின்னு செயினுஞ் சிறியார்மே
லொன்றனுந் ‡ தோன்று கெடும்.

1. இன்னு செயினும் : நாலடி. 225, 226, 227.

2. “நரை - இடபம்; ‘கருநராமேற் சூடேபோல்’ என்றார் பிறநும்”
திருநாற்று. 34.

1 - 2. “உயர்ந்தோர்கட் குற்றம்,.....மாயா, நரையான் புறத்திட்ட
சூழி” (பழ. 48), “குடிப்பிறந்தார் கண் விளங்குங் குற்றம் விசும்பின், மதிக் கண்
மறுப்போலு யர்ந்து” (குறள். 957), “விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து வேற்றுமை
யில்லார் கதிப்பவர் நூலினைக் கையிகந்தாராகிப், பதிப்பட வாழ்வார் பழியாய
செய்தல், மதிப்புறத்திட்ட மறு” (பழ. 258), “விதிப்பட்ட நூலுணர்ந்து
வேற்றுமை நீக்கிக், கதிப்பட்ட நூலினைக் கையிகந் தாக்கிப், பதிப்பட்டு வாழ்வார்
பழியாய செய்தல், மதிப்புறத்திற் பட்ட மறு” அறுநெறிச்சாரம், 162.

2 - 4. கருநரையைக்.....கெடும்: “கன்றி முதிர்ந்த கழியப் பன்னாள்,
செயினு மொன்றுஞ் சிறியார்க ணென்றனுந் தோன்றுவா, மொன்ற விடினு
முயாந்தார்ப் படுங்குற்றங், குன்றின் மேலிட்ட விளக்கு” பழ. 204.

(பி - ம) ‡ ‘தோன்றக் கெடும்’

187. இசைந்த சிறுமை யியல்பிலா தார்கட்
பசைந்த துணையும் பரிவா—மசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கட்
பகையேயும் பாடு பெறும்.

2. அசைந்த - தளர்ந்த.

மு. கருத்து: நாலடி. 137, 233; பெருங். 4. 4: 21 - 2; 4. 5 : 2;
“பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா ரேதின்மை கோடி யுறும்”
குறள். 816.

188. மெல்லிய னல்லாருண் டென்மை யதுவிறந்
‡ தொல்லாருட் கூற்றுட்கு முட்குடைமை-யெல்லாஞ்
சலவருட் சாலச் சலமே நலவரு
ணன்மை வரம்பாய் விடல்.

மு. “ஒருநெறிப்படாதும் ஓரியன்முடியாதும் வருமிடம்வழுவாம்; அஃ
தாவது புணர்தல் வேண்டித் தோழியை யிரந்து குறையுறவான் அவ்விடத்திற்குத்
தக்க உரைகூறுது, தன்னுற்றலும் ஆற்றுமையும் பிறவுங் கூறல்; மெல்லிய னல்

லாய் மென்மை யதுவிறந்து.....நன்மை வரம்பாய் வீடல்' இதனனுமறிக''
தொல். செய். கு. 201 - இளம்.

(பி - ம்) † 'ஒன்னருள்'

189. கடுக்கி யொருவன் கடுங்குறளை பேசி
மயக்கி விடினு மனப்பிரிப்போன் நின்றித்
துளக்க மிலாதவர் தூய மனத்தார்
விளக்கினு ளொண்சுடரே போன்று.

2. கடுக்கி - கடுமையாகி. குறளை - கோள்.

3. துளக்கம் - அசைவு.

190. முற்றுற்றுந் துத்தினை நானு மறஞ்செய்து
பிறறுத்துத் § துற்றுவர் சான்றவ—ரத்துத்து
முக்குற்ற நீக்கி முடியு மளவெல்லாந்
துக்கத்து ணீக்கி விடும்.

3. முக்குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கம்; குறள். 360.

4. துக்கம் - துன்பம்.

(பி - ம்) § துற்றும்' 'துற்று', 'துற்றுவர்'

ஏழாம்அதிகாரம், தாளாண்மை.

191. கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்குழ்போற்
கேளீவ துண்டு கிளைகளோ † துஞ்சுப
வாளாடு கூத்தியர் கண்போற் றடுமாறுந்
தாளாளர்க் குண்டோ தவறு.

2. கந்து - கட்டுத்தறி.

4. தாளாளர்: நூலடி. 200.

(பி - ம்) † 'துஞ்சுக', 'துஞ்சுவ', 'துஞ்சுவா'

192. ஆடுகோ டாகி யதரிடை நின்றதூஉங்
காழ் ‡ கொண்ட கண்ணை களிற்றைக்குங் கந்தாகும்
வாழ்தலு மன்ன தகைத்தே யொருவன்றான்
முழுவின்னித் தன்னைச் செயின்.

1 - 2. புறம். 57: 10 - 11.

ழ. கருத்து: “உற்றதற் கெல்லா முாஞ்செய்ய வேண்டுமோ, கற்றறிந் தார் தம்மை வெகுளாமைக் காப்பமையு, நெற்செய்யப் புற்றேய்ந்தாற் போல நெடும்பகை, தற்செய்யத் தானே கெடும்” (பழ. 83), “வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பமாயும் பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு” துறள். 878.

(பி - ம்) ‡ ‘கொண்டக்கண்’

193. உறுபுலி யூனிரை யின்றி யொருநாட்
சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னு—மறிவினாற்
காற்றொழி லென்று கருதற்க கையினான்
மேற்றொழிலு மாங்கே மிகும்.

194. இசையா தெனினு மியற்றியோ ராற்றா
லசையாது நிற்பதா மாண்மை—யிசையுங்காற்
கண்ட றிரையலைக்குங் கானலந் தண்சேர்ப்ப
பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று.

3. கண்டல் - தாழை; முள்ளிச்செடியென்றுமாம்.

ழ. கருத்து: நாலடி 199: 3 - 4; “அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும், பெருமை முயற்சி தரும்” துறள். 611.

195. நல்ல குலமென்றுந் தீய குலமென்றுஞ்
சொல்லள வல்லாற் பொருளில்லை—தொல்சிறப்பி
னொண்பொரு ளொன்றோ தவங்கல்வி யாள்வினை
யென்றிவற்றா னாகுங் குலம்.

3. ஒன்றோ, எண்ணிடைச்சொல்; “அறனொன்றோ வான்வொழுக்கு” (துறள்) என்புழிப்போல.

ழ. “ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினான், மீக்கொ ஞாய்விழிபு வேண்டற்க” நல்வழி.

196. ஆற்றுந் துணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
யூக்க முரையா ருணர்வுடையா—ரூக்க
முறுப்பினா லாசாயு மொண்மை யுடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்ட துலகு.

2. “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்”, “பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணுரைக்குந் கண்ணின், வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்” துறள். 706, 709.

197. சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை

மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக்

குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற் றுன்பெற்ற

புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

1. சிதலை - செல்; ஆவது, கரையான். ஊன்றுதல் - தாங்குதல்.

2. மதலை - தூண் “ஊன்றுமென்றது இப்பொருட்டாதல், ‘மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்கு,’ என்பதனுலுமறிக.” (குறள். 615) என்பர் பரிமேலழகர்.

மு. “இவனே, முழுமுத றெலைந்த கோளி யாலத்துக், கொழுநிழ னெடுஞ்சினை வீழ்பொறுத் தாங்குத், தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல் லாது, நல்லிசை முதுகுடி நடுக்கறத் தழீஇ.....பொருநரைப், பொறுஅச் செருமாண் பஞ்சவ ரேறே” (புறநா. 58), “இடுக்கண்கால் கொன்றிடவீழு மடுத் தூன்று, நல்லா ளிலாத குடி” (குறள் 1030), “தாங்கு சிறை வாவலுறை தொன் மரங்க ளென்ன, வோங்குசூல நைபவத னுட்பிறந்த வீரர், தாங்கல்கட னாகும்” (சீவக. 498), “நைந்தடியற்ற வால நடுங்கிவீழ் கின்ற தென்று, வந்தவீ ழுன்றி வீழா வகைநிலை விளக்கு மாபோல், மைந்தர்க டமக்கு ணல்ல வறிவினான் மகிழ்ந்து சேர்ந்து, தங்கையைத் தளரா வண்ணந் தாங்குவர் தவத்தி னென்றான்” உத்தரகாண்.

198. ஈனமா யில்லிருந் தின்றி விளியினும்

மானந் தலைவருவ செய்பவோ—யானை

வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றா

ளரிமா மதுகை யவர்.

1. ஈனம் : நாலடி. 40. இன்றி - ஒருபெருளில்லாமல்.

மு. கருத்து : நாலடி. 300; குறள். 969; இளியதுநாற்பது. 14, 27. “தோல்வற்றிச், சாயினுஞ் சான்றாண்மை குன்றாமை” தீரிகடுகம்.

199. தீங்கரும் பின்ற திரள்க லுளையலரி

தேங்கமழ் நாற்ற மிழந்தா அங்—கோங்கு

முயர்குடி யுட்பிறப்பி னென்னும் பெயர்பொறிக்கும்

பேராண்மை யில்லாக் கடை.

3 - 4. நாலடி. 194.

200. பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயுந்

கருணைச்சோ ழர்வர் கயவர்—கருணையைப்

பேரு மறியார் நனிவிரும்பு தாளாண்மை
நீரு மமிழ்தாய் விடும்.

1. பெருமுத்தரையர்: (நாலடி. 296), “பெருமுத்தரையர் பெரிதுவந்தியும்: என்ற வழிப் பெருமுன்னர்க் குறித்துச் சீராக்கவேண்டுமாயினீண்டுமொழி சிதைத்தலின் நிரைபசையாகாதாயிற்று” நோல். செய். சூ. 8 - இளம்பூரணம்.

மு. “தெண்ணீ ரடுபற்கை யாயினுந்தான் தந்த, நுண்ணலி னூங்கினிய தில்” குறள். 1065.

முதலாவது
அபசியல் முற்றும்

நாலடியார்ச் செய்யுளகராதி.

அக்கேபோல், 123.
 அகத்தாரே, 31.
 அங்கண், 151.
 அச்சம், 81.
 அடைத்தார்ப், 173.
 அம்பலயலெடு, 87.
 அம்புமுழுவூ, 90.
 அரும்பெறல், 34.
 அலகுசால், 140.
 அவமதிப்பு, 163.
 அறம்புகழ், 82.
 அறிமினற, 172.
 அறியாப்பரு, 171.
 அறியாரு, 108.
 அறிவதறிந், 74.
 அறுசுவை, 1.
 ஆட்பாத்து, 19.
 ஆடுகோடாகி, 192.
 ஆவாநாமாக்கம், 32.
 ஆவேறுருவின, 118.
 ஆற்றந்தூணை, 196.
 இசைந்த, 187.
 இசையாதெ, 194.
 இசையாவொரு, 111.
 இசையுமெனரி, 152.
 இடம்பட, 116.
 இடும்பைகூர், 107.
 இம்மியரிசி, 94.
 இம்மைபயக்குமால், 132.
 இருக்கையெ, 143.
 இரும்பார்க்குந், 122.
 இல்லமிளமை, 53.
 இல்லாவிடத்து, 91.
 இழைத்தநான், 66.
 இளையானட, 65.
 இறசார்வி, 182.
 இறப்பச்சிறிது, 99.
 இறப்பநினை, 174.
 இன்பம், 79.

இன்றுகொல், 36.
 இன்னுசெயினு, 76.
 இனநன்மை, 146.
 ஈண்டுநீர், 109.
 ஈதலிசையா, 181.
 ஈனமாயில், 198.
 உடாஅதும், 10.
 உடுக்கை, 141.
 உடையாரிவ, 160.
 உண்ணுனெளி, 9.
 உபகாரஞ், 69.
 உயிர்போயார், 50.
 உருவுமிளமையும், 102.
 உள்ளத்தான், 128.
 உறக்குந், 38.
 உறப்பால, 104.
 உறுபுலி, 193.
 உறுபுனறந்து, 185.
 உறைப்பருந், 185.
 ஊக்கித்தாங், 57.
 ஊராங்கணநீ, 175.
 ஊருளெழுந்த, 90.
 ஊறியுவர்த், 47.
 எம்மையறி, 165.
 எற்றென்று, 150.
 என்னுனும், 5.
 எனக்குத்தாய், 15.
 ஏற்றகை, 98.
 ஒண்கதிர், 176.
 ஒருபுடை, 148.
 ஒக்கியவொன், 129.
 கடித்து, 156.
 கடிப்பிகு, 100.
 கடுக்கியொரு, 189.
 கணங்கொண்டு, 25.
 கரும்பாட்டிக், 35.
 கல்லாதுபோ, 169.
 கல்லாமை, 145.
 கல்லாரேயா, 139.

கல்லெறிந், 66.
 கல்விகரையில், 135.
 கழிந்தாரிடு, 49.
 கள்ளார்கள், 157.
 களர்திலத்து, 1, 133.
 கனைகடற்றண், 138.
 காணிந், 84.
 காதலார்சொல், 73.
 காலாடுபோ, 113.
 காவாதொருவன், 63.
 குஞ்சியழகுந், 131.
 குடருந், 46.
 கூர்த்துறாய், 70.
 கேளாதேவந்து, 30.
 கொல்லையிரு, 178.
 கொன்னே, 55.
 கோதையருவி, 71.
 கோளாற்றக், 191.
 சான்றாண்மை, 142.
 சான்றோரென, 126.
 சிதலைதினப், 197.
 சிறுகாபெருகா, 110.
 செம்மை, 85.
 செய்கையழிந்து, 147.
 செல்லாவிட, 149.
 செல்வார்யாம், 3.
 செல்வழிக், 154.
 சென்றேயெறிப, 24.
 சொற்றளார்து, 13.
 தக்காருந், 112.
 தக்கோலந், 43.
 தகலருந், 137.
 தண்டாச், 62.
 தம்மையிகழ்ந்தமை, 58.
 தம்மையிகழ்வாரை, 117.
 தாஞ்செய், 120.
 தாழாத் தளரா, 14.
 தான்கெடினும், 80.
 தினைத்துணை, 105.

தீங்கரும்பு, 199.
துக்கத்துட், 121.
துகடர், 2.
துன்பம்பல, 54.
துன்பமே, 60.
தெண்ணீர்க், 44.
தெரியத்தெரி, 168.
தோணியியக், 136.
தோற்போர்வை, 42.
தோற்றஞ்சால், 7.
நட்புநார், 12.
நடுக்குற்றுத், 93.
நடுஞ்ஞள், 96.
நரம்பெழுந்து, 153.
நரைவரும், 11.
நல்லகுல, 195.
நல்லவைசெய், 144.
நல்லாவின், 115.
நளிகடற்றண், 166.
நார்த்தொடு, 26.
நிலநலத்தா, 179.
நிலையாமை, 52.
நின்றனநின்றன, 4.
நெடுங்கால, 68.
நெருப்பழல், 124.
நேர்த்து, 64.
நேரல்லார், 72.
படுமழை, 27.

பண்டமறி, 48.
பரவாவெளிப், 88.
பருவமெனைத்துள், 118.
பல்லாரறியப், 86.
பல்லாவுள், 101.
பல்லான்ற, 106.
பன்னாளும், 159.
பணிபடு, 17.
பாலோடளாய, 177.
பிறர்மறை, 158.
புக்கவிடத், 83.
புல்லாவெழுத், 155.
புன்னுனி, 29.
பெயற்பான், 97.
பெரியவா, 125.
பெரியார்பெருநட்பு, 77.
பெரியார்பெருமை, 170.
பெருமுத்தரையர், 200.
பெருவரைநாட, 186.
பொறுப்பென், 161.
பொன்னே, 162.
மக்களாலாய, 37.
மதித்திறப், 61.
மலைமிசைத், 21.
மற்றறிவாம், 20.
மறுமைக்கு, 183.
மறுமையும், 95.
மன்றங்கறங்க, 23.

மன்னர்திருவு, 167.
மனத்தான், 180.
மனைப்பாசங், 130.
மாக்கேழ்மட, 41.
மாண்டகுண, 56.
மாற்றாராய், 67.
மானவருங்கல, 40.
முல்லைமுகை, 45.
முற்றுற்றுந், 110.
முன்னரே, 92.
மெய்வாய்கண், 59.
மெல்லியனல், 188.
யாஅருலகத், 119.
யாஅரொருவர், 127.
யாக்கையை, 28.
யானையெருத்தம், 3.
வடுவிலா, 114.
வளம்பட, 103.
வற்றிமற், 78.
வாழ்நாட்கு, 22.
வானிடுவில் (கடவுள்)
விரிநிற, 164.
விளக்குப், 51.
வினைப்பயன், 33.
வெறியயர், 16.
வேற்றுமை, 76.
வைகலும், 39.
வைப்புறிக், 134.

ஸ்ரீ :

நாலடியார்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அஜ்ஜ, 9.
அஃகினார், 12.
அஃதாற்றார், 151.
அக்காரம், 112.
அக்கால், 123.
அக்கேபோலங்கைவிரலமுகி, 123.
அகடுற, 2.
அகத்தார், 31.
அகத்தின்மையால், 106.
அகம், 126.
அகல்யாறகழ்ந்தக்கால், 150.
அகல்வானத்தும்பருறைவார்பதி,
137.
அகழ்ந்தக்கால், 150.
அகன்றகன்றோடும், 166.
அகனிலாப்பாரிக்குந்திங்கள், 151.
அங்கண்மாஞாலம், 148.
அங்கண்விசும்பின்முயல், 176.
அங்கண்விசும்பின்கனிலா, 151.
அங்கணீர், 174.
அங்கைவிரல், 123.
அச்சம், 82 - 84.
அச்சம்பெரிது, 81.
அச்சார்வு, 182.
அச்சிற்றுழி, 48.
அசைந்த, 187.
அசையாதுநிற்பதாமாண்மை, 194.
அசைவிடத்து-இளைத்தகாலத்து, 150.
அஞ்சப்படும், 89.
அஞ்சி, 87 - 88.
அஞ்சுமின்கூற்றம், 172.
அஞ்சுவதஞ்சி, 74.
அடக்கம், 65, 170.
அடங்காதாரென்றுமடங்கார், 116.
அடங்காரோடொன்றி, 171.
அடங்கி, 74.
அடாவடுப்பினவர், 94.
அடிப்படி, 154.
அடிப்பெயராது, 62.
அடினும், 116.

அடுக்கியமூவுலகு, 100.
அடுங்கால், 68.
அடுப்பினவர், 94.
அடுப்பம்பூவன்னக்கிழிக்குமலைகடற்
மண்சேர்ப்ப, 107.
அடுவது, 114.
அடைந்தக்கால், 123.
அடைந்தார்ப்பிரிவும், 173.
அடையாவாமாண்டைக்கதவு, 91.
அடைவு, 54.
அண்ணாந்து, 31.
அணங்கு, 14.
அணிமலைநன்னாட, 161.
அத்துத்து, 190.
அதர், 192.
அதன், 20.
அபகாரமாற்றச்செயினும், 69.
அம்பல், 87.
அம்பு, 152.
அம்பும் அழலும் ஞாயிறும் புறம்
சுடும், 89.
அம்மனைகோல், 14.
அம்மா, 173.
அமர்ந்து - விரும்பி, 1.
அமிழ்தாய்விடும், 200.
அமைந்தேம், 182.
அமைவுடைய, 135.
அயல் எடுப்ப, 87.
அயிர் - சருக்கரை; வெல்லமு
மாம், 116.
அரசர்செநின் வவ்வார், 134.
அரன், 164.
அரற்றுஞ்சான்றவர், 41.
அரிசி, 94.
அரிது, 109, 161, 184.
அரிமா, 141, 152.
அரிமாமதுகையவர், 198.
அரியபொறுப்பவென்று, 77.
அரியராநோக்கி, 165.
அரியரோ, 77.

அரியார், 162.
 அருங்கலம், 40.
 அரும்பிணி, 173.
 அரும்பெறலயாக்கை, 33; கலி. 128.
 அருமையுடைய அரண், 164.
 அருவிக்குளிர்வரைன்னாட, 71.
 அருவிநாட, 79.
 அருவியணிமலைன்னாட, 161.
 அருவியுயர்வரை, 77.
 அருளில் கூற்று, 20.
 அருளுடைய ராகுமின், 7.
 அல்குநிழற்போல, 166.
 அல்ல, 118, 131, 134, 171.
 அல்லது, 177.
 அல்லர், 108.
 அல்லல் கலாப, 170.
 அல்லாது, 21.
 அல்லால், 105, 130, 140, 195.
 அலகு, 22.
 அலகுசால்கற்பினறிவுநூல், 140.
 அலரி, 199.
 அலவன், 123.
 அலற, 25.
 அலியாகியாடியுண்பார், 85.
 அலைக்கும் கும்பம், 47.
 அலைகடற்றண்சேர்ப்ப, 107.
 அவமதிப்பும், 163.
 அவரவாரற்றான், 103.
 அவற்கு, 158.
 அவன், 155.
 அவன்றுணையா ஆறுபேரயற்று, 136.
 அவா, 59.
 அவரவின, 181.
 அவர்கதிர் ஞாயிறு, 89.
 அழகு, 131.
 அழல், 89.
 அழிக்குநோய், 92.
 அழிந்தக்கண்ணும், 141; “அழி
 வோடு கலங்கிய வெவ்வம்” கலி. 4.
 அழிந்து, 105, 147.
 அழிப்பதாஉமெய்யாகும், 129.
 அழுக்கி, 129.
 அழுக்கல், 111.
 அளந்தன போகம், 103.
 அளந்து, 7.
 அளவு, 81, 91.
 அளாயநீர், 177.

அளித்து, 15.
 அற்புத்தனா, 12.
 அற்ற, 34.
 அற்றக்கடைத்தும், 150.
 அற்றமறைக்குந்திணையார், 78.
 அற்று, 136, 150.
 அறங்கூறவேண்டாவவற்கு, 158.
 அறஞ்செய்து, 7, 190.
 அறநெறி, 118, 172.
 அறப்பயன் யார்மாட்டும் செய்க, 99.
 அறப்பயனும், 38.
 அறம் புகழ் கேண்மை பெருமை, 82.
 அறமறந்து, 32.
 அறவினை, 29.
 அறனறியுஞ்சான்றோர், 165.
 அறிஞர், 183.
 அறிதிரே, 106.
 அறிந்த, 171.
 அறிந்தடங்கி, 74;
 அறிந்தார் கேண்மை, 138.
 அறிந்திவிர், 165.
 அறிந்தோரை, 133.
 அறிமினறநெறி, 172.
 அறியவுரையற்க, 78.
 அறியாப்பருவத்தடங்காரோ
 டொன்றி, 171.
 அறியா, (கடவுள்வாழ்த்து)
 அறியாருமல்லர், 108.
 அறிவதறிந்து, 74, 108.
 அறிவார்ப்பெறின், 73.
 அறிவாரில், 140.
 அறிவாளர், 11.
 அறிவினையுள்ளடக்கி, 196.
 அறிவு, 139.
 அறிவுடையார், 18, 63, 67.
 அறிவுநூல், 140.
 அறுக்குமருந்து, 132.
 அறுசுவையுண்டி, 1.
 அறைந்து, 86.
 அன்று, 111, 165.
 அன்றுகொல், 36.
 அன்னதகைத்தே, 101, 192.
 அன்னதுடைத்து, 87.
 அன்னம் - பறகுவவிசேடம், 107.
 அன்னர், 96.
 அன்னவாம், 104.
 அன்னோ - ஐயோ, 162.

அனையவும், 104.
 ஆஅஅயக்கண்ணும், 184.
 ஆக்கம், 129.
 ஆக்கும், 124.
 ஆகா, 104.
 ஆகும், 156, 178.
 ஆகுவர், 179.
 ஆங்கு, 79, 171, 197.
 ஆங்குத்தாம், 120.
 ஆடியுண்பார், 85
 ஆடுகோடாகியதரிடை நின்றதூஉம்,
 192.
 ஆண்கடன், 98.
 ஆண்டை, 91.
 ஆண்மை, 194.
 ஆணின்மை - வீரியமில்லாமை, 84.
 ஆதாரம், 181.
 ஆபயந்தபால்வேறுருவினவல்ல, 118.
 ஆபோலுருவுபலகொளங்கு, 118.
 ஆமிடத்தேயாகும், 110.
 ஆய்ந்தமைந்த கேள்வி, 63.
 ஆயினும், 130, 139, 153.
 ஆயின், 75.
 ஆயுங்கால் - நுணுகி, 37.
 ஆர்க்கும், 122.
 ஆர்க்குமருவியணிமலைநன்வூட, 161.
 ஆர்வர், 200.
 ஆராய்ந்து, 135.
 ஆருபாயத்தின் வாழாதார், 119.
 ஆலமாம், 197.
 ஆலம்வித்து, 38.
 ஆலம், 79.
 ஆவதறிவார்ப்பெறின், 73.
 ஆவர், 112, 113.
 ஆவாம், 32.
 ஆவின்கன்று, 115.
 ஆவுருய்த்துவிடினும், 101
 ஆவேறுருவினவாயினுமாபயந்தபால்
 வேறுருவினவல்ல, 118.
 ஆழ்கலத்தன்னகலும், 12.
 ஆள், 20.
 ஆள்வினை, 195.
 ஆளாய், 122.
 ஆற்ற, 7, 62, 69, 191.
 ஆற்றப்பிப்பினும், 78.
 ஆற்றப்பல, 37.
 ஆற்றலுடையான், 59.

ஆற்றாதார்க்கு, 98.
 ஆற்றமை, 67.
 ஆற்றன், 103.
 ஆற்றி, 185.
 ஆற்றின் மலிகடற்றன் சேர்ப்ப, 98.
 ஆற்றத்துனை, 75.
 ஆற்றத்துணையு மறிவினை
 யுள்ளடக்கி, 196.
 ஆற்றதல் - நடத்துதல், 149, 151,
 184 ; கல. 147; குறன். 798.
 ஆறிவிடும், 88.
 ஆறு, 5, 54.
 ஆறுபோயற்று, 136.
 ஆற்றகேள்விப்பயனுணர்வார், 106.
 ஆன்மதிப்பு, 163.
 ஆன்மமைந்தார், 54,
 இகந்து, 33.
 இகலிர் - மாறுபடுதல்வல்லார், 137.
 இகவா, 6.
 இகழ்க, 117.
 இகழ்ந்த வினைப்பயன், 58.
 இகழ்ந்துரையார், 157.
 இகழ்ப, 159.
 இகழ்வாரை, 117.
 இகழப்படுவர், 180.
 இகழார், 136.
 இகுத்தல், 100.
 இசைதோறும், 60.
 இசைந்த சிறுமையியல்பிலாதார், 187.
 இசையாது, 181.
 இசையாதெனினும், 95, 152, 193:
 இசையாவொருபொருள், 110.
 இசையுங்கால், 194.
 இசையுமெனின், 152.
 இடம்படமெய்க்குஞானன்
 கற்பினும், 116.
 இடொருவர், 113.
 இடித்து, 156 ; குறன், 795.
 இடித்துமுழங்கி, 100.
 இடுக்கண் தலைவந்தக்கண்ணுமரிமா
 கொடிப்புற்கறிக்குமோமற்று, 141.
 இடுதலை, 49.
 இடுந்நுற்பையவிந்த நாகம், 66.
 இடுமபைகூர் நெஞ்சத்தார், 107.
 இடை, 54.
 இடைமிடைந்த சொல், 80.

இடையாக வின்னாது
 தெய்தாதார், 119.
 இடையிடையே வைத்த தடி, 46.
 இம்மியரிசி, 94.
 இம்மை, 85, 95.
 இம்மைபயக்கும், 132.
 இமைக்கும், 127, 146.
 இயக்குவான், 136.
 இயல்பாகும், 144.
 இயல்பிலாதார், 187.
 இயல்புடையார், 74.
 இயற்கை, 111.
 இயற்றியோராற்றால், 193.
 இயைந்தவளவு, 91.
 இயைவ, 94 95.
 இராட்டி, 95.
 இரப்பார்க்கொன்றியாயை
 யச்சம், 145.
 இரவாமை, 95.
 இரவென்னுமினவிளிவு, 40.
 இருக்கையெழுதும், 143.
 இருக்கழிச்சேர்ப்ப, 168.
 இருசிகை, 18.
 இருதலையுமெய்தும், 114.
 இருந்தைக்க, 79.
 இரும்பார்க்குங்காலாய், 122.
 இரும்புனம், 178.
 இருமை, 129.
 இருவர் நடக்கால், 75.
 இருள், தேய்விடத்துப்பாய்தல், 51.
 இருள், விளக்குப்புகமாய்தல், 51.
 இரை - உணவு, 193.
 இல் - இல்லை, மனைவி, 69, 83, 103,
 104, 147, 158, 165.
 இல்லம் - வீடு, 53.
 இல்லாக்கடை, 199.
 இல்லாதான் வாழ்க்கை, 102.
 இல்லாயின், 126.
 இல்லாகிடத்தும், 150.
 இல்லாவிடம், 91.
 இல்லாளா, 86.
 இல்லிருந்து, 198.
 இல்லென்றல், 111.
 இல்லென்னாது, 99.
 இல்லென்னும், 56.
 இல்லை, 103, 130.

இலர், 74.
 இவ்வுலகத்தில், 21.
 இவர், 160.
 இவையெல்லாம், 146.
 இழந்தாஅங்கு, 199.
 இழந்தான், 9.
 இழிப்பும், 163.
 இழிவு, 79.
 இழைத்த நாளெல்லையிகவா, 6.
 இளமை, 17, 53, 102, 181.
 இளமை கொன்னே கழிந்தன்று, 55.
 இளமை மகிழ்ந்தார், 11.
 இளிவந்தபோத்து, 62.
 இளிவு, 40.
 இளையம், 19.
 இளையானடைக்கமடக்கம், 65.
 இற்சார்வு, 182.
 இற்செறிந்து, 13.
 இற்பிறந்தார் சுண்ணேயுள, 146.
 இற்றிதன் பண்பு, 49.
 இற்றிதன் வண்ணம், 50.
 இற்றுழி, 48.
 இற்றேன்றி, 30.
 இறக்க, 61.
 இறக்கும்-கழிகின்ற, 14.
 இறந்தக்கண்ணும், 156.
 இறந்து, 188.
 இறப்ப, 88.
 இறப்பச் சிறிது, 99.
 இறப்ப நினைவுங்கால் இன்னாது, 174.
 இறப்பாரும், 61.
 இறுகாலத்து, 110.
 இறைத்துணினும், 184.
 இன்சுவைத்தேயாகும், 156.
 இன்சொல், 146.
 இன்பஞ்சிறந்தவவு, 81.
 இன்பத்தின்பக்கம், 79.
 இன்பம், 84.
 இன்பம் பயந்து, 79.
 இன்பமிடைதெரிந்து, 54.
 இன்பமே காமுறுவர் ஏழையார், 54, 60.
 இன்பமொழியாமை, 79.
 இன்புற்று, 74.
 இன்மை, 84.
 இன்மையால், 106.
 இன்றி, 68, 193, 198.
 இன்றிப்பலவுமுள, 183.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இன்று, 149.
 இன்று கொல், 36.
 இன்ன, 143.
 இன்னை, 67, 76.
 இன்றைக்கு, 11.
 இன்றைச்சொல், 66.
 இன்றை செய்யாமை நன்று, 67.
 இன்றைசெயினும், 186.
 இன்றைதெய்தாதார், 119.
 இன்றைதென்றுணரும்
     போறிலினார், 173.
 இன்றைதெனினும், 174.
 இன்றைமை, 54, 60.
 இன்னினியே, 29.
 இன்னுயிர், 62.
 இன்னே - இப்பொழுதே, - 55
 இனத்தாலிகழும்படுவர், 180.
 இனநன்மை, 146.
 இனி - இப்பொழுது..... கவி, 67.
 இனிதாயின், 137.
 இனிய வொழிகென்று, 76.
 ஈ, 61.
 ஈங்கமைந்தேம், 182.
 ஈச்சிறகு அன்னதோர் தோல், 41:
 ஈண்டி, 38.
 ஈண்டுங்கால், 93.
 ஈண்டுநீர்வையம், 109.
 ஈதல், 95, 98, 146.
 ஈதலியையாது இளமைசேணீங்
     குதலாற் காதலவருங்கருத்
     தல்லர், 181.
 ஈப்போர்த்து, 47.
 ஈயக்குறைவன்று, 132.
 ஈயிற்கேடில்லல், 134.
 ஈர்க்கிலென், 26.
 ஈர்ங்குன்ற நாட, 113.
 ஈர்ங்கோதையான், 46.
 ஈரப்போழ்தின், 115.
 ஈரமிலாளர் தொடர்பு, 138.
 ஈவதாமாண்கடன், 98.
 ஈவது, 191.
 ஈவார்க்கீதல், 98.
 ஈனம், 40, 198.
 ஈனவிளிவு, 40.
 உஞற்றி, 32.
 உட்கான், 83.

உட்கு - அச்சம், 102.
 உட்குடைமை, 188.
 உட்கும், 164.
 உடங்குடம்பு, 173.
 உடம்பழிந்தக்கண்ணும், 141.
 உடம்பிட்டு, 102.
 உடம்பிற்கேயொப்புரவு, 37.
 உடம்பின்பயன்கொண்டார், 35.
 உடம்பினான், 80.
 உடம்பு, 34, 42, 173.
 உடம்பு நீட்டித்து நிற்குமெனின், 40.
 உடம்பு பயனின்றே, 120.
 உடாஅதும், 10.
 உடுக்கை, 141.
 உடைத்தாகும், 147.
 உடைத்து, 87, 102, 111, 126.
 உடைய, 160.
 உடையார் - செல்வமுள்ளார், 160.
 உண்டாநெறி, 154.
 உண்டாம், 12, 105.
 உண்டி, 43.
 உண்டுண்டுடன்னுமுணர்வு, 25.
 உண்ணப்பண்ணப்படும், 37.
 உண்ணற்க, 80.
 உண்ணாட்டம், 18.
 உண்ணாது, 10.
 உண்ணமாக்கள், 96.
 உண்ணாக்கைத்துண்ணற்க, 80.
 உண்ணீர், 44.
 உண்ணும், 7.
 உண்பார், 85.
 உண்பின், 94.
 உணர்ந்தார், 182.
 உணர்வார், 106.
 உணர்வுடையார் குறிப்பின் கீழ்ப்பட்ட
     துலகு, 196.
 உணரும், 144, 173.
 உதவி, 34.
 உதிர்ந்துக்க பல், 45.
 உப்பு - இனிமை, 133; துறள், 802.
 உப்பொடு நெய்பாலயிர் காயம் பெய்
     தடினும் கைப்பருபேய்ச் சுறையின்
     காய், 116.
 உபகாரஞ்செய்ததனையோராநே, 69.
 உபாயத்தின்வாழாதார், 119.
 உம்பர், 37.
 உம்பர் உறை வார் பதி, 137.

உம்மை, 58,85.
 உய்யக்கொண்டு, 53.
 உய்யார், 164.
 உய்யுமாறு, 97.
 உய்த்திட்டுந்தேசீ, 10.
 உய்த்துவிடினும், 101.
 உய்த்துபோமாறே, 23.
 உயர்குடியுட்பிறப்பினென்னும், 199.
 உயர்வரைன்னாட, 77.
 உயலாகும், 90.
 உயிர்க்கு, 130.
 உயிர்க்கும், 108.
 உயிர்போயார், 50.
 உயிரா, 33.
 உயிரைத்தாங்காது, 62.
 உரங்கவறு, 153.
 உரவுநீர், 174.
 உரவோர், 57,88.
 உரன், 65.
 உராய், 64.
 உரிமையடக்கம், 170.
 உரியார், 170.
 உருகெழுசெந்தீ, 90.
 உருமின், 164.
 உருவின, 118.
 உருவுமிளமையும், 102.
 உரைத்தாராய், 64.
 உரைப்ப, 78.
 உரைப்பவும், 155.
 உரையற்க, 78,80.
 உரையார், 196.
 உலகத்துமயாம்கானேம், 132.
 உலகத்தோர்சொல்லில்லார்யார், 119.
 உலகநூல், 140.
 உலகம், 97.
 உலகுணர்வுடையார் குறிப்பின் கீழ்ப்
 பட்டது, 196.
 உலகுய்யுமாறென்னே, 97.
 உலகுவப்பச்செய்து, 74.
 உலகூட்டியறுபிடத்தும், 185.
 உலந்தக்கண்ணும், 185.
 உலந்தக்கால், 93.
 உலப்ப, 3.
 உலவா, 168.
 உலவாமுன்னொப்புரவாற்றுமின், 22.
 உலறி, 141.
 உலைப்பெய்தடுவதுபோலந்துயர், 114.

உவந்தீபுங் கருணைச்சோறுர்குவர்
 கயவர், 200.
 உவந்து, 91.
 உவந்துரைக்குமேதிலாரின்சொலிற்ற்
 தாமோ, 73.
 உவர்த்தக்க, 47.
 உவரி - கடல், 147.
 உழந்தக்கடைத்தும், 147.
 உழந்து, 54.
 உழல்வதெல்லாம், 107.
 உழலும் - சுழலும், 20.
 உழவர், 178.
 உழவார், 35.
 உழவேபோல், 115.
 உழுபடை, 178.
 உழை, 159,167.
 உள்ள, 64.
 உள்ளடக்கி, 105, 196.
 உள்ளத்தவர், 62.
 உள்ளத்தானள்ளாது, 128.
 உள்ளத்தைத்தேரும்துணிமை
 யுடையவர், 127.
 உள்ளமெனுநார், 153.
 உள்ளவிடம், 91.
 உள்ளாறிவிடும், 88.
 உள்ளாடைய, 57:
 உள, 146,183,
 உளங் (ஆன்மா) கிழித்த அம்பு, 152.
 உளதேனும், 164.
 உளரா, 132.
 உளவரையாற்செய்வர்
 செயற்பாலவை, 153.
 உளையலரி, 199.
 உற்றக்கால், 113.
 உறக்குந்துணையது-கள்ளியெடுக்கு
 மளவினையுடையது, 38.
 உறப்புணர்க, 173.
 உறலால், 173.
 உறற்பால, 109,117.
 உறற்பால நீக்கல்உறவர்க்குமாகா, 104.
 உறற்பாலயார்க்குமுறம், 104, 109,
 117.
 உறின, 151.
 உறுகாலத்து, 110.
 உறுதி, 40.
 உறுதித்தொழிலாய், 128.

உறுபயன், 130.
உறுபுலியுன், 193.
உறுபுனந்து, 185.
உறும், 95.
உறுமாறு, 95.
உறுவது, 74.
உறுவர், 104.
உறை, 137.
உறைக்கும், 43.
உளக்கம், 196.
உளக்கமிழிப்பது உமெய்யாகும், 129.
உளக்கல், 69.
உளக்கி, 57.
உளட்டியக்கண்ணும், 40.
உளதியம், 12, 144; குறள். 797.
உளர்கேட்ப, 64.
உளர்தல், 125.
உளரங்கணநீர், 174.
உளராற்றுமென்பர், 184.
உளருளெழுந்த வருகெழுசெந்தீ, 90.
உளழி, 130.
உளற்றுகா, 119.
உளற்றுவர், 150.
உளற்றுநீர்க்கேணி, 184.
உளற்றுழி, 185.
உளறி, 47.
உளறுமாறேபோல், 185.
உளன்கெடினுமுண்ணுர் கைத்துண்
ணற்க, 80.
உளன்றியாங்கு, 197.
உளனிரை, 193.
எஃகுடையார், 137.
எக்காலும், 43, 83, 112.
எச்சமெனவொருவன்மக்கட்குச்செய்
வனவிச்சை, 134.
எஞ்சினார், 21.
எஞ்ஞான்றும், 63, 74, 174.
எஞ்ஞான்றும் பெறுமின் பெரியார்
வாய்ச்சொல், 172.
எடுத்துத் தூற்றப்பட்டார், 21.
எடுத்தேத்தும், 163.
எடுப்ப, 87.
எண்ணற்க, 80.
எண்ணுவர், 152.
எத்திறத்தான், 46.
எத்துணை, 37.
எத்துணையும், 109.

எதிர்செலவும், 143.
எம்போல்வாரில், 165.
எம்மையறிந்திலிர், 165.
எம்மையிகழ்ந்த வினெப்பயத்தால், 58.
எம்மையுலகத்தும், 132.
எய்த, 114.
எய்தகோல், 152.
எய்தாதார், 119.
எய்தாதான், 114.
எய்தியக்கண்ணும், 142.
எய்தும், 114.
எரிப்பச்சுட்டெவ்வனோயாக்
கும், 124.
எரிவாய்நிரயம், 58.
எருத்தம், 3.
எல்லாம், 107, 140, 167, 188.
எல்லாமிரப்பார்க்கொன்றியாமை
யச்சம், 145.
எல்லாமுணருங்குழப்பிறப்பினூதிய
மென்னோ, 144.
எல்லாமொறுக்குமதுகையுரனுடை
யாளன் பொறுக்கும்பொறையே
பொறை, 65.
எல்லாருங்காண, 45, 66, 107.
எல்லாரும், 109.
எல்லில் - பகலில், 8.
எல்லை, 6.
எவ்வனோய், 124.
எவ்வமுழந்தக்கடைத்தும், 147.
எவன்—யாது, 105.
எவன்கொல், 83.
எழல், 143.
எழில், 53; குறள், 407.
எழில்நலம், 167.
எழுத்து, 155.
எழுப, 123.
எள்ளி, 157.
எற்றென்றும், 150.
• எறிபுனந்தீப்பட்டக்கால், 180.
என், 12, 86.
என்பர், 94, 184.
என்பார் சிலர், 113.
என்பு, 45, 46.
என்றிகழ்ப, 159,
என்றிவற்றுகொங்குலம், 195.
என்றிவை, 53, 146.
என்று, 159, 160.

என்றும்றப்பயன் யார்மாட்டும்
 செய்க, 99.
 என்றெண்ணி, 161.
 என்னாது, 99.
 என்னும், 199.
 என்னார், 67.
 என்னானும், 5,98,159.
 என்னுமவாலின, 181.
 என்னையரிவு, 110.
 என்னையவரொடுபட்டது, 117.
 என்னையுலகும்புமாறு, 97.
 என்னொடுகுழாதெழுநெஞ்சே, 55.
 என்னோ, 144.
 எனப்படுஞ்சொல், 100 ; கலி. 127.
 எனின், 170 144.
 எனினும், 152.
 எனைத்து, 18,84.
 எனைத்தாழிவாழ்தியென்னெஞ்சே,
 130.
 ஏங்கி, 130.
 ஏதிலார்க்காளாய், 122.
 ஏதிலாரிற்சுட்குருடனும், 158.
 ஏதிலாரின்சொலிந்தீர் தாமோ, 73.
 ஏதின்மனையான், 86.
 ஏம (ஆசை) நெறி, 13.
 ஏமாந்தேதம் - இறுமாந்தேதம் ; பித்தேறி
 னேம், 182.
 ஏலா, 113.
 ஏலாமை, 67.
 ஏழையர், 54, 60.
 ஏற்பார், 67.
 ஏற்றகைம்மாறாமை, 98.
 ஏறார், 153.
 ஏனை - எத்துனை, 3,18,143,146.
 ஐவாயவேட்கையவா, 59.
 ஐன்கதிர் வாண்மதியம் சேர்தலா
 லோங்கிய அங்கண் விசும்பின்
 முயலுந் தொழப்படுதம், 176.
 ஒண்சுடரே போன்று, 189.
 ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பு, 139.
 ஒண்பொருள், 102,195.
 ஒப்புரவு, 22,37,148.
 ஒர் இ, 6,157.
 ஒருதலையாப்பற்றி, 160.
 ஒருதன்மைத்து, 118.
 ஒருநாட்காணினும், 154.
 ஒருநாள், 193.

ஒருநாளையின்பமே காமுறுவர்
 ஏழையர், 54.
 ஒருபுடை பாம்புகொளினும், 148.
 ஒருவர், 127,144.
 ஒருவழி, 102.
 ஒருவற்கு, 95.
 ஒருவன். 155,189.
 ஒருவன்முழுவின்றித்தன்னைச்
 செயின், 192.
 ஒருவுவார், 33.
 ஒருவுமின்றியவை, 36.
 ஒல்கார், 148.
 ஒல்காவே, 178.
 ஒல்லாருட்கூற்றுக்கும், 188.
 ஒல்லும்வகையான்மருவுமின்மாண்டா
 ரம், 36.
 ஒல்லும்வகையான், 71 ; குறள், 729.
 ஒல்லெனருவி, 77.
 ஒல்லி, 66.
 ஒல்வகொடஅதொழிந்த பகல்படாஅ
 தாம் பண்புடையார் கண், 169.
 ஒழிதலோடு, 143.
 ஒழிந்தாரைப்போற்றி, 49.
 ஒழியுமே, 43.
 ஒழுக்கம், 57, 75, 142, 143.
 ஒழுகியவவும், 171.
 ஒழுகின், 139.
 ஒழுகுவேன், 44, 45.
 ஒள்வாடன்னென்றாக்கைப்பட்டக்
 கால், 129.
 ஒளிநிருன், 9.
 ஒளிப்பினும், 90.
 ஒறுக்கும், 65.
 ஒன்பதுவாய்ப்புலன், 47.
 ஒன்றாவுணரற்பாற்றன்று, 143.
 ஒன்றாறுந் தோன்று கெடும், 186.
 ஒன்றி, 55, 171.
 ஒன்றிற்சூரியாருரிமையடக்கம், 170.
 ஒன்றின்றி, 85.
 ஒன்றீதல், 146.
 ஒன்றமில்லாவிடத்தும், 150.
 ஒன்றேறுமில்லாதான்வாழ்க்கை, 102.
 ஒன்றோ, எண்ணிடைச்சொல் ; 195
 குறள். 805
 ஒன்றார், 129.
 ஓ, 191.
 ஓஓகொடிதே, 88.

ஒக்கியவொள்வான், 129.
 ஒங்கருவிநாட, 79.
 ஒங்கிய, 176.
 ஒங்குமுயர்குடி, 199.
 ஒசனை, 100.
 ஒடி, 111.
 ஒடு, 139.
 ஒடும், 166.
 ஒடும்பொழுது, 120.
 ஒதுவதெல்லாம், 140.
 ஒர்சொல், 119.
 ஒர்த்து, 64.
 ஒராடே, 69.
 ஒராற்றல், 194.
 ஒரிடம், 1.
 ஒருங்குலமாட்சி யில்லாருங்குன்று
 போனிற்பர், 175.
 ஒரும் (அசை), 72.
 ஒவாது, 32, 63.
 கட்டி, 35, 153. [108, 138, 166.
 கடற்றண்டேர்ப்ப, 73, 97, 98, 107,
 கடன், 58.
 கடனென் னும்பெயர்த்து, 98. [156.
 கடித்துக்கரும்பினைக்கண்டகாநாறி,
 கடிந்தோரீஇ, 157.
 கடிப்பிகுணமுரசம், 100. [86.
 கடிபுக்க மெல்லியற்காதன்மனையான்,
 கடியும், 97.
 கடியென்றார் கற்றறிந்தார், 56.
 கடிவ, 157.
 கடிவதோர்சொல், 41.
 கடுக்கி, 189.
 கடுங்குறளை, 189.
 கடுஞ்சினஞ்சேனின் றுமுட்கும், 164.
 கடுஞ்சொல், 73, 172.
 கடுவியையராகியாரைச்சார்ந்து, 124.
 கடைத்தும், 147, 150.
 கடைநிலத்தேராயினும், 133.
 கடைநின்றழல்வதெல்லாம், 107.
 கடைப்பட்டான், 136. [20.
 கடைப்பிடித்தல் - மறவாதொழுதுதல்,
 கடை போகச் செல்வமுய்த்தார்
 யார், 119.
 கண், 44, 59.
 கண்ட, 84.
 கண்டகாநாறி, 156.
 கண்டல், 194.

B

கண்டன்ன துடைத்து, 126.
 கண்டிலர்கொல், 48.
 கண்டும், 102.
 கண்டுழி, 62.
 கண்ணவாய், 49.
 கண்ணன், 17.
 கண்ணிலபுன்மாக்கள், 44.
 கண்ணோடி, 155.
 கண்விளக்கப்பட்டு, 47.
 கணங்கொண்டு, 25.
 கதமின்மை, 61.
 கதவு அடையாவாம், 91.
 கதிர்வாண்மதியம், 176.
 கந்தாம், 192.
 கமழ்கானல், 117.
 கமழ்சந்தனம், 180.
 கமழ்நாற்றம், 199.
 கயம், 44.
 கயவர் - குணநன், 200.
 கயவர்தொழிலச்சம், 145.
 கயவரவாயினஞ்செல், 66.
 கயவரோடு ஒன்றாவண்ணர்ப்பாற்று, 143.
 கயற்புலால், 97.
 கரவன்மின், 92.
 காவாது, 19.
 கருங்கொண்மூவாய்திறத்தமின், 8.
 கருத்தல்லர், 181.
 கருதற்க, 193.
 கருந்தோல், 47. [186.
 கருரைமேற்குடேபோன்றேனும்,
 கருநரையைக்கொன்றன்னவினஞ்
 செயினும், 186.
 கரும்பாட்டிக்கட்டி, 35.
 கரும்பார்கழனி, 122.
 கரும்பினைக்கண்டகாநாறி, 156.
 கரும்பின் திறர்காலுளையலரி, 199.
 கரும்பு, 138.
 கரும்பூந்த சாறு, 34.
 கருமம், 52, 129.
 கருனைச்சோறு, 200.
 கரையில, 135.
 கல்லாணம்-(கல்யாணம்), 86.
 கல்லாதார் வாழ்தலறிதிரே, 106.
 கல்லாது, 140.
 கல்லாதுபோகியநான்படாஅதாம்
 பண்புடையார்கண், 169.
 கல்லாப்புன்மாக்கள் கவற்றல், 45.

கல்லாமையச்சம், 145.
 கல்லார்கடவர்பு, 129.
 கல்லாரோயாயினும், 115, 139.
 கல்லாவொருவனுரைப்பவும், 155.
 கல்லாற்றழியுறுமாதேபோல், 185.
 கலெறிந்தன்ன கயவரவாயினஞச் சொல், 66.
 கல்லென்றவறல், 25.
 கல்வரையுமுண்டாநெறி, 154.
 கல்வி, 195.
 கல்வி கரையில், 135. [காணேம், 132.
 கல்விபோன்மம்மரறுக்குமருந்து
 கல்வியழகேயமுது, 131.
 கலகலகஉந்துணையல்லால், 140.
 கலங்காமல், 59.
 கலந்தார், 76.
 கலந்திருவர், 75. [தாங்கு, 179.
 கலநலத்தைத்தீவளிசென்று சிதைத்
 கலம், 40.
 கலவாமை, 168.
 கலுழ், 12.
 கவற்றல், 44, 45.
 கவற்றி, 89.
 கவறா, 153.
 கவிதல், 80.
 கழுனியுட் சேர்வர், 122.
 கழிகிளைஞர், 113.
 கழிகேண்மை, 128.
 கழிச்சேர்ப்ப, 168.
 கழித்தல், 56.
 கழிதல், 71.
 கழிந்தன்றிளமை, 55.
 கழிந்தார், 49.
 கழிப்பர், 162.
 கழுது, 43.
 கள்ளத்தாண்டார், 128.
 கள்ளம் - வஞ்சம், 20.
 கள்ளார்களுண்ணார், 157.
 களங்கனியைக்காரெனச்செய்தாரு
 மில், 103.
 களர்நிலத்துப்பிறந்த உப்பு, 133.
 களிறுணைக்குங் கந்து, 192.
 களைந்தக்கால், 44.
 களைப, 170.
 களையான், 9.
 கற்ப, 135.
 கற்பவரநாள்சில, 135.

கற்பினறிவுதூல், 140.
 கற்பினும், 116.
 கற்றமகன், 136.
 கற்றறிந்தார், 56.
 கற்றறிந்தார் கேண்மை நுனியிற்
 கரும்பு தின்றற்று, 138.
 கற்றறிந்தோரை, 133.
 கற்றாரைச்சேர்ந்தொழுகினல்லறிவு
 நாளுந் தலைப்படுவர், 139.
 கறங்க, 23.
 கறிக்குமோ, 141.
 கறுத்து, 63.
 கனமணி, 146.
 சனமணியின் நிமைக்குநாட, 127.
 கனியொழிய நற்காயுதிர் தல், 19.
 கனை கடற்றண்சேர்ப்ப, 137.
 காக்கை கடிவதோர்சொல், 41.
 காட்சியார், 157.
 காட்டுப்பார், 25.
 காட்டுளாய், 122.
 காடு, 121.
 காண்டொறுஞ்செய்வார்சிறப்பு, 159.
 காண்பாம், 137.
 காணாய், 136.
 காணிற் குடிப்பழியார், 84.
 காணினும், 154.
 காணேம், 132.
 காத்துய்த்தல், 59.
 காத்தோர், 100.
 காதலவருங்கருத்தல்லர், 181.
 காதலார், 73.
 காதலித்தாதுநாம், 181.
 காதலித்து, 123.
 காதின்மனையான், 86.
 காப்பு, 83.
 காமஞ்சுடும், 90.
 காமநெறி, 13.
 காமநோய், 88.
 காமம் - காமநுகர்ச்சி, 42, 89.
 காழுறுவர், 54, 60.
 காய், 19.
 காய்ந்தமைந்தசொல்லார்கறுத்து, 63.
 காயம், 116.
 காயுங்கதம், 61.
 காரணம், 56, 183.
 காரொன, 103.
 கால்குறையும், 84.

காலம், 20.
காலம் ஓடினும், 68.
காலர், 122.
காலாடுபோழ்திற்கழிகளைஞர்வானத்து
மேலாடுமீனிற்பலராவர், 113.
காவாது, 63.
காழ், 14.
காழ்கொண்டகண்ணே, 192.
காழிலா—நன்மையில்லாத, 14.
காற்றொழில், 193.
காறும்—ஆளவும், 13.
கான்முரித்து, 123.
கானகநாட, 76.
கானல், 117.
கானலந்தன்சேர்ப்ப, 194.
கிடந்ததெவன், 105.
கிழவனை நாடிக்கொளல், 101.
கிழிக்கும், 107.
கிழித்த அம்பு, 152.
கிளை, 191.
கிளைகளாய், 30.
கிளைஞர், 113. [கொடை, 65.
கிளைபொருளில்லான் கொடையே
கீழ், 64.
கீழ்ப்பட்டதுலகு, 196.
கீழ்மக்கள், 70.
கீழாயசொல்லியக்கால், 70.
குஞ்சியமுகு, 131.
குடர், 46.
குடி, 96.
குடிப்பழி, 84. [150.
குடிப்பிறந்தார், 143, 145, 148, 149,
குடிப்பிறந்தார்க்கல்லது, 142.
குடிப்பிறந்தார்க்கில், 69.
குடிப்பிறந்தார் கூறாதம்வாயிற்
சிறைத்து, 156.
குடிப்பிறந்தார் செய்வர் செயற்
பாலவை, 147, 153, 185.
குடிப்பிறப்பாளர், 141.
குடிப்பிறப்பினாதினம், 144.
குடிமை, 66.
குடைநிழற்கீழ், 3.
குடையர், 21.
குண்டுநீர்வையம், 94.
குணம், 56.
குணனுடைய மாந்தர், 91.
குத்துமுண்டச்சாகாட்சிற்றுழி, 48.

குதலைமை, 197.
குதித்துயந்தாரீங்கிலை, 6.
கும்பம், 47.
கும்பி, 81. [ஈர், 153.
குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண்டே
குருடனாய், 158.
குருதி, 46.
குலந்தலைப்பட்டவிடத்து, 160.
குலநலத்தாலாகுவர்சான்றோர், 179.
குலம், 195.
குலமாட்சியில்லார், 175.
குவளை, 44.
குழக்கன்று, 101.
குழம்பலைக்குங்கும்பம், 47.
குழுவியிடத்தே, 11.
குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய், 49.
குழீஇ, 137. [மரம், 167.
குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்
குளகு, 16.
குளத்தின்கீழ்ப்பைக்கூழ், 191.
குளித்து, 90.
குளிப்பினும், 90.
குளிர்மாமெல்லாமுழைதங்கட்
சென்றார்க்கு ஒருங்கு, 167.
குற்றங்கொண்டேஈர், 153.
குற்றமுடைத்து, 111.
குற்றமூன்று, 190.
குற்றி, 178.
குறளை, 189.
குறிப்பின்கீழ்ப்பட்டதுலகு, 196.
குறம்பூழ், 122.
குறைவின்று, 132.
குன்றகாட, 113, 128.
குன்றலிவர், 112.
குன்றன்னார் கேண்மைகொளின், 176.
குன்றார், 141.
குன்றுவொழுக்கமாக்கொண்டார், 143.
குன்றியசீர்மையராயினுஞ்
சீர்பெறவர், 176.
குன்றுபோனிற்பர், 175. [சுடும், 90.
குன்றேறியொளிப்பினும் காமஞ்
கூஉந்துணையல்லால், 140.
கூடு, 122.
கூத்தன்— ஆன்மா, 26.
கூத்தியர்கண்போற்றமொறும், 191.
கூர், 107.
கூர்த்த, 81.

கூர்ந்து, 70.
கூழ், 1, 2.
கூற்றங்குதித்துந்தார், 6.
கூற்றங்கொண்டோடும்பொழுது
உடம்பும்பயனின்றே, 120.
கூற்றம், 5, 36.
கூற்றம்வருங்காற்பரிவதிவர், 35.
கூற்றமஞ்சமின், 172.
கூற்றமளந்து நுந்நாளுண் ணும், 7.
கூற்று, 4, 106.
கூற்றுக்குமுட்குடைமை, 188.
கூற்றுண்மையால், 20.
கூரூர், 157.
கூரூர்தம்வாயிற்சிதைந்து, 156.
கூறு, 84.
கேட்டுலந்தக்கண்ணும், 185.
கெடாஅதநல்லறம், 10.
கெடினும், 80.
கெடுங்காலமின்றிப்பரக்கும், 68.
கெடும், 171, 186, 197.
கெடுமிதோர்யாக்கை, 27.
கேட்பர், 100, 155.
கேடில்லை, 134.
கேடின்று, 132.
கேடும், 173.
கேட்டுண்ணற்க, 80.
கேண்மை, 82, 125, 128, 138, 154,
166, 172, 176.
கேணி, 184.
கேழ், 41.
கேள், 126, 127.
கேள்வி, 63.
கேள்வித்தன்மையுடையார், 137.
கேள்விப்பயனுணர்வார், 106.
கேளலறச்சென்றன், 29.
கேளிர், 9.
கேளீவதுகண்டு, 191.
கைக்குமாம் வேம்பு, 112.
கைக்கோல், 14.
கைத்து, 80.
கைத்துண்டாம்போத்து, 19, 94.
கைப்பட்டக்கால், 38, 129.
கைப்பறா, 116.
கைம்மாறாமை, 98.
கையறியாமாக்கள், 163.
கையாது, 112.
கையினால், 193.

கையுறிந்கால்குறையும், 84.
கைவாய், 59.
கைவிடுதல், 43, 76, 130, 181.
கோட்டினுள், 24.
கொடாஅதவர், 94.
கொடாஅது, 10.
கொடாஅதொழிந்தபகல்படாஅதாம்
பண்புடையார் கண், 169.
கொடிதே, 88.
கொடிப்புல், 141.
கொடுத்தல், 95.
கொடுத்தாரெனப்படுஞ்சொல், 100.
கொடுத்து, 93.
கொடுத்துண்ணுமாக்கள், 96.
கொடுத்தானைக்கோட்டமுது, 131.
கொடுவீனையராகுவர், 124.
கொடை, 65.
கொடைக்கடன், 184.
கொடையொடுபட்டகுணன், 91.
கொண்டெடுமாற்றம், 140.
கொண்பொராட்டுவர், 48.
கொண்டுவைப்பார், 122.
கொண்மூ, 8.
கொம்மை, 85.
கொல்லையிரும்புனம், 178.
கொலை, 81.
கொழு, 46.
கொழுத்தக்கண்ணும், 96.
கொள்கை, 141.
கொள்வர், 133.
கொள்ளா, 191.
கொள்ளாதாம், 106.
கொள்ளினும், 156.
கொளல், 136.
கொன்மன்னவின்னசெயினும், 186.
கொன்னே, 9, 55, 92, 162.
கோக்கொலை, 81.
கோட்டமுது, 131.
கோட்டி, 155.
கோட்டபடா, 134.
கோட்டு(குலை)புக்கபனை, 96.
கோடல், 77.
கோடலான், 20.
கோடலை, 101.
கோடி, 124.
கோடியுறம், 168.
கோடிநீக்கூற்றம், 5.

கோடு, 124, 192.
 கோதி, 47.
 கோது, 34. [106.
 கோதென்று கொள்ளா தாங்குற்று,
 கோதை, 46, 48.
 கோதையருவி, 71.
 கோல், 14, 152.
 கோலம், 43.
 கோலூன்றி, 11, 13.
 கோள், 18, 165.
 கோளாற்றக்கொள்ளா, 191.
 கோற்கண்ணாளாகும், 17.
 கௌவி, 70.
 சுகடக்கால் போலச்செல்வம்வரும், 2.
 சத்தம், 52.
 சமழ்மை, 72.
 சந்தனம், 180.
 சலம், 188.
 சலவருட்சாலச்சலமே, 188.
 சாஅயக்கண்ணும், 184.
 சாக்காடு, 52.
 சாகாட்ச்சிற்றுழி, 48. [தல், 126.
 சாந்தகத்துண்டென்று செப்புத்திறத்
 சாந்து, 48.
 சாநாள், 92.
 சாயல், 142.
 சாயிற்பரிவதிலர், 157.
 சார்ந்தாய், 126.
 சார்ந்தார், 178.
 சார்ந்து, 177.
 சார்ந்தோய், 126.
 சார்வினேமாந்தேம், 182.
 சார்வு, 171, 178.
 சாரக்கெடும், 171. [127.
 சாரற்கனமணிநின்றிமைக்கு நாட,
 சால், 7.
 சால, 34.
 சாலச்சலமே, 188.
 சாலச்சிரித்து, 49.
 சாவார் சுமந்து, 24.
 சாற்றுங்கொல், 49.
 சாறு, 34.
 சான்நவர், 41, 154, 190.
 சான்றாண்மை, 126, 142, 179.
 சான்றோர், 58, 100, 126, 133, 151,
 152, 153, 165, 179.
 சான்றோர் சினம், 68.

சிகை, 1.
 சிதலை, 197.
 சிதன்மண்டிற்றயினும், 147.
 சிதைத்தாங்கு, 179.
 சிதைத்து, 156.
 சிதைந்துரைக்கும், 71.
 சிரித்து, 49, 50.
 சிலநாளடிப்பிற்கல்வரையு
 முண்டாநெறி, 154.
 சிலர், 113. [வை, 185.
 சிலர்க்காற்றிச்செய்வார் செயற்பால
 சிவல், 122.
 சிற்றளவு, 81.
 சிறப்பின், 104.
 சிறப்பினரசர், 134.
 சிறப்பு, 62, 159.
 சிறிதென்னுது, 99.
 சிறியவர், 149.
 சிறியவர்க்கெண்மை, 166.
 சிறியார், 186. [177.
 சிறியார் சிறுமையுந் தோன்றாதாம்,
 சிறியார்தொடர்பு தானே தேயும், 125.
 சிறியாரினம், 85.
 சிறுகா பெருகா, 110.
 சிறுகால, 35, 110.
 சிறுதகைமை, 170.
 சிறுமை, 187.
 சிறுமைப்படாதே, 183.
 சிறுமையுந்தோன்றாதாம், 177.
 சிறுவரை, 24, 130.
 சிறை, 147.
 சினம், 68, 164, 178.
 சீர்கொண்டசான்றோர் சினம், 68..
 சீர்பெறுவர், 176.
 சீர்மைவீழுப்பம், (குறள். 195.)
 சீர்மையராயினுஞ்சீர்பெறுவர், 176.
 சுட்டெவ்வநோயாக்கும், 124.
 சுடர், 184.
 சுடினும், 89.
 சுடுகாடு, 121.
 சுடுதலால், 63, 129.
 சுடும், 89, 90.
 சுரம், 5.
 சுரும்பார்க்குங்காட்டுளாய்வாழும் சிவ
 லுங் குறும்புழும், 122.
 சுவைத்தேயாகும், 156.
 சுவையாறு, 1.

சுற்றத்தார், 25.
 சுற்றுக்கோட்டிக்கபனை, 96.
 சூடு, 186.
 சூழாசெழுநெஞ்சே, 55.
 சூன்றிடல், 44.
 சேத்தாரைச்சாவார் சுமந்து, 24.
 செதும்பல், 128.
 செந்தீ, 90.
 செப்பு, 126.
 செம்மாப்பவரை, 50.
 செம்மையொன்றின்றி, 85.
 செய்க, 99.
 செய்கை, 127.
 செய்கையழிந்து, 147.
 செய்தக்கால், 67.
 செய்தநன்மல்லால், 130.
 செய்தவினையான்வரும், 108.
 செய்தொழுகியவ்வும், 171.
 செய்நன்றிகொன்றரிற் குற்ற
 முடைத்து, 111.
 செய்பவோ, 198.
 செய்யாமை, 161.
 செய்யாவிடினும், 97.
 செய்யும், 168.
 செய்வதுரை, 32.
 செய்வார் சிறப்பு, 159.
 செய்வார் செயற்பாலவை, 153, 185.
 செய்வன, 149.
 செயற்பாலசெய்யாவிடினும், 97.
 செயற்பாலவை, 153, 185.
 செயிர்தீர்க்கும், 50.
 செல்லாதுவைகியவைகல், 169.
 செல்லாமை, 148.
 செல்லாவாம், 115, 178.
 செல்லாவிடத்துங் குடிபிறந்தார்
 செய்வனசெல்லிடத்துஞ்செய்யார்
 சிறியவர், 149.
 செல்லும், 115.
 செல்வம், 53, 93, 185.
 செல்வமுடையாருஞ்செல்வரை, 170.
 செல்வமுய்த்தார் யார், 119.
 செல்வமெய்தியக்கண்ணும், 142.
 செல்வர், 8, 170.
 செல்வரவாய்ச்சொல், 115.
 செல்வுழி, 8.
 செல்வுழிக்கண், 154.
 செவ்வன், 143.

செவி, 59.
 செவிடாய், 158.
 செற்றார், 178.
 செற்றும், 10.
 செறிந்து, 13.
 செறின், 134, 164.
 செறுத்து, 4.
 சென்றக்கால், 159.
 சென்றன சென்றன, 4.
 சென்றார்க்கு, 167.
 சேக்கைமரன், 30.
 சேண், 181.
 சேணின்றிமுட்கும், 164.
 சேணீங்குபுள், 30.
 சேதனமென்னுமச்சேறு, 106.
 சேர்தலால், 139, 176.
 சேர்தும், (கடவுள்)
 சேர்கலா, 121.
 சேர்ந்தக்கால், 124, 174.
 சேர்ந்தவினத்தாலிகழப்பவோர், 180.
 சேர்ந்தும், 164.
 சேர்ந்தொழுகின், 139.
 சேர்ப்ப, 73, 97, 98, 107, 108, 117,
 138, 146, 166, 168, 194.
 சேரா, 82.
 சேவல், 48.
 சேறு அகத்தின்மையால், 106.
 சேனைத்தலைவர், 3.
 சோல், 41, 80, 115.
 சொல்பவோ, 70.
 சொல்லளவு, 195. [145.
 சொல்லாமை யுள்ளுமோர்சோர்வச்சம்,
 சொல்லார் கறுத்து, 63.
 சொல்லியக்கால், 64, 70, 72.
 சொல்லுஞ்சொல், 63.
 சொற்றளர்ந்து, 13.
 சோதிடம், 52.
 சோர்ந்த நடை, 13.
 சோர்வச்சம், 145.
 சோலைப் பயன் மரம், 17.
 சூயிறு, 89.
 சூயிறு நாழியா, 7, 22.
 சூலம், 72.
 சூலம் விளக்குறுதும் திங்கள், 148.
 சூன்று, 14.
 சூனம், 116.
 டொண்டொடொன்னும்பறை, 25.

தக்கவரல்லார், 112.
 தக்கார், 112.
 தக்கார்க்கேடெண்ணற்க, 80.
 தக்கார்கைப்பட்டக்கால் வான்சிறிதாப்
 போர்த்துவிடம், 38.
 தக்கோலம், 43.
 தகரம், 156.
 தகல், 167.
 தகலரும், 137.
 தகுதி, 72.
 தகைத்து, 138, 192.
 தடங்கண்ணாய், 116.
 தடி, 46. [33.
 தடுமாற்றத்தெல்லையிகந்தொருவ்வார்,
 தடுமாற்றம், 27, 140.
 தடுமாறும், 191.
 தண்ணேர்ப்ப, 97, 98, 107, 108, 138,
 146, 166, 194.
 தண்டாச்சிறப்பு, 62.
 தண்ணேரு, 14.
 தண்ணம்படம், 6.
 தண்ணீர்க்குத் தான்பயந்தாங்கு, 139.
 தணிப்பாருமில், 104.
 தணியும், 68.
 தத்தம், 66, 179.
 தத்து, 185.
 தந்தை, 197.
 தம் கருமம், 52.
 தம்முட்குழிஇ, 137.
 தம்முழை, 159. [165.
 தம்மைத்தாங்கொள்வது கோளன்று,
 தம்மைத்துறக்குந்துணிவிலாதார், 78.
 தம்மையரியராநோக்கிஅறனறியுஞ்
 சான்றோர், 165.
 தம்மையிகழ்வாரைத் தாமவரின்
 முன்னிசுழ்க, 117.
 தம்மைவினக்கும், 132.
 தம்மொடுசெல்வதுதாம்செய்வீன
 யல்லாற்பிறிதில்லை, 120.
 தமர், 30, 77,
 தமர் பரீஇ, 87.
 தருவாருமில்லை, 104.
 தலை, 79.
 தலைக்கூடப்பெற்றிருந்தும், 162.
 தலைநடுங்கா, 14.
 தலைநிலத்து, 133.
 தலைநிறையப்பூச்சுடி, 43.

தலைப்பட்டது, 160.
 தலைப்பட்டவிடத்து, 160.
 தலைப்படுவர், 139.
 தலையாயார், 52, 53,
 தலைவந்தக்கண்ணும், 141.
 தலைவந்தக்கால், 56.
 தலைவரினும், 79.
 தலைவருவ, 198.
 தவங்கல்வியாள்வீனையென்றினிவற்றூ
 னுஞ்சூலம், 195.
 தவஞ்செய்யாதார், 31.
 தவத்தின்முன்னில்லாதாம் பாவம், 51.
 தவற்றூற்றவஞ்செய்யாதார், 31.
 தவற்றினால், 69.
 தவறு, 191.
 தழிஇந்தழிஇந்தண்ணப்படும், 6.
 தள்ளி, 157.
 தளரா, 14.
 தலையவிழந்தன, 12. [101.
 தற்செய்தகிழுவனைநாடிக்கொளல்,
 தற்சேர்தார், 93, 150.
 தற்சேர்தார் அல்லல் களைபவோ, 170.
 தன்னைக்கோல், 14.
 தன்னையே தானேதல், 76.
 தூக்கருந்துன்பம், 57.
 தாருசெய்வீனையல்லாற்றம்மொடு
 செல்வதுபிறிதில்லை, 120. [180.
 தாருசேர்த்தவினத்தாலிகழப்படுவர்,
 தாம்செய்தவரிய, 77. [கொள்க, 28.
 தாம்பெற்றயாக்கையாலாயபயன்
 தாம்வரையான், 98.
 தாமுளராக்கேடின்று, 132.
 தாய்த்தாய்-தாவித்தாவி, 15.
 தாய்நாடிக்கோடலை, 101.
 தாயலற, 20.
 தாரம், 81, 82.
 தாரித்திருத்தல், 72.
 தாழ்ந்தகுளர்மாமெல்லாமுழைதங்கட்
 சென்றார்க்கொருங்கு, 197.
 தாழ்வின்றித்தண்ணைச்செயின், 192.
 தாழா, 14.
 தாளாண்மை, 200.
 தாளான்றக்குண்டோதவறு, 191.
 தான்கெடினும் தக்கார்கேடெண்
 ணற்க, 80.
 தானைக்கோட்டமுரு, 131.
 திங்கள், 148, 151.

திண்ணறிவாளர், 27.
 திரட்டினரில்லை, 103.
 திருவத்தவர், 57.
 திருவும், 167.
 திரையலைக்கும், 194.
 திரள்காலுளையலரி, 199.
 திறந்து, 126. [158.
 திறனறிந்தேதிலாரிற்கட் குருடனும்,
 தின்ற, 123.
 தின்றற்று, 138.
 தின்றன்னதகைத்து, 138.
 தின்ற, 43.
 தின்னினும், 112.
 தின்பப்பட்ட ஆலமரம், 197.
 தினைத்துணை, 105.
 தீக்கூற்றம், 5. [199.
 தீங்கரும்பின்ற திரள்காலுளையலரி,
 தீங்குக்கல், 69.
 தீண்டாவிடுதலரிது, 109.
 தீதாமோ, 73.
 தீது, நல்வினை தீர்விடத்துநிற்கும், 51.
 தீதோ, 152.
 தீப்பட்டக்கால், 180.
 தீமை, 186.
 தியசுவம், 195. [னேல், 158.
 தியபுறங்கூற்றின்முகையாய் நிற்பா
 தியவை ஒருவுமின், 36. [144.
 தியவை பல்லவர்தூற்றம்பழியாகும்,
 தியாரகேண்மைவெறுமின், 172.
 தியிற்கேடில்ல, 134. [179.
 தியினஞ்சோச்சான்றாண்மைகெடும்,
 தீர்த்தமாம், 175.
 தீர்ப்பேம், 27.
 தீர்வு, 129.
 தீவளி, 19, 179.
 துக்கத்துட்டுங்கி, 121.
 துக்கத்துள் நீக்கி விடும், 190.
 துக்கத்தொழுநோய், 123.
 துகடர் பெருஞ்செல்வம், 2.
 துச்சாரி, 84.
 துஞ்சினர், 21.
 துஞ்சுக, 191.
 துடையார், 93.
 துணிமை, 127.
 துணிவிலாதார், 78.
 துணிவு ஒன்றி, 55.
 துணை, 75, 94, 105, 136, 140.

துணையார், 78.
 துணையும், 187, 196.
 துத்து, 190.
 துப்புரவு, 87.
 துய்க்குமிடத்தச்சம், 83.
 துய்ப்பர், 167.
 துய்ப்பினும், 93.
 துயர், 114.
 துயர்குளையான், 9.
 துயராண்மெவார், 35.
 துரும்பு, 35.
 துள்ளி, 64.
 துளக்கமிலாதவர், 189.
 துளை, 42.
 துற்றவர், 190.
 துறக்குந்துணிவிலாதார், 78.
 துறந்தார், 11.
 துறப்பர், 53.
 துறப்பவோ, 62.
 துறவின்கட்சேர்கலா, 121.
 துறவுள்ளார், 60.
 துன், 9.
 துன்பம், 60, 84, 93.
 துன்பம்பலநாளுழந்து, 53.
 துன்புற்றவாழ்தலிலர், 74.
 துன்னி, 76, 167.
 துன்னியார் துய்ப்பர், 167.
 தூங்கி, 121.
 தூண் முட்டுமாங்கீழ், 64.
 தூயமனத்தார், 189.
 தூர், 138.
 தூற்றாதே தூரவிடல், 75.
 தூற்றுப்பழி, 144.
 தெண்ணீர், 150.
 தெண்ணீர்க்குவனோ, 44.
 தெரிந்து, 135.
 தெரியத்தெரியுந் தெரிவிலார்
 கண்ணும், 168.
 தெரியுங்கால், 170.
 தெரிவிலார்கண்ணும், 168.
 தெருமந்து, 151.
 தெள்ளி, 128.
 தெள்ளிதின், 135.
 செற்றென, 150.
 தேங்கமழ்நாற்றமிழந்தாஅங்கு, 199.
 தேசு, 105.
 தேய்வர், 151.

தேயும், 125.
 தேரில், 120, 177.
 தேருங்கால், 119.
 தேருந்துணிமை, 127. [112.
 தேவரேதினன்னினும் வேம்புகைக்கும்,
 தேற்றுவொழுக்கம், 75.
 தேனீ, 10.
 தொக்க, 37. [121.
 தொக்கவிலங்கிற்கும் புள்ளிற்கும்காடு,
 தொட்டி, 2.
 தொடங்கி, 173.
 தொடர்பு, 125, 138, 166.
 தொடர்புடையமென்பர் சிலர், 113.
 தொடரும் நம்பு, 46.
 தொடஇ, 111.
 தொடுத்த, 26. [137.
 தொல்கேள்வித் தன்மையுடையார்,
 தொல்கிறப்பு, 137, 195.
 தொல்புகழனார்தொடர்பு, 166.
 தொல்லைப்பழவினை, 103.
 தொல்லையது, 33.
 தொல்லைவருணம், 136
 தொல்வழிக்கேண்மை, 154.
 தொலைவில்லாச்சத்தம், 52.
 தொழப்பேழம், 176.
 தொழிலராய், 128.
 தொழிலற, 26.
 தொழுகோய், 123.
 தோட்கொட்டி, 20.
 தோண்மரீஇ, 85.
 தோணியியக்குவான், 136.
 தோல், 44, 46.
 தோளி, 47.
 தோற்பையுணின்று, 26.
 தோற்போர்வை, 42.
 தோற்றஞ்சான்றாயிற்று, 7.
 தோன்றப்புரிந்தியாப்பர், 154.
 தோன்றுகெடும், 186.
 தோன்றாதல், 177.
 தோன்றாமற்காப்பச்சம், 83.
 தோன்றியக்கால், 2.
 தோன்றில், 197.
 நக்கியன்னதுடைத்து, 87.
 நகலில், 137.
 நகையையும் வேண்டாதநல்லறிவினார்
 கட்டகையையும் பாடுபெறும், 187.
 நச்சுவாழ்வார், 96.

நச்சுவார்ச்சேரா, 82.
 நசைஇ, 32.
 நசையழுங்க, 111.
 நடக்கப்பெறின், 174.
 நடட்டல், 175.
 நடட்டார், 128.
 நடப்புக்கோடல், 77.
 நடப்புகார், 12.
 நடுக்குற்று, 93.
 நடுவணதுபொருள், 114.
 நடுவுநிலைமை, 131.
 நடுவுருள்வேதிகை, 96.
 நண்பாற்றிநட்கப்பெறின், 174.
 நந்திய, 179.
 நந்தும், 125.
 நம்பற்க-பிறந்தாரம், 81.
 நம்புநிலைமை, 87.
 நயமிலறியினவர், 162.
 நயமுணரா, 163.
 நரம்பு, 46. [சான்றோர், 153.
 நரம்பெழுந்து நல்குந்நாராயினும்
 நரிமா, 152.
 நரை, 11.
 நல்குந்நதால்சொல், 115.
 நல்குந்நாராயினுஞ்சான்றோர், 153.
 நல்லகருமமேநல்லார்கட்டிர்வு, 129.
 நல்லகூலந்தலைப்பட்டவிடத்து, 160.
 நல்லகூலம், 195.
 நல்லகொளல், 163. [அரியகோ, 77.
 நல்லசெல்வார்க்குத்தம்
 நல்லநயமிலறியினவர், 162.
 நல்லபெரியார்பெருமை, 177.
 நல்லமியாம், 131.
 நல்லவைசெய்யினியபாகும், 144
 நல்லவைவேண்டினும்வேண்டா
 விடினும், 109.
 நல்லறம், 10.
 நல்லறிவாளர், 13. [பெறும், 187.
 நல்லறிவினார் கட்டகையையும் பாடு
 நல்லறிவு, 139.
 நல்லாய், 41.
 நல்லார் வருந்தியும் கேட்பார், 155.
 நல்லாரும்வினார், 12.
 நல்லாவின்சுன்றியினாகும்விலபெறு
 உம், 115. [தவர், 57.
 நல்லொழுக்கங்காக்குந்திருவத்
 நல்வரைநாட, 154.

நல்வினை, 19.
 நல்வினை தீர்விடத்து, தீதுநிற்கும், 51.
 நலம், 167, 179.
 நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து, 175.
 நலவருள், 188.
 நள்ளாது, 128.
 நனிகடற்றண்சேர்ப்ப, 166.
 நற்சார்வு, 171.
 நற்சார்வு சார்ந்தார்மேற் செல்லாவாஞ்
 செற்றாச்சினம், 178. [108.
 நறவுயிர்க்கு நீள்கடற்றண்சேர்ப்ப,
 நன்மைவரம்பாய்விடல், 188.
 நன்றல்லால், 130.
 நன்றாய்ந்தடங்கிலென், 26
 நன்றிகொன்றார், 111.
 நன்று, 67, 71, 159.
 நன்னாடு, 7, 77, 161.
 நன்னெயி, 55.
 நனிபெரிதும், 17.
 நாகம், 66, 164.
 நாகு, 115.
 நாட்கேட்டு, 86.
 நாட்டம், 18.
 நாட, 77, 79, 113, 127, 128, 154,
 161, 186.
 நாடிக்கொளற்கு, 101.
 நாணல்பரிந்து, 155.
 நாணிழற்போல, 166.
 நானுடையார், 81.
 நானுப்படல், 88.
 நாய்கொளவினார், 70.
 நார், 153.
 நார்த்தொடுத்தீர்க்கிலென், 26.
 நாரற்றன, 12.
 நாழி, 7.
 நான், 92.
 நான்சில, 135.
 நானுண்ணும், 7.
 நானுந்தலைப்படுவர், 139.
 நானும் வரிசையா நந்தும், 125.
 நாளை, 6.
 நாற்பொருள், 82.
 நிகரல்லார், 64.
 நிச்சநினையுங்கால், 81.
 நிச்சல், 81.
 நிரயத்துன்பம், 84.
 நிரயம், 58.

நிரைதொடஇ, 111.
 நில்லாது, 93.
 நில்லாமைகண்டும், 102.
 நிலநலத்தானந்திய நெல், 179.
 நிலமிசைத்துஞ்சினார், 21.
 நிலவார் நிலமிசைமேல், 22.
 நிலரப்பாரிக்குந்திங்கள், 151.
 நிலைமையினெஞ்சும், 87.
 நிலையா, 182.
 நிலையாதுநீத்துவீடும், 28.
 நிலையாது, 29, 52. [பர், 53.
 நிலையாமைகண்டுநெடியார்துறப்
 பிழற்பயந்தாங்கு, 38.
 நிழற்போல, 166.
 நிற்பானை, 158.
 நிறந்தெரிந்து தோன்றாதல், 177.
 நிறம்பேறாங் காரணம், 183.
 நிறுதும், 57.
 நின்றதூதும், 192.
 நின்றலைக்கும், 128.
 நின்றன நின்றன நில்லா, 4.
 நின்றனபோன்று நிலையா, 182.
 நின்றழி நின்றே, 183.
 நின்றோடி, 111.
 நினைப்பக்கிடந்ததெவன், 105.
 நினையுங்கால், 81, 174.
 நீக்கல், 104.
 நீக்கிவீடும், 190.
 நீங்குபுள், 30.
 நீசன், 68.
 நீட்டித்துநிற்குமெனின், 40.
 நீணிரயத்துன்பம், 84.
 நீத்து, 30.
 நீர், 156.
 நீர்கொண்ட வெப்பம், 68.
 நீர்ச்சேர்ப்ப, 117.
 நீர்த்தின்று, 70.
 நீர்மை, 44, 112.
 நீர் வாழ்மின், 183.
 நீர்வையம், 109.
 நீரல்ல, 64, 72.
 நீராய்நிறந்தெரிந்துதோன்றாதம், 177.
 நீருக்குளித்துமுயலாகும், 90. [135:
 நீராழியப்பாலுண்குருகிறதெரிந்து,
 நீள்கடற்றண்சேர்ப்ப, 108.
 நீற்றாற்பையவிந்தநாகம், 66.
 நுங்குருன்றிட்டன்னகண், 144.

நுமமை, 94. [தகைத்து, 138.
 நுனிரீக்கித் தூரிற்றின் றன்ன
 நுனியிற்கரும்புதின்றற்று, 138.
 நூல், 140. [கொளல், 136.
 நூல்கற்ற மகன் றுணையா நல்ல
 நூலார், 163.
 நூறி, 156.
 நெஞ்சத்தவர்கள், 147.
 நெஞ்சத்தாரெல்லாரும், 107.
 நெஞ்சம், 131.
 நெஞ்சு, 173.
 நெஞ்சுட்கு, 49.
 நெஞ்சே, 32, 55, 130.
 நெடியார்துறப்பார், 53.
 நெடுங்கடை, 107.
 நெடுங்காலம், 68. [சேர்ப்பு, 108.
 நெய்தனவுயிர்க்குமீள்கடற்றண்
 நெய்தேயந்தவிடத்து இருண்
 பரத்தல், 51, 57.
 நெய்பாலயிர் காயம், 116.
 நெருப்பெழச் சேர்த்தக்கானெய்
 போல்வதுஉம், 124, 136.
 நெல், 133, 179.
 நெறி, 154.
 நெறிநின்மின், 49.
 நெறியல்ல செய்தொழுகியவ்வும் 171.
 நெறியறிந்த நற்சார்வுசராக்
 கெடுமே, 171.
 நேர்த்து, 64, 67.
 நேர்நிற்பினும், 148.
 நேர்ப்பார்யார், 27.
 நேரல்லார், 72.
 நோடியார், 53.
 நொய்யதோர்புக்கில், 41.
 நோக்கார்கொல், 41.
 நோக்கு, 86.
 நோய், 52, 88, 92, 124, 168.
 நோவினல்லது, 76.
 நோன்றான், 198.
 பக்கம், 79.
 பகடு, 2.
 பகைபழிபாவமச்சம், 82.
 பகையேயும்பாடுபெறும், 187.
 பசிப்பினும், 78.
 பசைதல், 60.
 பசைந்ததுணையும், 187.
 பட்டகுணன், 91.

பட்டது, 117.
 பட்டவை, 108.
 படர்நோய், 168.
 படருங்கண்ணினார், 13.
 படாது, 142.
 படாதுவாம்பண்புடையார்கண், 169.
 படுசாந்து, 48.
 படுபனை, 96.
 படும், 89, 110, 133, 150.
 படுமழைமொக்குள், 27.
 பண்டம், 48.
 பண்பாற்றுநெஞ்சத்தவர், 174.
 பண்பிலார், 78.
 பண்பிலார்தம்முழை, 159. [138.
 பண்பிலாவீர மிலாளர் தொடர்ப்பு,
 பண்பு, 49.
 பண்புடையாளர், 189.
 பயக்கும், 84, 132.
 பயத்தால், 34.
 பயந்த, 118.
 பயந்தாங்கு, 38, 139.
 பயன், 109.
 பயன்மரம், 17.
 பயினில்பொழுதாக்கழிப்பர், 162.
 பயனுணர்வார்வீயவும், 106.
 பரக்கும், 68.
 பரப்ப, 124.
 பரவன்மின், 92.
 பரவா, 88.
 பரிந்து, 155.
 பரிமா, 149.
 பரிவதிலர், 35, 60, 157, 182.
 பரிவதுஉம், 58.
 பரிவாம், 187.
 பரிவு, 110.
 பரீஇ, 87.
 பருமம், 149.
 பருவமெனைத்துள், 18.
 பல்லவர், 144.
 பல்லாரறிய, 86.
 பல்லாருணைப்பரிந்து, 155.
 பல்லாவுளாய்த் துவிழனுங்
 குழக்கன்று, 101. [வீயவும், 106.
 பல்லான்ற கேள்விப்பயனுணர்வார்
 பல்லோர்கட்டங்கா, 88.
 பல்லோர் பழிக்கென, 26.
 பலநாடுன்ப முழந்து, 53.

பலர், 113. [185.
 பலர்க்காற்றிக்கெட்டுலந்தக்கண்ணும்,
 பலர் நச்சவாழ்வார், 96.
 பலவானால், 183.
 பலவுமுள, 183.
 பழவீன, 101.
 பழவீனவந்தடைந்தக்கால், 123.
 பழி, 82, 84, 144.
 பழிகாறும், 13.
 பழியாகாதவாதே தலை, 79.
 பழியொடுபட்டவை செய்தல், 108.
 பற்கழன்று, 13.
 பற்றன்மின், 92.
 பற்றினும், 93.
 பற்றுவிட்டாங்கு, 171.
 பறை, 24, 25.
 பறையறைந்து, 86.
 பன்னாளுஞ்சென்றக்கால்பண்பிலார்
 தம்முழை யென்னாநும் வேண்டுபவ
 வென்றிகழ்ப, 159.
 பணி, 171.
 பணிபடுசோலை, 17.
 பனை, 96.
 பனைத்துணை, 105.
 பாசம், 130.
 பாடழிந்து, 105.
 பாடுபெறும், 187.
 பாணி, 16.
 பாத்துன்மின், 92.
 பாதிரிப்பூ, 139. [87.
 பாம்பின் றிலநக்கியன்னதுடைத்து,
 பாம்பு கண்டன்னதுடைத்து, 126.
 பாம்புகொளினும், 148.
 பாய்பரிமா, 149.
 பார்க்கப்படும், 42.
 பார்த்துழிப்பெய்யிலென், 26
 பாராட்டுவார், 48.
 பாரிக்கும், 151.
 பால், 116, 118, 206 [நெறி, 118.
 பால்போலொரு தன்மைத்தாகுமற
 பாலாகும், 177.
 பாலுண் குருகு, 135.
 பாலோடளாய நீர். 177.
 பாவம், 82,
 பாவம் தவத்தின் முன்னில்லாது, 51.
 பிணங்கொண்டு, 25.
 பிணந்த சுடுகாடு, 121.

பிணப்பறையாய், 23,
 பிணி, 55.
 பிண்பல, 135.
 பித்தர், 52.
 பித்தறும்பேதையார், 52.
 பிதுக்கி, 20.
 பிரிப்பொன்றின்றி, 189.
 பிரியப்பெரும்படர்நோய்செய்யும், 168.
 பிரிவும், 173.
 பிலந்தலைப்பட்டது, 160.
 பிழைப்பெய்தகோல், 152. [20.
 பின்னையைத் தாயலறக் கோடலான்,
 பிற்றுத்துத்துற்றுவர், 190.
 பிற, 105, 134.
 பிறந்தும் பிறவாதாரில், 7.
 பிறப்பின்னாது, 173. [ஈரை, 173.
 பிறப்பின்னாதுதன்முணரும் பேரறிவி
 பிறப்பினாது பண்பாற்று
 நெஞ்சத்தவர்கள், 174.
 பிறப்பினையாருமுனியார், 174.
 பிறர்க்கு, 142.
 பிறர் கடுஞ்சொற்பொறுமின், 172.
 பிறர்மறையின் கட்செவிடாய், 158.
 பிறர்மனை, 85.
 பிறரை யிகழ்ந்துரையார், 157.
 பிறழ்ந்து, 110.
 பிறன்றார் நச்சவார், 82.
 பிறன்றார் நம்பற்க, 81.
 பிறனில்புகல், 83.
 பிறிதாதித் தீர்த்தமாம், 175.
 பிறிதில்லை, 120.
 பிறை, 125.
 பின்சென்று, 160.
 பின்மை, 36.
 பின்னரும், 92.
 பீடழிக்கு நோய், 92.
 பீள்-முற்றாக்கரு, 20.
 புக்கவிடத்தச்சம், 83.
 புக்கில், 41.
 புகல், 83.
 புகலாது, 42.
 புகழ், 82.
 புகழ்மை, 73.
 புகழ், 9.
 புகழாளர் தொடர்பு, 166.
 புண்படுக்கும், 198.
 புணர்த்தக்கரியார், 162.

புணரும், 144.
 புத்தோடு, 139.
 புதல்வன், 197.
 புரிந்தியாப்பர், 154.
 புரைதீர்த்தார், 161.
 புரைதீரா, 11.
 புல், 178.
 புல்லறிவாளர், 8.
 புல்லறிவாளர் வயிறு, 121.
 புல்லீரம், 115.
 புல்வாய் பருமம் பொறுப்பினும்பாய்
 பரிமாபோற் பொறுமுரணற்று
 தவின்று, 149.
 புலங்கெட்டபுல்லறிவாளர் வயிறு, 121.
 புலன, 47.
 புலால், 97.
 புலியூனிரை, 193.
 புலிநெஞ்சே, 32.
 புள், 121.
 புறப்பனிப்பற்று விட்டாங்கு, 171.
 புறங்காட்டு, 45.
 புறங்கூற்றின் மூகையாய், 158.
 பிறஞ்சுடும், 89.
 புன்மாக்கன்கவற்ற, 45.
 புன்னை, 97.
 புன்னுனிமேனீர்போல், 29.
 புன்னை, 117.
 புதுத்துவெறிகமழ்சுந்தன வேங்கையும்
 வேமேயெறிபுனந்தீப்பட்டக்
 கால், 180.
 புனந்தீப்பட்டக்கால், 180.
 புனம், 178.
 புனற்செதும்பி, 128.
 புறைந்து, 185.
 பூங்குன்றநாட, 128.
 பூச்சூடி, 43.
 பூண்டான், 56.
 பூண்டிமிடி, 56.
 பேடைச்சேவல், 48.
 பெண், 87.
 பெண்டிரும்வாழாரோமற்று, 94.
 பெய்து, 114, 116.
 பெய்யாக்கண்ணும், 97.
 பெய்யாவொருசிறை, 147.
 பெய்வளாய், 47.
 பெயர்த்து, 98. [லாக்கடை, 199.
 பெயர்பொறிக்கும்பேராண்மையில்

பெயர்பான்மழை, 97.
 பெரிதுவந்தியுங்கருனைச்சோறு, 200.
 பெரிதுவந்து, 91.
 பெரியராக்கொள்வது கொள், 165.
 பெரியவர்கட் செல்லாது வைகிய
 வைகல்படாஅதாம்பண்புடையார்
 கண், 169.
 பெரியவர் கேண்மைபிறைபோல
 நாளும் வரிசைவரிசையானந்தும்,
 125.
 பெரியவுலாவிருங்கழிச் சேர்ப்ப, 168.
 பெரியார்பெருமை, 170.
 பெரியார்பெருமையைச்சார்ந்து, 177.
 பெரியார்பெருநட்பு, 77.
 பெரியார்வாய்ச்சொல்பெறுமின், 172.
 பெரியார் 23, 184.
 பெரியோர்கட்டமைகருநரைமேற்
 குடேபோற்றோன்றும், 186.
 பெரியோர்கண்கைவிட்டமயல், 143.
 பெரியோர்தம்மையிகழ்ந்தமைதாம்
 பொறுத்தல், 58.
 பெருகா, 110.
 பெருஞ்செல்வம், 8, 142.
 பெருந்தேனளி, 47.
 பெருநட்பு, 77.
 பெரும்பயன், 34, 37.
 பெரும்பொருள்வைத்தீர், 6.
 பெருமுத்தரையர், 200.
 பெருமை, 82, 170.
 பெருமையுடையார்செறிநின், 164.
 பெருமையைச்சார்ந்து, 177.
 பெருவரைநாட, 186.
 பெற்றக்கால், 5.
 பெற்றிருந்தும், 162.
 பெற்றபால், 104.
 பெருஅர் 31.
 பெறிநின், 73, 174.
 பெறினும், 80.
 பெறுமின், 172.
 பெறுவதனால், 74. [182
 பேதையார்பொச்சார்தொழுருவார்,
 பேதையார், 52.
 பேதையோடியாதுமுரையற்க, 71.
 பேய்ச்சுரையின்காய், 116.
 பேர், 200.
 பேர்க்குதல் யார்க்குமரிது, 161.
 பேர்த்திட்டு, 48.

பேர்த்தின்னொசெய்யாமை நன்று, 67.
 பேர்த்து, 70.
 பேர்பெற்ற, 59.
 பேரறிவினார், 173.
 பேராண்மை, 199.
 பேரில், 147,
 பேரும்பிறிதாதித்தீர்த்தமாம், 175.
 பைங்கூழ், 191.
 பைம்மறியாப்பார்க்கப்படும், 42,
 பொங்குநீர்ஞாலம், 72.
 பொச்சாந்து, 182,
 பொய்க்கோலம், 43.
 பொய்கூரூர், 157,
 பொய்த்தல், 111.
 பொய்மறைக்கும் மீப்போர்வை, 42.
 பொய்மறையாக்காமம், 42,
 பொய்யோடிடைமிடைந்தசொல்
 உரையற்க, 80,
 பொருகடற்றண் சேர்ப்ப, 97.
 பொருகயல், 44.
 பொருமுரண், 149.
 பொருள், 181, 195.
 பொருள்காத்திருப்பானேல், 9.
 பொருளில்லான் கொடையே
 கொடை, 65.
 பொருளில்லென்றல், 111.
 பொருளில் வறுங்கோட்டி, 155.
 பொலிகடன், 98.
 பொலிய, 3.
 பொழுதாக்கழிப்பரே, 162.
 பொருன், 75.
 பொறிக்கும், 199.
 பொறியும்நல்லினை, 110.
 பொறுக்க, 75.
 பொறுத்தய்ப்ப, 66.
 பொறுப்ப, 77.
 பொறுப்பரென்றெண்ணி, 161.
 பொறுப்பினும், 149.
 பொறுமின் பிறர்
 கடுஞ்சொல், 172.
 பொறை, 65.
 பொன்னே கொடுத்தும்
 புணர்த்தற்கரியார், 162.
 போஊந்துணையறிவாரில், 140.
 போகம், 103.
 போதரும் போதச்சம், 83.
 போதியோ, 55.

போதெலாம், 73.
 போயார், 50.
 போர்த்துவிடும், 38.
 போர்வை, 42.
 போல்வதுஉம், 124.
 போலாதே, 160.
 போலும், 114, 181.
 போவதே, 181.
 போவாம், 32.
 போழ்தில், 113.
 போழ்து, 62, 92.
 போற்றி, 49,
 போற்றிப்புனைந்த வுடம்பும்
 பயனின்றே, 120.
 போற்றுமின் வஞ்சம், 172.
 போன்று, 189.
 மக்கட்குச்செய்வன
 விசை, 134.
 மக்கட்கென்றேங்கி, 130.
 மக்கட்பிணத்த சுடுகாடு, 121.
 மக்கட்பேறு, 56.
 மக்கண்மனம் வேறு
 செய்கையும் வேறு, 127.
 மக்கள், 163.
 மக்களாலாயபயன், 37.
 மகளிர்எழினல், 167.
 மகளிர்கண்களுக்கு குவளைகடல்வேலு
 வமைகள், 44.
 மகளிர்பல்லுக்குமுல்லையரும்பும் முத்
 துமஉவமைகள், 45.
 மகன்—மனிதன், 136.
 மகிழ்ச்சியறிவுடையார்கணில், 16.
 மஞ்சன்—கோரோசனை, 131.
 மஞ்சு, 28. [41.
 மடநல்லாயென்றாற்றுஞ் சான்றவர்,
 மண்டி, 48, 62.
 மண்டிற்றூயினும், 147.
 மணங்கொண்டெண்டு, 25.
 மணப்பறை, 23.
 மணிநின்றிமைகடுநாட, 127.
 மதிலையாய, 197.
 மதிக்கற்பால, 163.
 மதித்து, 61, 126.
 மதியம், 125, 176.
 மதியா, 61.
 மதுகையவர், 198.
 மதுகையான், 65.

மம்மர், 14.
 மம்மாறுக்குமருந்து, 132.
 மயக்கிவிடினும், 189.
 மயல், 43.
 மயலின்றி, 183.
 மரத்தார், 145.
 மரமெல்லாம், 167.
 மரீஇ, 85, 87.
 மருங்கு, 8.
 மருந்து, 132.
 மலிகடல், 73.
 மலிகடற்றண்ணசேர்ப்ப, 98.
 மலைநன்னாட, 161.
 மலைமிசைத்தோன்று மதியம்போல்
 யானைத்தலைமிசைக் கொண்ட
 குடையர், 21
 மலையாடுமஞ்சுபோல், 23.
 மழை, 97.
 மற்றதன், 20, 197.
 மற்றது, 72.
 மற்றல்லபிற, 134.
 மற்றவர், 67.
 மற்றவன், 155.
 மற்றறிவாம், 19. [159.
 மற்று, 58, 60, 72, 78, 120, 141,
 மற்றையர், 184.
 மற்றேறனை, 146.
 மறுமை, 95.
 மறுமைக்குவித்து, 183.
 மறுசிகை, 1.
 மறுவாற்றும், 151.
 மறுவிலரேனும், 180.
 மறை, 157.
 மறைப்பக்கெடும், 197.
 மன், 40, 126, 151.
 மன்றங்கறங்க, 23.
 மன்னை, 23.
 மன்னர் திருவுமகளிரொழினைலமுந் துன்
 னியார்துய்ப்பர், 167.
 மன்னொழிச்சி, 16.
 மன்னாவிளமை, 11.
 மன்னியமூன்று, 114.
 மனத்தழியுமாம்பேதை, 33.
 மனத்தார், 189.
 மனத்தான்மறுவிலரேனும், 180.
 மனத்துக்கண்மாசாய்விடும், 128.
 மனத்தைச்செடுதலாற்காமம், 89.

மனநன்மை, 146.
 மனப்பிரிப்பொன்றின்றி, 189.
 மனம்வேறு செய்கையும்வேறு, 127.
 மனை, 85.
 மனப்பாசங்கைவிடாய், 130.
 மனையானுமில்லாளர், 83.
 மனையானுமாற்றார்கொள, 3.
 மனையாறு, 54.
 மா, 149.
 மாக்கன், 44, 45, 96, 163.
 மாக்கேழ்மட நல்லாய், 41.
 மாசாய்விடும், 128.
 மாசுறின், 151.
 மாட்சித்து, 42.
 மாட்சியில்லார், 175.
 மாட்டும், 161, 168.
 மாண்டகுணம், 56.
 மாண்டார்—மாட்சிமைப்
 பட்டார், 23, 36.
 மாணாக்குடி, 145.
 மாணின்மை, 84.
 மாதர்வண்டார்க்குமலிகடல், 73.
 மாந்தர், 91.
 மாந்தர்கள், 30.
 மாநி, 104.
 மாற்றார், 3, 67.
 மாறுமை, 98.
 மாறிவார், 98.
 மாறு, 67.
 மானம், 198.
 மானவருங்கலம், 40.
 மீக்கிறப்பினரசர், 134.
 மிகும், 193.
 மிகை மக்களான்மதிக் கற்பால, 163.
 மிகுபென்னுங் காரணத்தின்
 மேல் முறை, 56.
 மிகுத்து, 93.
 மிடைந்த, 80.
 மிதித்து, 61.
 மின்னு, 8.
 மீக்கூற்றம், 53.
 மீட்டு, 70.
 மீதாடி, 115.
 மீதூர், 60.
 மீப்போர்த்த கருந்தோல், 47.
 மீப்போர்வை, 42.
 மீனிற் பலராவர், 113.

முக்கலைக்கொட்டு, 24.
 முக்குற்றம், 190.
 முகம்புண்படுக்கும், 198.
 முட்டுமாங்கீழ், 64.
 முடிசிற்கும், 62.
 முடியுமளவெல்லாம், 190.
 முத்து, 45.
 முத்தோடிமைக்கு முழங்குவரித்தண்
 சேர்ப்ப, 140.
 முயல், 176.
 முாசம், 100.
 முாணற்றதல், 149.
 முரித்து, 123.
 முல்லைமுகை, 45.
 முலை, 85.
 முழங்கியதோர் யோசனையோர்
 கேட்ப, 100.
 முழங்குவரித்தண் சேர்ப்ப, 146.
 முற்றியிருந்தகனி, 19.
 முற்றுத்தூத்துத்தினை, 190
 முறியார்குளகு, 16.
 முறுக, 171.
 முறுவல், 45.
 முறைபிறழ்ந்துவாரா, 110.
 முன்னரே, 92.
 முன்னிகழ்க, 117.
 முன்னேகொடுத்தாருயப்போவர், 5.
 முன்னேவினையாய்விடும், 107.
 முனிதக்கமூப்புள, 92.
 முனியார், 174.
 முக்கு, 59.
 மூகையாய், 158.
 மூப்பு, 52, 55.
 மூப்புள, 92.
 மூவுலகுக்கேட்குமே, 100.
 மூன்று, 114.
 மெய்குஞானம், 116.
 மெய்யாகும், 129.
 மெய்வாய்கண்மூக்குச்செவ்வெனப்
 பேர்பெற்ற ஐவாயவேட்கை, 59.
 மெல்ல, 91.
 மெல்லநினைக்கிற்பிணிபல, 135.
 மெல்லியனல்லாருள் மென்மை, 187.
 மெல்லியரோயினும், 178.
 மெல்லியற்காதன்மனையான், 86.
 மென்மை, 188.
 மேலாய்மீனிற்பலராவா, 113.

மேலைத்தவற்றற்றவஞ் செய்யா
 தார், 31.
 மேலைவினைப்பயனல்லாற்பிற, 105.
 மேற்றொழிலும், 193.
 மேன்மக்கள், 70.
 மேன்முறை, 56.
 மேலைவினை, 3.
 யாக்கை, 27, 28, 34.
 யாக்கைக்கோரிச் சிறகன்னதோர்
 தோல், 41.
 யாக்கைக்கோள், 18.
 யாக்கைதமர்க்கொழியுநீத்து, 30.
 யாங்கணுந்தேறிப் பிறிதிலலை, 120.
 யாதுங்காவின்மின், 92. [158.
 யாதுமறங்கூறவேண்டாவவற்கு,
 யாதுமுரையாதுள்ளாறிவிடும், 88.
 யாப்பர், 154.
 யாம்நல்லம், 131.
 யார், 103.
 யார்க்கும்வசையன்று, 111.
 யார்க்குமரிது, 161.
 யார்மாட்டும்கலவாமை
 கோடியுறும், 168.
 யார்மாட்டுஞ்செய்க, 99.
 யாருநிலவார் நிலமிசைமேல், 22.
 யாரும்பிறந்தும் பிறவாதாரில், 7.
 யாருமில்லை, 103.
 யாரொருவரொருவருளத்தைத்
 தேருந் தணிமையுடையவர், 127.
 யாவர், 112.
 யாறகழ்ந்தக்கால், 150.
 யானைத்தலைமிசைக்கொண்ட
 குடையர், 21.
 யானையெருத்தம், 3.
 வசைதீரவெண்ணுவர்
 சான்றோர், 152.
 வசையன்று, 111.
 வஞ்சம்போற்றுமின், 172.
 வடிக, 50.
 வடித்தநூலார், 163.
 வடுப்பட, 156.
 வடுவறுகாட்சியார், 157.
 விடுவிலாவையம், 114.
 வண்டார், 73.
 வண்ணம், 50.
 வந்தக்கால், 33.
 வந்ததுவந்ததுகூற்று, 44.

வம்பலன், 87.
 வயங்கொளிமண்டிலம், 22.
 விழு, 121.
 விசை, 18.
 விசைவரிசையானந்தம், 125.
 விமுகம், 198.
 வரிமுலையான், 85.
 வருணத்துக்கடைப்பட்டான், 136.
 வருந்தியுங்கேட்பரே, 155.
 வரைநன்னாட, 71, 78.
 வரைநாட 154, 186.
 வரையான், 38.
 வரையும், 154.
 வல்லதாந்தாய் நாடிக்கோடலை, 101.
 வல்லே, 4.
 வலி, 53, 85.
 வலிக்குமாமாண்டார்மனம், 23.
 வவ்வார், 136.
 வழங்குமின், 6.
 வழி, 108.
 வழக்கி, 71.
 வழங்கு, 46.
 வள்ளுகிர், 198.
 வளம்படவேண்டாதார்யார், 103.
 வளாய், 47.
 வளி, 179.
 வற்றி, 78.
 வறப்பின், 104.
 வறிஞர், 1.
 வறங்கோடி, 155.
 வறமை, 95.
 வன்கழுகு, 48.
 வெனத்தும்பருறைவார்பதி, 137.
 வன்பு, 53.
 வாண்மதியம், 176.
 வாதிக்கப்பட்டு, 66.
 வாய், 59.
 வாய்ச்சொல், 115, 172.
 வாய்திறந்தமின்னு, 8.
 வாய்திறந்து சொல்லுஞ்சொல், 63.
 வாய்த்தீயிற்சேடில்லு, 134.
 வாயிற்சிதைத்து, 156.
 வாயிற்பொய்குறார், 157.
 வார்பதி, 137.
 வாரா, 110.
 வாழ்க்கை, 102.
 வாழ்சியென்னெஞ்சே, 130.

வாழ்நாட்கள்சென்றன, 32.
 வாழ்நாட் கலகாய், 22.
 வாழ்நாண்மேல் வைகுதல், 38.
 வாழ்நாளுலவா, 22.
 வாழ் நான், 4.
 வாழ்வதறிதரோ, 106.
 வாழ்வார், 105, 160.
 வாழ்வார், 96.
 வாழ்வேன்மன், 40.
 வான், 129.
 வாளாடுகூத்தியர்கண், 191.
 வாளாதே, 30.
 வானத்து, 113.
 வானிடுவில்லின்வரவு(கடவுள்.....)
 வானூர்மதியம்போல்
 வைகலுந்தேயும், 25.
 வான்கலிந்தவையகம், 80.
 வான்சிறிதாப் போர்த்துவீடும், 38.
 வான்றோய்குடிப்பிறந்தார், 142.
 வான்றோய்குடிப் பிறந்தார்க்கில், 69.
 வான்றோய்மலைநாட, 10.
 வான்றோயுமைதவழ்வெற்ப, 142.
 விசம்பின் முயல், 176.
 விசம்பு, 151.
 விசை, 152.
 விச்சை, 134.
 விடர், 164.
 விடல், 75.
 விடுக்கும் வினை, 93.
 விடுப்ப, 143.
 வீடும், 107, 128.
 வீடுவனோ, 44, 45.
 வித்து, 183.
 விரதங்கள், 57.
 விரவார், 88.
 விரல், 123.
 விரிநிற நாகம் விடருள்தேனு
 முருமின்கடுஞ்சினஞ் சேணின்று
 முட்டும், 164.
 விலங்காது, 59.
 விலங்கிற்கும் புள்ளிற்குங்காடே, 121.
 விலங்கிற்கும் விள்ளரிது, 76.
 விலை பெறுதல், 115,
 விழுமிதா, 133.
 விழுமியோர், 64, 159.
 விழைபயன், 109.
 விற்றபூ, 117.

விளக்கினுளொண்குடரே

போன்று, 189.

விளக்கு நெய் தேய்விடத்துச்

சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு, 51.

விளக்குறாஉம், 148.

விளக்குப் புகவிருள்மாய்ந்தாங்கு, 50.

விளக்கும், 132.

விளங்காய் திரட்டினூரில்லை, 103.

விளியுஞ்சிறியவர்க்கேண்மை, 166.

விளி வின்றி, 166.

வில்லலரிது, 76.

விளை நிலத்துநெல், 133.

விளியினும், 198.

விளை 81, 107, 108.

விளை தீயர்க்கேண்மைவெறுமின், 172.

விளைப்பயன், 58.

விளையல்லாற்றம்மொடு செல்லுது

பிறிதில்லை, 120.

விளையுள், 43.

விளையுலந்தக்கால், 93.

விளையுலப்ப, 3.

விளைப்பயன், 33.

வீங்கு நீர்க்கேப்ப, 117.

வீடுபெறும், 59.

வீமா, 14.

வீயவும், 116.

வீழ் நாள்படாது, 22.

வீழ்ந்துக்கதுடைத்து, 102.

வீழ்வார்கொல், 58.

வீழுன்றியாங்கு, 197.

வெகுளி, 68.

வெகுளினார், 64.

வெங்களத்துவேன்மகன், 16.

வெண்டலை, 50.

வெண்மையுடையார், 69.

வெப்பம், 68.

வெம்பி, 89.

வெய்யவயிரா 33

வெயின்முறுக, 171.

வெளிப்படா, 88.

வெற்ப, 142.

வெறிகமழ் சந்தனம், 150.

வெறியயர் வெங்களத்துவேன்
மகன், 16.

வெறுப்பன செய்யாமை

வேண்டும், 161.

வெறுத்தபின், 116.

வெறுமின்வினைதியார்க்கேண்ணு

வேங்கால், 35.

வேங்கை, 180.

வேட்கையவர், 59.

வேண்டா, 158, 167.

வேண்டாதார், 103.

வேண்டார்மன், 109.

வேண்டாவிடினும், 109.

வேண்டினும், 159.

வேண்டினும் வேண்டாவிடினும், 109.

வேண்டுபவென்றிகழ்ப, 159.

வேண்டும், 161.

வேதிகை, 96.

வேம், 180.

வேம்பு, 112.

வேர்த்துவெருளார்விழுமியோர், 64.

வேறுங்காரணம், 183.

வேல், 44.

வேற்கண்ணன், 17.

வேற்றுமையின்றி, 75.

வேறு, 127.

வேறுருவின, 118.

வைகலும், 38, 77, 94, 105, 125, 200.

வாணிகலை, 38.

வைகல், 169.

வையகியவைகல், 169.

வையகம், 38.

வைக்கப்படும், 133.

வைக்கற்பாற்று, 1.

வைது, 156.

வைத் தீட்டினார், 10.

வைப்புழிக் கோட்டபா, 134.

வைப்பார், 122.

வையகம், 80

வையத்தியற்கை, 111.

வையம், 94, 114, 109.

வையார்வடித்த றுலார், 163.

